

προλεταριακή

Προϋεταριοι ολων των χωρων,
καταπιεζομενα εθνη και λαοι, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

σημαιο

δεκαπενθημερη εφημεριδα του Κ.Ο. του Κομμουνιστικου Κωματος Ελλαδας (μαρξιστικου-λενινιστικου) www.kkemi.gr Σαββατο 25 Ιουνη 2022 ■ χρονος 40ος φ. 920 ■ 1.50€

Πίσω από το εκλογικό παραβάν κρύβεται νέα βαρβαρότητα!

Για να ζήσουμε πρέπει να αγωνιστούμε

ενάντια στην εξαθλίωση, τον άδικο πόλεμο και την ιμπεριαλιστική εξάρτηση

Διαδήλωση για τα 70 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, Αθήνα Φλεβάρης 2022

**40 χρόνια προσφοράς
του ΚΚΕ(μ-λ)**

σελ. 12, 14

**Διαδηλώνουμε ενάντια
στη Σύνοδο Κορυφής
του ΝΑΤΟ**

Αθήνα

Τετάρτη 29 Ιούνη, 7:00 μμ
Συγκέντρωση στα Προπύλαια
και διαδήλωση προς
την Αμερικάνικη Πρεσβεία

Θεσσαλονίκη

Τετάρτη 29 Ιούνη, 7:00 μμ
Συγκέντρωση στο άγαλμα Βενιζέλου
και διαδήλωση προς το αμερικάνικο
Προξενείο και το Υ.Μ.Α.Θ.

Με όργανο τη Λιθουανία -της «νέ-
ας», δηλαδή της «αμερικάνι-
κης» Ευρώπης- οι ΗΠΑ παρατεί-
νουν τη γραμμή της πολεμικής έντασης
με τη Ρωσία. Η απόφαση αποκλεισμού
τροφοδοσίας του ρώσικου θύλακα του
Καλίνιγκραντ αποτελεί μια επιχείρηση
που ρίχνει λάδι στη φωτιά του πολέμου
στην Ουκρανία. Μια επιχείρηση που
απειλεί ακόμα και με τη διεύρυνση του
πολέμου, ενώ ταυτόχρονα πληθαίνουν
οι φωνές και οι πρωτοβουλίες που, του-
λάχιστον από τη μεριά των Ευρωπαίων
ιμπεριαλιστών, αναζητούν εκτόνωση
κάτω από το βάρος των συνεπειών που
οι ίδιοι αντιμετωπίζουν. Σε κάθε περί-
πτωση, η εξέλιξη αυτή βεβαιώνει πως η
γραμμή που επικρατεί στις ΗΠΑ είναι η
συνέχιση της έντασης, η συνέχιση του
άγριου εκβιασμού της Δυτικής συμμα-

χίας να παραμείνει απέναντι στη Ρωσία.
Οι άμεσες συνέπειες αυτής της
γραμμής -και ενώ η Ρωσία απαντά με
τους δικούς της ενεργειακούς εκβια-
σμούς και με κλιμάκωση των επιθέσεων
της στο πεδίο- πολλαπλασιάζουν τα
δεινά για τους λαούς της Ευρώπης και
του κόσμου. Ενόψει του χειμώνα, το
«δελτίο ενέργειας» έχει μπει στην επί-
σημη συζήτηση των ιμπεριαλιστικών-
βιομηχανικών χωρών της ΕΕ, που η πα-
ραγωγή τους και συνολικά η οικονομία
τους δέχεται νέα πλήγματα, που ενεργ-
γοποιούν και μεγαλώνουν τα προϋπάρ-
χοντα. Η αναζωπύρωση-κλιμάκωση της
κρίσης χρέους, η προετοιμασία νέων
αυστηρών κανόνων και μέτρων για τα
χρέη και τα ελλείμματα που βγαίνουν
στην επιφάνεια είναι εκδηλώσεις της
γενικευμένης κρίσης και των ανταγωνι-

σμών μεταξύ και των ευρωπαϊκών ιμπε-
ριαλιστικών δυνάμεων.

Η κυβέρνηση της ΝΔ κάνει πως δεν
καταλαβαίνει τι φέρνουν και τι σημαί-
νουν όλα αυτά για τη χώρα και τον λαό
μας και προπαγανδίζει τις... επιτυχίες
της (!) στη «διαχείριση των κρίσεων»,
προετοιμάζοντας και ξεκινώντας την
προεκλογική της εκστρατεία. Μαζί με
αυτή, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και οι λοιποί του
πολιτικού συστήματος στήνουν ένα προ-
εκλογικό σκηνικό ξένο και αντιδραστικό
για τα συμφέροντα του λαού. Ένα σκη-
νικό αδρανοποίησης του λαού, ένα σκη-
νικό που στην ουσία απαιτεί την προ-
σαρμογή του, την υποταγή του στα με-
γαλύτερα δεινά που έρχονται. Η ανάγκη
συγκρότησης δυνάμεων πάλης, εστιών
αντίστασης και αγώνα είναι ανάγκη
πρώτης γραμμής για τη ζωή του λαού.

συνέχεια στη σελ. 2

Μαζική δυσαρέσκεια
και χιλιάδες κενές θέσεις εργασίας
**Περισσότερη υποκρισία του
συστήματος, μεγάλα τα καθήκοντα
για τους εργαζόμενους**

σελ. 11

Ουκρανία
**Ο διχασμός της «Δύσης»,
η ρωσική σκλήρυνση
και πολεμοχαρείς τυχοδιωκτισμοί
στο προσκήνιο**

σελ. 20,21

**Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός
Σε πλήρη εξέλιξη φανερός και υπόγειος κινήσεις
όλων των παικτών**

σελ. 7

23ο Camping
Αγωνιστικών Κινήσεων
Μαθητικής Αντίστασης

19-27 Ιουλίου
Drepanos Camping
Ηγουμενίτσα
7.5€ / μέρα
3€ φ. ενταξιακή

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ
ΦΛΑΜΑΕΓΓΥΗ

ΕΠΗΛΘΕΙΣ - ΕΠΕΡΑΙΣ - ΤΣΙΡΝΟΥΔ - ΠΑΡΤΥ

ΡΕΘΙΜΝΗ: 0981 151029 - ΘΕΣΣ/ΝΗΡΗ: 0664500250 - ΠΥΡΡΑ: 0074402979
ΘΡΑΚΗ: 0443757170 - ΗΠΕΡΟΣ: 01099640031
ΗΡΗΤΗ: 0472392001 - ΘΕΣΣΑΛΙΑ: 0475720757

Πίσω από το εκλογικό παραβάν κρύβεται νέα βαρβαρότητα! Για να ζήσουμε πρέπει να αγωνιστούμε ενάντια στην εξαθλίωση, τον άδικο πόλεμο και την ιμπεριαλιστική εξάρτηση

συνέχεια από σελ. 1

Αυξημένη βαρβαρότητα μετά το παραβάν!

Ακόμα και η περίφημη έξοδος της ελληνικής οικονομίας από την «αυξημένη εποπτεία» των Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, που πρώτος την ανακοίνωσε ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών, δεν άντεξε σε πολλά πανηγύρια! Γιατί ακριβώς η υποτιθέμενη αυτή «έξοδος» συνοδεύτηκε από την ταυτόχρονη εκτίναξη των επιτοκίων δανεισμού (από τον οποίο ζει η οικονομία της χώρας) και την παράλληλη προετοιμασία νέων σκληρών δημοσιονομικών κανόνων, δηλαδή νέας και ακόμα πιο άγριας λιτότητας! Ενώ, λοιπόν, είναι παγίως βέβαιο ότι οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές θα συνεχίσουν να ασκούν έλεγχο και επικυριαρχία στην οικονομία της χώρας, που είναι παράρτημα των Δυτικών μονοπωλίων, αυτό που ουσιαστικά ανακοινώθηκε είναι ένας νέος γύρος λεηλασίας του εργαζόμενου λαού και της χώρας. Ήδη και ενώ η κυβέρνηση δίνει τα προκλητικά φιλοδωρήματα για καύσιμα και ηλεκτρικό ρεύμα, τα οποία εξανεμίζονται πριν εισπραχθούν, από τις διαρκείς ανατιμήσεις, ταυτόχρονα μας «προειδοποιούν» ότι εξαιτίας αυτής της «γενναιοδωρίας» ο προϋπολογισμός του 2022 μπορεί να «μην βγαίνει» και άρα να χρειαστούν νέες αφαιμάξεις από έναν λαό που ήδη βιώνει συνθήκες εξαθλίωσης. Έναν λαό που τραβάει κουπί στην εργασιακή γαλέρα που γίνεται όλο και πιο μεσαιωνική, ελέω εφαρμογής του νόμου Χατζηδάκη σε όλους τους κλάδους. Από τη ΛΑΡΚΟ ως την e-food και από τους υγειονομικούς ως τα κάτεργα της «τουριστικής βιομηχανίας». Έναν λαό που παράλληλα αντιμετωπίζει συνθήκες μεσαίωνα στα πιο στοιχειώδη κοινωνικά δικαιώματά του. Στην περιθαλψή-υγεία, που το χτύπημά της εντείνεται, ενώ η πανδημία απειλεί και πάλι, στις σπουδές και στα σχολεία, που η νεολαία διώκεται με καταστολή και εξετάσεις και δέχεται απανωτά ταξικά χτυπήματα, όπως η Τράπεζα Θεμάτων στα λύκεια και ο νέος νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ, που ο Μητσοτάκης παρουσιάζει την επικείμενη ψήφισή του τον Ιούλιο ως άλλη μια «δημιουργική μεταρρύθμιση»!

Με άλλα λόγια ζούμε μια προεκλογική περίοδο μέσα στην οποία η αντιλαϊκή-αντεργατική

επίθεση συνεχίζεται και εντείνεται. Η κυβέρνηση την επίθεση αυτή την παρουσιάζει ως «πρόοδο και μεταρρύθμιση», η αντιπολίτευση την παρουσιάζει ως «ανεπαρκή και κακή διαχείριση»! Στην πραγματικότητα, όλα τα αστικά κόμματα έχουν επίγνωση ότι αυτό το αντιλαϊκό-αντεργατικό έργο είναι το μόνο πραγματικό έργο που έχουν να επιδείξουν -ή να σεβαστούν από τη θέση της αντιπολίτευσης- για να υπηρετήσουν τις καλές σχέσεις με τους ιμπεριαλιστές προστάτες τους, για να υπηρετήσουν τα ξένα και ντόπια αφεντικά.

Αλλά επιπλέον, ζούμε μια προεκλογική περίοδο μέσα στην οποία έχει ήδη αναγγελθεί ότι ο εργαζόμενος λαός και η νεολαία αμέσως μετά την έξοδό τους από το εκλογικό παραβάν θα βρεθούν αντιμέτωποι με μια ακόμα πιο αυξημένη βαρβαρότητα! Και είναι φανερό ότι η προεκλογική ρητορεία όλων των αστικών δυνάμεων και κομμάτων ήδη επιχειρεί και θα επιχειρεί να προετοιμάσει τον λαό και τη νεολαία να αποδεχτούν τα χειρότερα που ετοιμάζουν ως «μοιραία» και «αναγκαία». Να πείσουν την κοινωνική πλειοψηφία ότι αυτή οφείλει να φορτωθεί τα αδιέξοδα και την κρίση του συστήματος της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης, που αυτές οι πολιτικές δυνάμεις υπηρετούν.

Νόμος, τάξη και...

Ο εκβιασμός του λαού για την επιβολή αυτού του παρόντος και για το ακόμα χειρότερο αύριο που του φέρνουν στηρίζεται σε μια ολοένα και πιο σκληρή φασιστικοποίηση της δημόσιας και πολιτικής ζωής.

-Σε ένα ολόκληρο πλέγμα νόμων και μέτρων, που καταργούν και χτυπούν στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες, όπως ο νόμος Χρυσοχοϊδής για τις διαδηλώσεις και ο νόμος Χατζηδάκη, που μαζί με την εκτίναξη της εκμετάλλευσης χτυπά τα σωματεία, τον συνδικαλισμό, την απεργία. Απέναντι στους εργατικούς αγώνες του τελευταίου διαστήματος έπεσαν βροχή οι δικαστικές αποφάσεις που κήρυξαν παράνομες τις απεργιακές κινητοποιήσεις. Σε αυτό το πλέγμα εντάσσεται το χτύπημα του Ασύλου, ο νόμος 4777, που εγκαθιστά την αστυνομία στα ΑΕΙ, αλλά και ο νέος νόμος-πλαίσιο, που μεθοδεύει την κατάργηση των φοιτητικών

συλλόγων.

-Στις πιο ωμές πρακτικές καταστολής (όπως στο ΑΠΘ), στις πιο απροσχημάτιστες επεμβάσεις της αστικής δικαιοσύνης (όπως στη δίκη για τα Σεπόλια) για την εφαρμογή του νόμου και της τάξης του συστήματος της εκμετάλλευσης και της εξάρτησης.

-Σε μια ατελείωτη φάμπρικα διώξεων αγωνιστών, συνδικαλιστών, εργαζομένων, νεολαίων, που συνεχώς ανανεώνεται, για να στείλει το μήνυμα «κάτω τα κεφάλια», «απαγορεύεται» κάθε δραστηριότητα που αρνείται την πολιτική του συστήματος, που επιδιώκει αντιστάσεις και αγώνες.

Η πολιτική αυτή αναπτύχθηκε ιδιαίτερα με το πρόσημο της πανδημίας και με τη στήριξη που βρήκε από την αστική και ρεφορμιστική αντιπολίτευση, που με τη θέση «θα λογαριαστούμε μετά» και με την πρακτική των ...διαπιστευμένων ολιγομελών συνδικαλιστικών αντιπροσωπειών, των σημαδεμένων πριβιέ θέσεων για κινητοποιήσεις κοκ έστρωσαν τον δρόμο στο χτύπημα των λαϊκών ελευθεριών.

Αλλά η πολιτική αυτή οξύνθηκε πολύ περισσότερο για τις ανάγκες της στοίχισης του λαού και της χώρας στο αμερικανοΝΑΤΟϊκό άρμα και τις αναβαθμισμένες απαιτήσεις του για τον πόλεμο στην Ουκρανία. Έγινε πολιτικός «νόμος» η συμμόρφωση σε ό,τι απαιτούν και προπαγανδίζουν οι φονιάδες του πλανήτη, κηρύχτηκε «παράνομη» η καταγγελία του άδικου

πολέμου και η αντίσταση στην πολιτική που μετατρέπει τη χώρα σε βάση και φυλάκιο των ΗΠΑ.

Μαζί με αυτή την πολιτική και ως η άλλη όψη της, σταθερά οξύνεται ο αντικομμουνισμός, στις πιο χυδαίες εκφράσεις του. Μια στρατιά «ευαίσθητων αναλυτών» του συστήματος έχει αναλάβει την ευθύνη (στη χώρα, αλλά και διεθνώς, όπου ψηφίζονται και νόμοι απαγόρευσης των κομμουνιστικών συμβόλων και δυνάμεων) να ...προστατεύσει τον λαό από τον «κίνδυνο» οι αντιστάσεις του και οι αναζητήσεις του να συναντήσουν τις κομμουνιστικές ιδέες, να κινηθεί η πάλη του στην κατεύθυνση ανασυγκρότησης του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος. Αυτή η κλιμακούμενη αντικομμουνιστική υστερία είναι μια ομολογία των πραγματικών φόβων του συστήματος, αλλά και μια σαφής υπόδειξη, από την ανάποδη, για την κατεύθυνση που χρειάζεται να υπηρετήσει η λαϊκή και νεολαϊστική πάλη.

...«εθνική ενότητα»

Αυτή η αντιδραστική πολιτική και ιδιαίτερα στις γεωπολιτικές συνθήκες που διαμορφώνει ο πόλεμος στην Ουκρανία, τροφοδοτείται και οξύνεται από τις εξελίξεις στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό. Η ένταση αυτού του αντιδραστικού ανταγωνισμού χρησιμοποιείται από την κυβέρνηση της ΝΔ ως ένα πολι-

τικό «όπλο» πολλαπλών χρήσεων ενάντια στον λαό.

-Για να «δικαιολογήσει» την πλήρη πρόσδεση στους αμερικανοΝΑΤΟϊκούς «συμμάχους», την κούρσα των εξοπλισμών, συνολικά την πολιτική της υποτέλειας ως τη σοφή και αναγκαία επιλογή για την «υπεράσπιση της χώρας» από την «τουρκική επιθετικότητα».

-Για να απαιτήσει στη βάση των «εθνικών κινδύνων», «εθνική ενότητα» δηλαδή την υποταγή του λαού και της νεολαίας στην άγρια καπιταλιστική επίθεση, αφού είναι «αδιανόητο» σε τέτοιες συνθήκες να υπάρχουν αντιστάσεις και αγώνες, να υπάρχουν διεκδικήσεις για συλλογικές συμβάσεις, μισθούς, συντάξεις, δικαιώματα.

-Στο όνομα του «εθνικού κινδύνου από την Τουρκία», παρουσιάζει και τους πρόσφυγες ως «εισβολείς», σκληραίνοντας πολύ περισσότερο την αντιπροσφυγική πολιτική της. Εκπληρώνει, έτσι, τις υποχρεώσεις πνιγμού και φυλάκισης των ξεριζωμένων που έχει αναλάβει έναντι των Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, αλλά ταυτόχρονα τροφοδοτεί τον εθνικισμό, τις πολιτικές διαίρεσης και διχασμού των αποκάτω, νομιμοποιεί πολιτικά τις λογικές υποταγής στα «όρια» και στις «αντοχές» του συστήματος. Παράλληλα, αναγκάζεται να αποδεχτεί την παραμονή ενός κομματιού από αυτούς τους πρόσφυγες, για την αντιμετώπιση της «έλλειψης χεριών» με εργασιακούς όρους δουλείας στα

ΕΝΙΟΧΥΣΤΕ
την έκδοση

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR320110711000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ. 3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkempl.gr

Αποψη

κωράφια και στον επισιτισμό.

Αλλά οι εξελίξεις στα ελληνοτουρκικά έχουν επιταχύνει συνολικά τη δεξιόστροφή και αντιδραστική πορεία του πολιτικού σκηνικού και συστήματος. Τροφοδοτούν τις φασιστικές, φασίζουσες και εθνικιστικές κραυγές και δυνάμεις, με τον Βελόπουλο να κραυγάζει σε τηλεοπτικούς λόγους τους στόχους στην Τουρκία που πρέπει να χτυπήσουν οι «ελληνικοί πύραυλοι».

Δεν πρόκειται για γραφικότητες! Πρόκειται για ένα αντιδραστικό ξεσάλωμα που τροφοδοτείται από τους διαχρονικούς αντιδραστικούς μύθους και τους μαξιμαλισμούς που χαρακτηρίζουν την ίδια την άρχουσα τάξη και τις πολιτικές των κομμάτων της. Η γραμμή των «κυριαρχικών δικαιωμάτων», τα οποία φτάνουν στη μετατροπή του Αιγαίου σε «ελληνική λίμνη», στην ανακήρυξη ΑΟΖ στις εσχατιές της ΝΑ Μεσογείου και στον εξοβελισμό από αυτήν της Τουρκίας, δεν είναι βέβαια η γραμμή της «ειρήνης» και της «μη αλλαγής των συνόρων» που καμώνεται ότι έχει η ελληνική πλευρά. Και βέβαια, αυτή τη γραμμή των «εθνικών φιλοδοξιών», δηλαδή των μαξιμαλισμών και των τυχοδιωκτισμών, υπηρέτησαν οι κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΑ, αναβαθμίζοντας την αμερικανική επικυριαρχία σε ολόκληρη την περιοχή από τη ΝΑ Μεσόγειο ως τη Βόρεια Μακεδονία και βάζοντας ακόμα πιο πολύ τη χώρα στη δίνη των αντιδραστικών τριμερών και τετραμερών αμερικανόπνευστων συμμαχιών.

Σε αυτό το πλαίσιο κινούνται και σήμερα όλες οι αστικές δυνάμεις και η ηγεσία του ΚΚΕ, που μεταξύ πολλών άλλων καταγγέλλει ξανά και ξανά την αποστολή όπλων στην Ουκρανία, γιατί ...αδυνατίζουν την άμυνα της χώρας από τον τούρικο επεκτατισμό!

Στη σημερινή φάση, που ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει αναδείξει ότι οι ΑμερικανοΝΑΤΟϊκοί δεν θέλουν σε καμιά περίπτωση να χάσουν την Τουρκία, που έχει μεγάλη γεωπολιτική αξία για τις επιδιώξεις τους έναντι της Ρωσίας, οι αστικές μωροφιλοδοξίες και τυχοδιωκτισμοί έχουν δεχθεί σοβαρά πλήγματα. Η αναστάτωση που εκδηλώνεται είναι πραγματική και εκφράζει τα αντιδραστικά αδιέξοδα στα οποία οδηγεί η δική τους πολιτική. Μετά τον Καραμανλή, και η ανοιχτή επιστολή του Μολυβιάτη στον Στόλτενμπεργκ κατέγραψε αυτά τα αδιέξοδα: Μια αντιδραστική πολιτική που υπηρετεί την υποτέλεια και την ιμπεριαλιστική επικυριαρχία στις δύο χώρες και στην περιοχή, δεν βρίσκει «δικαίωση», δεν «ανταμείβεται» σύμφωνα με τις φιλοδοξίες των δυνάμεων που την υπηρετούν!

Ωστόσο, η πολιτική αυτή ανακυκλώνεται στο ίδιο πλαίσιο, μιας και έξω από αυτό δεν μπορεί να υπάρξει η άρχουσα τάξη και τροφοδοτεί τους χειρότερους κινδύνους για τον λαό μας, για τους δύο λαούς, για τους λαούς όλης της περιοχής!

Ενότητα πάλης και αγώνων χρειάζεται ο λαός!

Απέναντι στη ζοφερή κατάσταση που διαμορφώνεται και εξελίσσεται σε όλα τα ζητήματα, ο λαός μας χρειάζεται να συγκροτηθεί και να διαμορφώσει την ενότητα των δικών του συμφερόντων και της δικής τους προοπτικής. **Αντιιμπεριαλιστική ενότητα** ενάντια στον άδικο πόλεμο και τη μετατροπή της χώρας σε προπύργιο των φονιάδων του πλανήτη, ενότητα πάλης και αγώνων μαζί με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, μαζί με όλους τους λαούς της περιοχής. **Αγωνιστική ενότητα ενάντια στο κεφάλαιο και την άγρια καπιταλιστική επίθεση**, που θα παλεύει για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις και στο επίδομα ανεργίας για όλους, που θα διεκδικεί να πάρουν πίσω τις αυξήσεις σε ρεύμα, καύσιμα και όλα τα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης. Δεν μπορούμε να ζήσουμε στη σκιά της λεηλασίας που εξελίσσεται, με τα ψίκουλα των προεκλογικών επιδομάτων, με τα κούφια και αντιδραστικά προεκλογικά προγράμματα, αλλά ούτε με ψευδαισθήσεις καταφυγών σε μια «εναλλακτική οικονομία», που τάχα θα συγκροτηθεί αφήνοντας στο απυρόβλητο τη λεηλασία!

Για να ζήσουμε, πρέπει να αγωνιστούμε! Δηλαδή πρέπει να αναμετρηθούμε με τον αντίπαλο, να αντισταθούμε, να διεκδικήσουμε, να αποσπάσουμε νίκες, **να τροποποιήσουμε τον πολιτικό-ταξικό συσχετισμό** προς όφελος των εργατών, του λαού και της νεολαίας!

Οι πρωτοβουλίες πάλης ενάντια στην ακρίβεια και την εξαθλίωση που συγκροτούνται σε μια σειρά περιοχές της χώρας είναι μια πρώτη συγκέντρωση δυνάμεων, ένα πρώτο βήμα για τους αγώνες που απαιτούνται στην κατεύθυνση αυτή. Παράλληλα, χρειάζεται να στηριχθούν αποφασιστικά οι αντιπολεμικές-αντιιμπεριαλιστικές κινητοποιήσεις για την καταγγελία της Συνόδου των φονιάδων του ΝΑΤΟ στη Μαδρίτη. Να γίνουν βήμα πάλης του λαού και της νεολαίας ενάντια στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση και τον άδικο πόλεμο, βήμα αλληλεγγύης των λαών της περιοχής και της Ευρώπης, που απειλούνται από την κλιμάκωση-διάχυση του πολεμικού ολέθρου!

Με διθυραμβικές δηλώσεις έτρεξε να υποδεχτεί η κυβέρνηση την πρόθεση του EUROGROUP να μην παρατείνει μετά τις 20 Αυγούστου του 2022 το καθεστώς αυξημένης εποπτείας στο οποίο βρίσκεται η οικονομία της χώρας από το 2018.

Φτάνοντας στο σημείο ο πρωθυπουργός, ο υπουργός Οικονομικών και μια σειρά άλλα κυβερνητικά στελέχη να ανακοινώνουν ως και το τέλος των μνημονίων μετά από 12 χρόνια, προσπάθησαν, ενόψει και της μακράς προεκλογικής περιόδου που έχουν μπει, να παρουσιάσουν μια παράλληλη πραγματικότητα.

Παίρνοντας τα πράγματα με τη σειρά, το καθεστώς αυξημένης εποπτείας αφορά την αυξημένη «κηδεμονία» της οικονομίας της χώρας, η οποία ξεκίνησε το 2018 επί ΣΥΡΙΖΑ με το 4ο Μνημόνιο, ως συνέχεια των αποτελεσμάτων και των 3 προηγούμενων και στην ουσία έλεγχε ανά τρίμηνο την πορεία των δεικτών της ελληνικής οικονομίας, φτάνοντας πλέον τις 14 εκθέσεις από το 2018 ως σήμερα, όπου η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της ΕΕ υπό αυτό το καθεστώς. Η διαφορά με την κατάσταση της «απλής» εποπτείας, όπου θα βρούμε και άλλες χώρες να «μοιράζονται»

σε σχέση με το ΑΕΠ είναι πάνω από το 190% (η έναρξη των μνημονίων έγινε γιατί τότε το χρέος ήταν στο 120% του ΑΕΠ), η ανεργία είναι στο 12,2% γενικά και 36,8% για τους νέους κάτω των 25 βάσει των στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ και τα επισφαλή (κόκκινα) δάνεια ανέρχονται σε ποσοστό 12,8%. Οι «αισιόδοξες» προβλέψεις για το ΑΕΠ βλέπουν αύξηση το 1ο εξάμηνο του έτους στο 5,5%, ενώ αυτό μειώνεται περίπου στο μισό κατά το δεύτερο εξάμηνο στο 3,2% και πάντα σε σύγκριση με τα χρόνια της πανδημίας! Τα spreads (η διαφορά ανάμεσα στο ελληνικό και το αντίστοιχο γερμανικό ομόλογο, δηλαδή το πόσο πιο ακριβά δανείζεται η ελληνική οικονομία) ανεβαίνουν συνεχώς, ως αποτέλεσμα και της «αβεβαιότητας» των αγορών και όλα αυτά με τον δείκτη τιμών καταναλωτή, δηλαδή την άνοδο των τιμών, να χτυπάει κόκκινα στους τομείς της στέγασης, των μεταφορών, των ειδών διατροφής και της ένδυσης-υπόδησης. Με βάση αυτά άλλωστε ο ESM διευκρινίζει ότι θα συνεχίσει να παρακολουθεί την ικανότητα της χώρας για την αποπληρωμή του χρέους, αλλά και την τήρηση των προϋποθέσεων του Σχεδίου Ανάκαμψης. Σε αυτό το κλίμα σπεύδουν επανει-

Το τέλος της ενισχυμένης εποπτείας έρχεται με εποπτεία ως το 2059

το ίδιο καθεστώς όπως η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Κύπρος και η Ιρλανδία, είναι ότι πλέον ο έλεγχος της οικονομίας θα γίνεται σε βήματα αντί για 3μηνη βάση! Μάλιστα το καθεστώς εποπτείας θα συνεχιστεί έως ότου η Ελλάδα αποπληρώσει τουλάχιστον το 75% των χρεών που έχει σε άλλα κράτη-μέλη της ΕΕ ή μηχανισμούς και ταμεία, όπως ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας κ.α. δηλαδή όχι πριν το 2059(!) και αυτό με βάση τον σημερινό σχεδιασμό!

Τελείωσαν σε τέτοιο βαθμό τα μνημόνια (όπως λέει η κυβέρνηση) που στην ίδια έκθεση που ανακοινώνει το τέλος της αυξημένης εποπτείας επισημαίνεται με έντονο τρόπο (για να μην ξεχνιόμαστε) η ανάγκη συνέχισης της ίδιας «συνετής» δημοσιονομικής πολιτικής, αλλά και η ψήφιση και εφαρμογή μιας σειράς «εκκρεμοτήτων» που μένουν για την ολοκλήρωση των δεσμεύσεων της χώρας. Όχι μόνο δεν τελειώνουν τα μνημόνια -πώς θα μπορούσαν άλλωστε- αλλά μένουν στο ακέραιο όλοι οι μνημονιακοί νόμοι, οι «κόφτες» κ.λπ. και επιβάλλεται να ψηφιστούν νέοι, οι οποίοι θα ελεγχθούν από την έκθεση του Νοεμβρίου (την κανονική, όχι την «αυξημένη» βέβαια)! Μέχρι το φθινόπωρο λοιπόν θα πρέπει η ελληνική κυβέρνηση να ολοκληρώσει όλες τις «εκκρεμότητες», 22 στον αριθμό, μεταξύ των οποίων μέτρα για την υγεία, τα κόκκινα δάνεια, τους πλειστηριασμούς κ.α., στη νέα «μεταμνημονιακή» φάση για την οποία πανηγυρίζει, για να πάρει και τη νέα δόση «ελάφρυνσης» του χρέους.

Στην ίδια ανακοίνωση του EUROGROUP επισημαίνεται ακόμα η ανάγκη αντιμετώπισης των υφιστάμενων μεσοπρόθεσμων κινδύνων, που πέρα από τους πιο «γενικούς» (αποτελέσματα πανδημίας, πολέμου στην Ουκρανία, ενεργειακής κρίσης κ.λπ.), είναι για τη χώρα το ύψος του δημόσιου χρέους, τα κόκκινα δάνεια, η ανεργία και ο ρυθμός ανάπτυξης! Ξαν να μην πέρασε μια μέρα δηλαδή! Και τα παραπάνω με δεδομένο ότι το ύψος του χρέους

λημμένα οι εκπρόσωποι των Ευρωπαίων (και όχι μόνο) ιμπεριαλιστών να «συστήσουν» μεγάλη προσοχή στους απαραίτητους δείκτες που πρέπει να «ικανοποιεί» η οικονομία (έλλειμα, χρέος κ.λπ.), γιατί παρότι η ρήτρα διαφυγής (η μη κατά γράμμα τήρηση των δημοσιονομικών κανόνων του Συμφώνου Δημοσιονομικής Σταθερότητας που αναφέρθηκαν και προηγουμένως, λόγω της πανδημίας) παρατείνεται ως το 2023 ελέω της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, μετά από εκεί θα επανέλθουμε σε καθεστώς «κανονικότητας» βάσει των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει το σύστημα για την οικονομία.

Αυτό είναι το πλαίσιο που κατά τον Μητσοτάκη «μας» βγάζει από την εποχή των μνημονίων και δίνει την δυνατότητα στη χώρα «...να μην δέχεται υποδείξεις αλλά να συνδιαμορφώνει...». Θα ήταν αστεία, αν δεν ήταν τόσο προκλητική για τον λαό και τους εργαζόμενους, η προσπάθεια της κυβέρνησης να ωραιοποιήσει τη δέσμευση του συστήματος για τις επόμενες δεκαετίες στην πολιτική της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Μια πολιτική της οποίας τα αποτελέσματα ο λαός μας έχει ζήσει όλα αυτά τα χρόνια, τόσο με τα παλιά και τα νεότερα μνημόνια, αλλά και αυτά που είναι στον «δρόμο», όσο και με την πολιτική του συστήματος στην περίπτωση της πανδημίας και των ανταγωνισμών των ιμπεριαλιστών. Έχει ήδη πληρώσει ακριβά τα «σπασμένα» αυτού του συστήματος και σήμερα βρίσκεται σε μια ακόμη κατάσταση όπου για να ζήσει θα πρέπει να αγωνιστεί. Γιατί τίποτα άλλο πέρα από ανέχεια, νέα αντιλαϊκά μέτρα και πόλεμο δεν έχει να του προσφέρει αυτό το σύστημα, όσα «ψίκουλα» και να του πετάξει μέσω «πλατφορμών επιδομάτων» μας και «φτιάξει» λίγο την εικόνα της η κυβέρνηση ενόψει των εκλογών. Η καθημερινότητα που ζουν οι εργαζόμενοι και ο λαός και αυτά που του ετοιμάζουν στο άμεσο μέλλον ανατρέπονται με αγώνες και όχι με νέους «αυτόκλητους» σωτήρες.

100 εκατομμύρια οι πρόσφυγες παγκόσμια, σύμφωνα με τον ΟΗΕ

Με αφορμή την «Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων», ο ΓΓ του ΟΗΕ Γκουτιέρρες αναφέρει πως οι πρόσφυγες έφτασαν παγκόσμια τα 100 εκατομμύρια. Για να συνεχίσει λέγοντας πως «ο καθένας έχει το δικαίωμα ν' αναζητά την ασφάλεια». Ένα δικαίωμα, όμως, που του το στερεί το σύστημα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης, θα συμπληρώναμε. Αλλά, κυρίως, ένα δικαίωμα στο οποίο δεν θα έπρεπε να βρισκόταν στην ανάγκη να καταφύγει, θα λέγαμε επίσης. Γιατί η μετανάστευση κι η προσφυγιά δεν αποτελούν επιλογή των 100 αυτών εκατομμυρίων. Αλλά αναγκαστικό ξεριζωμό, ξενιτιά, θανάτους, πόνο και δυστυχία... Αναδεικνύοντας ταυτόχρονα το αποτρόπαιο πρόσωπο του καπιταλιστικού - ιμπεριαλιστικού συστήματος εν έτει 2022.

Η Βούλτεψη δεν βλέπει νεκρούς πρόσφυγες στο Αιγαίο...

Με μια χυδαία δήλωσή της στον ΣΚΑΪ πως δεν «είναι δυνατό να πετάς ανθρώπους στη θάλασσα και να μην υπάρχουν νεκροί», η υφυπουργός μετανάστευσης Σοφία Βούλτεψη «απάντησε» στις καταγγελίες του διασώστη Ιάσωνα Αποστολόπουλου πως το λιμενικό στη Σάμο πέταξε στη θάλασσα 3 πρόσφυγες χωρίς σωσίβιο, στο πλαίσιο των βίαιων επαναπροωθήσεων. Οι δύο απ' αυτούς, ο Σίντι Κέιτα, απ' την Ακτή Ελεφαντοστού κι ο Μάρσαλ Κουαμού απ' το Καμερούν πνίγηκαν, όπως αναφέρει η καταγγελία. «Χωρίς πτώμα δεν υπάρχει έγκλημα», ισχυρίζεται η υπουργός, υποτιμώντας τη νοημοσύνη του λαού μας και προσβάλλοντας την ίδια τη ζωή των θυμάτων.

Να ικανοποιηθούν τα αιτήματα του απεργού πείνας Γιάννη Μιχαηλίδη

Στις 23/5 ο αναρχικός Γιάννης Μιχαηλίδης, που εκτίει ποινή φυλάκισης 20 χρόνων, ξεκίνησε απεργία πείνας με αίτημα την αποφυλάκισή του υπό όρους. Ο Μιχαηλίδης είχε συλληφθεί, δαρθεί και κατηγορηθεί το 2011 σαν μέλος της «Σ.Π.Φ.», ενώ αθωώθηκε δύο φορές για την κατηγορία αυτή ύστερα από διπλή 18μηνη προφυλάκιση. Στη συνέχεια καταδικάστηκε για «απόπειρα ανθρωποκτονίας αστυνομικού», γιατί πήρε ένα περιπολικό για να διαφύγει τη σύλληψη, καθώς και για κάποια φυσίγγια που βρέθηκαν σε σπίτι φίλου του και για απόδραση.

Έχοντας καλύψει τις προϋποθέσεις της διάρκειας φυλάκισης που προβλέπει η αστική νομοθεσία για αποφυλάκιση με όρους, υπέβαλε αίτημα αποφυλάκισης, το οποίο όμως απορρίφθηκε επανειλημμένα με το αιτιολογικό ότι «δεν έχει σωφρονιστεί». Τη στιγμή αυτή η υγεία του βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση, ενώ έχει μεταφερθεί στο Νοσοκομείο Λαμίας.

Όταν με περισσή ευκολία νεοναζι δολοφόνοι σαν τους καταδικασμένους χρυσαυγίτες ή δολοφόνοι σαν τον αστυνομικό Κορκονέα αποφυλάκίζονται ή «πέφτουν στα μαλακά», όταν θιασώτες της αστυνομικής βίας αθωώνονται, όταν κατηγορούμενοι για βιασμούς και για «κλοπή δημοσίου χρήματος» καλύπτονται, η «ανελαστικότητα» του αστικού κράτους εξαντλείται σε περιπτώσεις σαν του Μιχαηλίδη. «Προβάροντας» με τις επιθέσεις στον πολιτικά ευάλωτο χώρο της αναρχίας και στήνοντας σκευωρίες, η πολιτική του συστήματος, των κυβερνήσεων του και των κατασταλτικών και διωκτικών του μηχανισμών στοχεύουν συνολικά το λαό, τους εργαζομένους, τη νεολαία, τους απεργούς, τους διαδηλωτές, τους αγωνιστές. Να μην κινδυνέψει η ζωή του απεργού πείνας! Να ικανοποιηθεί άμεσα το αίτημά του για «αποφυλάκιση υπό όρους».

Σάμος:

Να μην απελαθεί ο μαθητής Σισσέ!

Ο Σισσέ (Cisse Vafing), ασυνόδευτο προσφυγόπουλο απ' τη Γουινέα, ήρθε στη χώρα μας τον Οκτώβρη του 2019. Ζώντας απ' το Γενάρη του '20 στο ΚΥΤ Σάμου, έμαθε ελληνικά, ξεκίνησε να φοιτά στο «Πυθαγόρειο» Λύκειο της Σάμου, με τεράστια πρόοδο, ενώ ασχολείται και με τον αθλητισμό και βραβεύτηκε. Όσες ικανότητες όμως και δικαιώματα να 'χει ένα προσφυγόπουλο, όπως και χιλιάδες άλλοι πρόσφυγες, το δικαίωμα στο Άσυλο δεν του αναγνωρίζεται. Το αίτημά του για χορήγηση Ασύλου απορρίφθηκε με απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Σάμου το Μάρτη του '21 όσο και η προσφυγή κατά της απόφασης αυτής πριν από λίγες ημέρες. Τα αντιδραστικά χαρακτηριστικά του συστήματος φάνηκαν για πολλοστή φορά τώρα απέναντι σε ένα παιδί... Κινητοποίηση αλληλεγγύης στον πρόσφυγα μαθητή και συνολικά υπεράσπισης των δικαιωμάτων των προσφύγων και μεταναστών πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 23/6 στο Βαθύ της Σάμου.

δημοκρατικά δικαιώματα

Πλευρές της φασιστικοποίησης που δεν μπορούν να κρυφτούν

Χαρακτηριστικές πλευρές της εντεινόμενης φασιστικοποίησης αποτελούν μια σειρά πρόσφατα πεπραγμένα των μηχανισμών του αστικού κράτους (Ελληνικής Αστυνομίας, Σωμάτων Ασφαλείας, Λιμενικού Σώματος) και των ιμπεριαλιστών (FRONTEX) που αναφέρει έκθεση του Συνήγορου του Πολίτη για το 2021. Η έκθεση αυτή, βέβαια, βασίζεται στις επίσημες αναφορές που πρέπει να στέλνουν τα παραπάνω σώματα (δηλαδή μόνο για όσα παραδέχονται) προς το Συνήγορο του Πολίτη, σε ετήσια βάση και για περιστατικά που θεωρούνται πως «χρησιμοποιούν πειθαρχικής έρευνας». Σ' αυτά δηλαδή που θεωρείται πως υπήρξαν «αυθαιρεσίες» και «υπερβάσεις» απ' τα παραπάνω σώματα.

Από τις 308 επίσημα αναφερόμενες περιπτώσεις, οι περισσότερες αφορούν την «προσβολή της σωματικής ακεραιότητας» ή της ελευθερίας (62%), ακολουθούν αυτές που αφορούν ρατσιστική συμπεριφορά (14%), ενώ δεν λείπουν η «παράνομη χρήση πυροβόλου όπλου» (3%), τα βασανιστήρια (2%) και η «προσβολή της γενετικής συμπεριφοράς» (1%). Στην έκθεση αναφέρονται επίσης ως ιδιαίτερα στοχοποιημένοι οι νέοι άνθρωποι, ακόμα κι οι ανήλικοι. Πράγματι. Η νεολαία βρέθηκε -και συνεχίζει να βρίσκεται- ιδιαίτερα έντονα στο στόχαστρο των μηχανισμών καταστολής και της ίδιας της επίσημης πολιτικής του συστήματος. Το είδαμε χθες, στη Νέα Σμύρνη και στις άλλες πλατείες και γειτονίες, κατά την περίοδο των απαγορεύσεων με πρόσχημα την πανδημία. Το βλέπουμε σήμερα, στα Πανεπιστήμια, στις Εστίες, στα σχολεία και στις σχολές. Το σύστημα αυτό, οι κυβερνήσεις του και η πολιτική τους φοβούνται τη νεολαία -μαθητική, φοιτητική, εργατική και άνεργη- της οποίας της κουρελιάζουν καθημερινά τα όνειρα, το μέλλον, τη ζωή και τα δικαιώματα. Με τους ταξικούς φραγμούς στις σπουδές, με την εργασιακή βαρβαρότητα, με τους μισθούς πείνας, με την ανεργία, με τον πόλεμο και την επιδίωξή τους να μετατραπεί σε «κρέας για τα κανόνια».

Αλλά και η ρατσιστική βία και συμπεριφορά αποτελεί προϊόν του μίσους και της αντιδραστικής πολιτικής ενάντια στους ξεριζωμένους λαούς, στους πρόσφυγες και στους μετανάστες. Είναι συνέπεια του εκμεταλλευτικού συστήματος, του ιμπεριαλισμού, των πολέμων και της εξαθλίωσης. Ξεχωριστή ενότητα στην Έκθεση καταλαμβάνει το θέμα των λεγόμενων «επαναπροωθήσεων» (pushbacks) των προσφύγων. Αυτές που διασπείνουν συνέχεια η κυβέρνηση. Αναφέρει 21 περιπτώσεις τις οποίες ο Συνήγορος «θα διερευνήσει»... Όσο για τις «έρευνες» των αστυνομικών και λιμενικών αρχών, αυτές είναι τόσο «αξιόπιστες» ώστε να... παραλείπουν την εξέταση των θυμάτων, τη διασταύρωση των συντεταγμένων στις φωτογραφίες που προσκομίζονται για το αν τα περιστατικά έγιναν σε ελληνικό έδαφος, ενώ χρησιμοποιούν σαν απόδειξη τη μη καταγραφή απ' τις ελληνικές αρχές!

Ποια είναι η τύχη όλων αυτών των αναφορών; Να καταλήξουν στο... αρχείο! Ενώ σε κάποιες - λίγες - περιπτώσεις επιβάλλονται και κά-

ποια πρόστιμα. Παρά το γεγονός της δημοσιοποίησης, η κυρίαρχη πλευρά τέτοιων εκθέσεων και οργανισμών είναι να λειτουργούν ως «προπέτασμα καπνού» για τον ίδιο το ρόλο των κατασταλτικών μηχανισμών. Οι «περιπτώσεις» που δημοσιοποιούνται δεν αποτελούν «αυθαιρεσίες» και «υπερβάσεις» των μηχανισμών αυτών, αλλά σύμφυτες πλευρές της λειτουργίας των κατασταλτικών σωμάτων του αστικού κράτους και των ιμπεριαλιστών ενάντια στον «εχθρό -λαό».

Με τη γνωστή τακτική... Περνούν σοβαρή ποινικοποίηση λόγων και γραπτών στον Ποινικό Κώδικα, σε άσχετο νομοσχέδιο!

Ακολουθώντας την ίδια τακτική που είδαμε και τον περασμένο Μάρτη, να περνούν σοβαρές αντιδραστικές τομές στον Ποινικό Κώδικα μέσα σε άσχετο νομοσχέδιο (πέραςμα τροπολογίας για κατάργηση της αναστολής σε πλημμελήματα, στο νομοσχέδιο Αυγενάκη για την «οπαδική βία»), τώρα περνούν μεταξύ άλλων ρυθμίσεων (όπως την παραπέρα διευκόλυνση της έκδοσης αλλοδαπών κι Ελλήνων ή την αιτιολόγηση «απουσιολογίου» για τις αναβολές δικών) και σοβαρή ποινικοποίηση ακόμα και γραπτών και λόγων! Στο νομοσχέδιο Τσιάρα για την «καταπολέμηση της απάτης και της πλαστογραφίας», που κατατέθηκε για να ψηφιστεί ταχύρρυθμα στη Βουλή, τροποποιούν το άρθρο 187 Α «για την τρομοκρατία» έτσι ώστε η «υποκίνηση» σε (αυτές που οι ίδιοι θεωρούν και καθορίζουν ως) τρομοκρατικές πράξεις να τιμωρείται με φυλάκιση. Και για να γίνει ακόμα πιο σαφές το τι επιδιώκουν, το ξεκαθαρίζει ο ίδιος ο εισηγητής: «Διευρύνεται το αξιόποινο της απειλής με τέλεση τρομοκρατικής πράξης και όταν λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο ιδιωτικής επικοινωνίας. Προβλέπεται η αφαίρεση υλικού από το διαδίκτυο που συνιστά δημόσια υποκίνηση ή παρακίνηση σε τέλεση τρομοκρατικής ενέργειας». Κάθε λόγος, σχολιασμός, γραπτό που θα θεωρείται απλά πως υποκινεί κάποιον σε τέλεση τρομοκρατικής πράξης θα τιμωρείται με φυλάκιση! Σύμφωνα μ' αυτό το πνεύμα και το «γράμμα» του νόμου, ακόμα και η προτροπή σε λαϊκούς αγώνες που δεν θα «σέβονται» την αστική νομιμότητα, η προτροπή σε κινητοποιήσεις εργαζομένων, εργατών, μαθητών, φοιτητών, κατοίκων, πολιτικών προσφύγων που μπορεί να χαρακτηριστούν από «παράνομες» έως «τρομοκρατικές» (απεργίες, καταλήψεις κτιρίων, δρόμων ή «παρεμπόδιση» διαδικασιών και διατάραξη της «εύρυθμης» λειτουργίας) ποινικοποιείται και τιμωρείται. Για να μη μιλήσουμε για την υποστήριξη απελευθερωτικών κινημάτων άλλων λαών που οι ιμπεριαλιστές έχουν ήδη «και με τη βούλα» χαρακτηρίσει ως «τρομοκρατικά». Μια σειρά πλευρές της κυρίαρχης φασιστικοποίησης αναδεικνύονται συνεχώς. Ακόμα και κάτω απ' την κάλυψη φαινομενικά «ανώδυνων» νομοσχεδίων. Πλευρές που πρέπει να γίνουν πλατιά γνωστές στο λαό, να καταγγελθούν και ν' αντιπαλευτούν.

Χρυσή Αυγή

Η έφεση, η δικαιοσύνη και η δικαίωση

Ξεκίνησε το πρωί της 15ης Ιούνη 2022 η εκδίκαση της υπόθεσης της Χρυσής Αυγής (Χ.Α.) σε Β' βαθμό. Συνδικαλιστικές ενώσεις, σωματεία, συνδικάτα, συλλογικότητες και κόμματα της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς καλούσαν σε συγκέντρωση έξω από το Εφετείο. Εν τέλει, η εκδίκαση της υπόθεσης διακόπηκε κατόπιν αιτήματος του συνηγόρου τού καταδικασθέντος ως αρχηγού της εγκληματικής οργάνωσης Ν. Μιχαλολιάκου.

Υπενθυμίζεται ότι σε α' βαθμό κρίθηκαν ένοχοι 57 από τους 69 κατηγορούμενους, ενώ 11 αθωώθηκαν και για έναν έπαυσε η ποινική δίωξη λόγω θανάτου. Από τους 57, οι 50 κρίθηκαν ένοχοι για το αδίκημα της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση, 7 από αυτούς για διεύθυνση, ενώ από τους υπόλοιπους 43 οι 21 κρίθηκαν ένοχοι και ακόμα ενός κακούργηματος, κατά περίπτωση της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και της απόπειρας ανθρωποκτονίας των αιγύπτων φαραώων. Συνολικά στη φυλακή οδηγήθηκαν 40 καταδικασθέντες.

Για να γίνει κατανοητή η σημασία της έφεσης και η εξέλιξη της εν λόγω δίκης, η εκδίκαση της οποίας ξεκίνησε σε α' βαθμό στις 20 Απριλίου 2015, πρέπει αρχικά να αναζητηθούν οι αιτίες της πρωτόδικης καταδικαστικής απόφασης. Κι αυτές αφορούν τόσο την παρέμβαση και τις μαζικές συγκεντρώσεις του αντιφασιστικού-λαϊκού κινήματος όσο και τις επιλογές των κυρίαρχων κέντρων του συστήματος εντός κι εκτός της χώρας. Τα τελευταία είχαν επίγνωση ότι στην περίπτωση μιας αθωωτικής απόφασης θα ταυτίζονταν, εν πολλοίς, με τη Χ.Α., δεδομένου ότι το προφίλ του εγκληματία-μαχαιοβγάλτη μπορεί να είχε συνδεθεί στη λεγόμενη κοινή γνώμη με τη συγκεκριμένη οργάνωση, δεν έπαυε όμως να δημιουργεί γενικότερα απωθητικά αντανακλαστικά για όλες τις δεξιές δυνάμεις.

Το ξέπλυμα του ναζιστικού μορφώματος επί δεκαετίες, η αποδοχή του στα σαλόνια του αστικού πολιτικού συστήματος, η σχέση της ύπαρξης και δράσης

του με τους μηχανισμούς του αστικού κράτους, οι ανοικτοί διάλογοι επικοινωνίας με το πολιτικό σύστημα σε τοπικό και κεντρικό επίπεδο, η κρατική χρηματοδότηση και η προβολή από τα ΜΜΕ που απολάμβανε, όλα μαρτυρούσαν ότι του είχε δοθεί πεδίο κίνησης. Το μετέτρεπαν πολιτικά σε "παίκτη" για το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα στη χώρα μας, που επιδίωκε να περάσει κάθε αντιλαϊκή, αντεργατική, ρατσιστική-αντιπροσφυγική και κατασταλτική πολιτική με δολοφονικό τρόπο. Όταν αυτά άρχισαν να αποκαλύπτονται ευρέως και προκειμένου να μη χρεωθεί το ίδιο το σύστημα που γεννά κι εκτρέφει το φασισμό-ναζισμό-ρατσισμό τις συνέπειες της ακροδεξιάς ατζέντας του, επέλεξε την «απόσυρση» της Χ.Α., ξεκινώντας με την παρουσίασή της ως «ακραίας» και «ολοκληρωτικής» οργάνωσης (βλ. θεωρία δύο άκρων) και «τελειώνοντας» με την καταδίκη της ως εγκληματικής οργάνωσης.

Βέβαια, κανένα ουσιαστικό τέλος δεν υπήρξε. Αντιθέτως, πολύ γρήγορα μετά την καταδικαστική απόφαση του Οκτωβρίου του 2020, ένα ένα τα ηγετικά στελέχη της Χ.Α. αποφυλακίζονταν, για να συνεχίσουν την τρομοκρατική δράση τους ενάντια στο λαό, ενταγμένα σε άλλες φασιστικές ομάδες και οργανώσεις. Ενδεικτική μόνο ήταν η προηγηθείσα υποβάθμιση (και τελικά παραγραφή) της

υπόθεσης της δολοφονικής επίθεσης σε βάρος των μελών του ΠΑΜΕ στο Πέραμα. Άλλωστε, την ίδια στιγμή που οι φασίστες έφεψαν στα «μαλακά», ποινικοποιούνταν η αριστερή - δημοκρατική πολιτική δράση, όπως φάνηκε με την καταστολή και τις συλλήψεις στις 17 Νοέμβρη, 26 Νοέμβρη και 6 Δεκέμβρη του 2020, που οδήγησαν και κρατούν δεκάδες αγωνιστές σε πολύμηνη δικαστική ομηρία, περνώντας ο αντεργατικός και απεργοκτόνος Νόμος Χατζηδάκη, σε συνέχεια του νόμου ενάντια στις συγκεντρώσεις και τις διαδηλώσεις, εδραιωνόταν η αστυνομοκρατία, με πρόσχημα κατά βάση την πανδημία και την προστασία της υγείας.

Ανεξαρτήτως, λοιπόν, της τελικής έκβασης της δίκης, το σίγουρο είναι ότι οι εξελίξεις σε δικαστικό επίπεδο δεν μπορούν να προκαλέσουν ούτε αναβίωση της «παλαιάς» Χ.Α., με τον τρόπο που αυτή δρούσε και αναδείχτηκε, δηλαδή σε συνάρτηση με τις ανάγκες μιας προηγούμενης περιόδου, ούτε φυσικά «εξάλειψη» των φασιστικών απόψεων και δράσης... Αυτό, πέραν δικαστικών αιθουσών και αντιδραστικών νομοθετημάτων, αποδεικνύεται από τα ίδια τα γεγονότα στους χώρους όπου ζει και στενάζει ο λαός. Οι φασιστικές επιθέσεις σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα, με την προκλητική ανοχή του κράτους, το προηγούμενο έτος, οι άγριες επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών, που χαιρετίστηκαν από τη Χ.Α., τα ακροδεξιά

συλλαλητήρια, οι απαγορεύσεις διαδηλώσεων και η καταστολή αποδεικνύουν ότι ο φασισμός είναι οργανικό κομμάτι του συστήματος.

Ο φασισμός, συνεπώς, παραμένει απειλή για το λαό. Τρέφεται από τη φασιστικοποίηση της πολιτικής και κοινωνικής ζωής. Από την επίσημη αστική πολιτική που εφαρμόζεται σε όλες τις χώρες του κόσμου. Από το βάθεμα της εξάρτησης της χώρας μας από τους αμερικάνους και ευρωπαϊούς ιμπεριαλιστές. Από την παρόξυνση της επίθεσης του κεφαλαίου στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Σε «δύσκολες» στιγμές, το σύστημα ανασύρει αυτή την πολύτιμη γι' αυτό εφεδρεία για να τρομοκρατήσει, να αποτρέψει και να χτυπήσει κάθε προσπάθεια του λαού να αντισταθεί.

Απέναντι σ' αυτή την πολιτική πρέπει να σταθεί ο λαός μας όρθιος. Να οργανωθεί και να παλέψει συλλογικά για τη ζωή και το μέλλον του. Να αντισταθεί και να διεκδικήσει δικαιώματα κι ελευθερίες. Να δημιουργήσει τους όρους αναμέτρησης συνολικά με το σύστημα και την πολιτική του. Να γίνει πρωταγωνιστής των πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων, παραμερίζοντας όσους τον θέλουν χειροκροτητή είτε «καλών» δικαστών και εισαγγελέων είτε «καλών» κυβερνητικών εκπροσώπων, για να κρύψουν και τη δική τους συνδρομή στη σημερινή βαρβαρότητα.

Γενική Συνέλευση ΣΕΒ

Σταθερά ενάντια στους εργαζόμενους και την εργατική τάξη

Με περίσσια υποκρισία και υπό τους προβολείς όλων των μέσων δημοσιότητας πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ. Σε αυτή παρευρέθηκε και ο Κυριάκος Μητσοτάκης, για να δώσει τα διαπιστευτήριά του για το τι μέλλει γενέσθαι με τις μεγάλες επιχειρήσεις και βιομηχανίες της χώρας. Αστείο τουλάχιστον ήταν το πρώτο σχόλιο του πρωθυπουργού στην κοινή συνέντευξη τύπου που έδωσε με τον νέο εκλεγμένο πρόεδρο του ΣΕΒ, Δημήτρη Παπαλεξόπουλο. Συνεχάρη, λοιπόν, ο πρωθυπουργός τον νέο πρόεδρο για τη διαδικασία εκλογής του, λέγοντας μάλιστα ότι ζηλεύει για την πειθαρχία με την οποία έγιναν οι εκλογές του καινούργιου προέδρου. Πόσο αυθεντική και ειλικρινής αντίδραση, καθώς την ίδια ώρα που η κυβέρνηση έχει βάλει στο μάτι και θέλει να διαλύσει κάθε πραγματική δημοκρατία στα σωματεία και στους φοιτητικούς συλλόγους, με τους νόμους που περνάει, ζηλεύει την πειθαρχία με την οποία μια «χούφτα κεφαλαιοκράτες»

εκλέγουν τον εκπρόσωπό τους.

Για άλλη μια φορά, το αφήγημα ότι η οικονομία θα ανακάμψει και ότι επιτέλους τα χειρότερα πέρασαν και η κρίση έπειτα από 12 χρόνια φαίνεται να προσπερνιέται, ήταν αυτό που προσπάθησε ο πρωθυπουργός να πλάσσει, έχοντας το βλέμμα προφανώς στραμμένο προς τις κάλπες. Παράλληλα σε κοινό τόπο απ' ό,τι φαίνεται βρίσκονται ΣΕΒ και κυβέρνηση, όσον αφορά τις αιτίες της κρίσης. Μπορεί, λοιπόν, την τελευταία δεκαετία και βάλε η κρίση να ευθυνόταν σε ενδογενείς παράγοντες, αλλά τώρα σύμφωνα με το κεφάλαιο και τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, ευθύνη έχει αποκλειστικά για την κατάσταση η Ρωσία και ο πόλεμος στην Ουκρανία. Νίπτουν τας χείρας τους, λοιπόν, κυβέρνηση και ΣΕΒ για την κατάσταση στην οικονομία, μιας και έτσι εξυπηρετούν καλύτερα το αφήγημά τους και το αφήγημα των δυτικών αφεντικών τους. Προφανώς και ο πόλεμος στην Ουκρανία θα επιφέρει τρομερές αλλαγές στην οικονομία, αλλά ούτε μό-

νος του ξεκίνησε, ούτε προκλήθηκε μόνο από τον ρώσικο ιμπεριαλισμό. Από την άλλη, μπορεί οι παράγοντες για τους εκπροσώπους του κεφαλαίου να μην εδράζονται στο εσωτερικό της χώρας, αλλά δεν παύουν να υπογραμμίζουν με κάθε τόνο, όπως και έκαναν στη συνέλευση, ότι η Ελλάδα γίνεται όλο και πιο ελκυστική για επενδύσεις. Το αφήγημα της ελκυστικότητας, βέβαια, έγκειται στις διευκολύνσεις που παρέχονται στο κεφάλαιο κάθε είδους να δρα ασύδοτα και στο νόμιμο και κατοχυρωμένο ξεζούμισμα των εργαζομένων.

Κατά τα άλλα, στο επίπεδο της συνέλευσης του ΣΕΒ, ο πρωθυπουργός μπροστά στην έξοδο από το 12ετες τέλμα που προανήγγειλε, δήλωσε ότι όσο υπάρχει δημοσιονομική άνεση η περαιτέρω μείωση των εργοδοτικών εισφορών είναι προτεραιότητα για αυτόν, αν και έως τώρα έχουν γίνει σοβαρά βήματα σε αυτό το επίπεδο. Η αλήθεια να λέγεται, οι εργοδοτικές εισφορές κυρίως για τους μεγαλοεργοδότες όντως

έχουν μειωθεί, σε αντίθεση με τη φορολογία στο λαϊκό εισόδημα και για αυτό η κυβέρνηση μπορεί να πανηγυρίζει. Όπως επίσης πάνω κάτω τα ίδια μπορεί να πει κάποιος και για το αίτημα του ΣΕΒ για γρηγορότερη απονομή δικαιοσύνης ή καλύτερα ασυδοσία του κεφαλαίου και των εργοδοτών απέναντι στα δικαιώματα των εργαζομένων. Τα βήματα που έχουν γίνει είναι όντως σημαντικά, αλλά η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί με τον νόμο Χατζηδάκη να προχωρήσει παραπέρα. Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και η συζήτηση για τις δανειοδοτήσεις που ζητάνε οι μεγάλες βιομηχανίες και πρέπει να γίνουν λιγότερο γραφειοκρατικές και χρονοβόρες. Προφανώς ο ΣΕΒ ξέρει ότι συνομιλεί με σύμμαχες δυνάμεις, όταν ζητάει πράγματα από την κυβέρνηση και ξέρει ότι πρέπει και σε ιδεολογικό επίπεδο και αυτός μαζί με την κυβέρνηση, με κάθε τρόπο, να στηρίξουν τα ευρωατλαντικά αφεντικά τους και να συνεχίσουν το ξεζούμισμα του ελληνικού λαού.

Οι πρόσφυγες, «εργαλείο» εθνικής επιβίωσης!

Αφορμή για το σύντομο αυτό σημείωμα αποτελεί η τοποθέτηση του πρωθυπουργού Κ. Μητσοτάκη σε συνέδριο για την υπογεννητικότητα και το δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα, που έγινε πρόσφατα. Συνέδριο με βάση την παρουσίαση μελέτης του ΙΟΒΕ για την εξέλιξη του πληθυσμού της χώρας μέχρι το 2050. Εν ολίγοις, ο Κ. Μητσοτάκης δήλωσε: «Σε ένα σύνθετο κεφάλαιο το οποίο, ωστόσο, νομίζω ότι πρέπει να ανοίξει επιτέλους και στη δική μας χώρα, χωρίς προκαταλήψεις και ακραίες λαϊκίστικες κορόνες (...) η ώριμη και κυρίως η συνειδητή ένταξη αλλοδαπών στην ελληνική κοινωνία θα ανακουφίσει και την πληθυσμιακή μας υποχώρηση. Και η εμπειρία μας από το πρώτο κύμα των αλβανών μεταναστών είναι μία εμπειρία θετική για την ελληνική κοινωνία»...

Δήλωση που έγινε αποδεκτή με συγκρατημένο ενθουσιασμό από κομμάτια της Αριστεράς (με ανακοινώσεις περί υιοθέτησης της ατζέντας της Αριστεράς), δημιούργησε παγωμάρα στους λαλίστατους ακροδεξιούς υπουργούς της κυβέρνησης, που δείχνει όμως την πραγματικότητα που καλείται να διαχειριστεί η κυβέρνηση για λογαριασμό του συστήματος, αλλά και πώς αντιμετωπίζει το ίδιο αυτό σύστημα τους πρόσφυγες μέχρι στιγμής.

Καταρχάς, την περίοδο που έγιναν αυτές οι δηλώσεις πραγματοποιούνταν σχεδόν καθημερινά «επιχειρήσεις σκούπα» στο κέντρο της Αθήνας με εκατοντάδες μετανάστες να συλλαμβάνονται και να μεταφέρονται στις κλειστές δομές (όπως ονομάζουν τα στρατόπεδα συγκεντρώσεις για πρόσφυγες). Είναι δεκάδες οι καταγγελίες για επαναπροωθήσεις προσφύγων στην Τουρκία, είτε από τον Έβρο είτε στο Αιγαίο. Όπως και η καταγγελία για 40.000 πρόσφυγες μέσα στο 2022 που ενώ διασώθηκαν από το λιμενικό δεν καταγράφηκαν στις δομές των προσφύγων. Καθώς και οι δηλώσεις υπουργών ότι θα χρησιμοποιηθούν «οι προσφυγικές ροές» ως εργαλείο από την Τουρκία στο πλαίσιο του ανταγωνισμού της με την Ελλάδα.

Το διαχρονικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες είτε να πά-

ρουν άσυλο είτε άδεια παραμονής και εργασίας είναι ότι βρίσκονται στο έλεος των μηχανισμών καταστολής, των κυκλωμάτων οικονομικής αφαιμάξης στη διαδικασία να αποκτήσουν τα νομιμοποιητικά έγγραφα, ακόμα και αν ζουν στη χώρα μας για δεκαετίες. Με βάση αυτή την κατάσταση οι δηλώσεις του πρωθυπουργού είναι το λιγότερο υποκριτικές.

Οι συγκεκριμένες δηλώσεις -πιθανόν και προθέσεις- έρχονται να απαντήσουν συγκεκριμένα προβλήματα του ντόπιου εξαρτημένου καπιταλισμού. Ας το δούμε αναλυτικά. Υπάρχει η ανάγκη εναρμόνισης της νομοθεσίας της χώρας σύμφωνα με την τελευταία συμφωνία της ΕΕ για το μεταναστευτικό. Υπάρχει και η πραγματικότητα όπως αυτή διαμορφώνεται στο πεδίο της παραγωγικής δραστηριότητας της χώρας στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, αλλά και στη «βαριά βιομηχανία» του τουρισμού. Ειδικότερα για τον πρωτογενή τομέα, τον τελευταίο χρόνο υπάρχει μαζικό κύμα φυγής εργατών γης από την Ελλάδα κυρίως προς την Ιταλία και την Ισπανία, λόγω και καλύτερης αμοιβής αλλά και πιο εύκολων διαδικασιών «νομιμοποίησης». Το γεγονός αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την έλλειψη εργατικού δυναμικού από τη μία (στην Κρήτη λείπουν γύρω στις 10-15.000 εργάτες γης) και από την άλλη οι εναπομείναντες εργάτες απαιτούν αυξήσεις στα πενήνρα τους μεροκάματα...

Αυτή η διαδικασία πιέζει ιδιαίτερα ένα κομμάτι του ντόπιου μικρομεσαίου κεφαλαίου σε περιοχές με μεγάλες αγροτικές εκμεταλλεύσεις με ένταση εργασίας (θερμοκηπιακές καλλιέργειες), μειώνοντας την κερδοφορία του (σε συνδυασμό με την αύξηση του κόστους παραγωγής), αλλά οδηγεί και σε μείωση της εγχώριας παραγωγής.

Οι εξαγγελίες του Κ. Μητσοτάκη έρχονται να διασκεδάσουν αυτές τις ανησυχίες του ντόπιου κεφαλαίου. Πέρα από τη συγκυρία, η κυβέρνηση προσπαθεί να λύσει το γόρδιο δεσμό της αναπαραγωγής της εργατικής τάξης για λογαριασμό του κεφαλαίου, αξιοποιώντας και σε αυτό το ζήτημα την πολιτι-

κή του κυριαρχία, θέλοντας να εξασφαλίσει σε βάθος χρόνου φτηνή εργατική δύναμη στο ντόπιο και ξένο κεφάλαιο. Βέβαια, από τις γενικόλογες διαπιστώσεις μέχρι την πραγματοποίησή τους υπάρχει μεγάλη απόσταση, ειδικά την περίοδο που διανύουμε. Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι η κυβέρνηση υιοθετεί μια πολιτική πιο «φιλική», πολιτική ενσωμάτωσης, δεν είναι σίγουρο κατά πόσο στην πράξη θα υλοποιηθεί. Αλήθεια, πόσο αντιφατικό είναι, την περίοδο που η φασιστικοποίηση προχωρά και η κυβέρνηση ποτίζει με το εθνικιστικό δηλητήριο το λαό, να θέλει να ενσωματώσει τους πρόσφυγες;

Προβληματίζει βέβαια ο χρόνος που έγινε η συγκεκριμένη δήλωση για το αν στοχεύει και στο εσωτερικό της ΝΔ. Πόσο εύκολα θα πείσει η ΝΔ το σκληρό φασιστικό πυρήνα της ότι οι «αλλοδαποί» είναι άνθρωποι με τα ίδια δικαιώματα με τους γηγενείς; Ακόμα και όταν γνωρίζουν ότι το μόνο που ενδιαφέρει την κυβέρνηση είναι να εξασφαλιστεί η συνέχιση της απρόσκοπτης προσφοράς φθηνών εργατικών χεριών για την

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ των αναγκών του κεφαλαίου.

Η χρησιμοποίηση των προσφύγων για τη λύση «εθνικών θεμάτων» όπως το δημογραφικό ξεπερνάει τις δυνατότητες και τα χαρακτηριστικά της εξαρτημένης αστικής τάξης στη χώρα μας. Γιατί πέρα από τον βαθιά εξαρτημένο χαρακτήρα της αστικής τάξης, έχουμε και τη συνεχή διαπάλη στο εσωτερικό της μεταξύ «κοσμοπολιτισμού» και σοβινισμού.

Η πραγματική ένταξη των προσφύγων (ή των «προσφύγων και μεταναστών» όπως αρέσκονται να τους αποκαλούν) στην κοινωνία μας, αλλά και σε κάθε κοινωνία που δέχεται κύματα προσφυγικών ροών, η προάσπιση και η υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους είναι καθήκον του εργατικού, λαϊκού κινήματος. Γιατί το ζήτημα είναι ταξικό. Η πάλη τους για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης είναι κομμάτι της πάλης όλων των λαών του κόσμου και οι φωνές τους μέρος της οργής όλων ενάντια στο εκμεταλλευτικό, δολοφονικό σύστημα που λέγεται καπιταλισμός.

Υπόθεση «LANA»

Η διαπραγμάτευση του εφοπλιστικού κεφαλαίου είναι αποτέλεσμα της πολιτικής του συστήματος

Ανατροπή στην υπόθεση της κατάσχεσης του ιρανικού πετρελαίου από το ελληνικό κράτος φέρνει η απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Χαλκίδας. Το Συμβούλιο στις 8/6 δικάωσε τη πλοιοκτήτρια εταιρεία του «LANA», ανατρέποντας την προηγούμενη απόφαση του Πρωτοδικείου και υποχρεώνοντας για την επιστροφή του φορτίου του.

Όπως είχαμε επισημάνει στο προηγούμενο φύλλο της ΠΣ, η κατάσχεση, κατ' εντολή των ΗΠΑ, του ρωσικού δεξαμενόπλοιου «LANA» και του ιρανικού πετρελαίου που μετέφερε, κοντά στις ακτές της Καρύστου, αποτελεί μια ακόμη έκφραση της άμεσης εμπλοκής της χώρας μας στους γεωπολιτικούς και πολεμικούς σχεδιασμούς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Αποτελεί έκφραση του βαθέματος της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης της χώ-

ρας και της υποτέλειας που ντύθηκε με τον μανδύα της «σωστής πλευράς της Ιστορίας», αποκαλύπτοντας τον αντιδραστικό και τυχοδιωκτικό χαρακτήρα της αστικής πολιτικής διαχείρισης. Ενεργώντας ως «μπροστινός» υπηρέτης των αμερικανικών συμφερόντων, πάντα πρόθυμοι να εκτελέσουν τη «βρώμικη» δουλειά (που ονόμασαν «αναβάθμιση του ρόλου της χώρας»), οδήγησαν τη χώρα και το λαό στις συμπληγάδες του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού και στο στόχαστρο της Ρωσίας. Ταυτόχρονα, ως «μεντεσές» των γεωπολιτικών σχεδιασμών των ΗΠΑ στη Ν.Α. Μεσόγειο δηλώνουν πάντα διαθέσιμοι προς αξιοποίηση για κάθε χρήση.

Να θυμίσουμε ότι αρχικά η απόφαση για τη δέσμευση του τάνκερ πάρθηκε από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες (19/4), που στη-

ριζόταν στο πλαίσιο των κυρώσεων που ενεργοποιήθηκαν εναντίον της Ρωσίας μετά τη στρατιωτική εισβολή της στην Ουκρανία. Η αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος του τάνκερ σε ρωσική εταιρεία που δεν βρίσκεται στη λίστα των κυρώσεων ενεργοποίησε από τη πλευρά των αμερικανικών αρχών, ήδη από τις 20/4, το αίτημα για δέσμευση του φορτίου του. Οι ΗΠΑ μάλιστα επικαλέστηκαν τη διμερή συμφωνία δικαστικής συνδρομής μεταξύ ΗΠΑ και Ελλάδας, ζητώντας τη δέσμευση του φορτίου με τον ισχυρισμό ότι το πλοίο παραβίαζε τις κυρώσεις των ΗΠΑ εναντίον του Ιράν και πως με τα έσοδα από την πώληση του φορτίου θα χρηματοδοτηθεί η τρομοκρατία.

Με την απόφαση του πρωτοδικείου Χαλκίδας στις 20 Μάη προχώρησε με διαδικασίες-εξπρές η δέσμευση και η μεταγύση του φορτίου για τη μεταφο-

ρά του στη Ν. Υόρκη. Ωστόσο, η μεταγύση του μισού περίπου φορτίου των 107.000 τόνων στο τάνκερ συμφερόντων Γ. Προκοπίου «Ice Energy» (το ένα εκ των δυο τάνκερ του ίδιου εφοπλιστή που ναύλωσαν οι ΗΠΑ) προκάλεσε την άμεση απάντηση του Ιράν με τα γνωστά αντίποινα, την κατάσχεση δυο ελληνικών τάνκερς συμφερόντων Διαμαντή Διαμαντίδη και Σπύρου Πολέμη στην περιοχή του Περσικού Κόλπου την Παρασκευή 27/5.

Παράλληλα, το Ιράν κάλεσε την Ελλάδα σε απευθείας διαπραγματεύσεις για την αποκλιμάκωση της κρίσης, χωρίς την ανάμιξη των ΗΠΑ, δηλώνοντας ότι «Οι μακροχρόνιες σχέσεις (...) δεν πρέπει να διαταραχθούν από εξαιρετικά κοντόφθαλμες λανθασμένες εκτιμήσεις, που καταλήγουν σε πειρατεία κατ' εντολή τρίτου μέρους».

Χωρίς να υπάρχουν δεδομένα για

Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός

Σε πλήρη εξέλιξη φανερές και υπόγειες κινήσεις όλων των παικτών

Δεν περνάει μέρα που να μην έρχονται στην επικαιρότητα σε πολιτικό, διπλωματικό και στρατιωτικό επίπεδο ενέργειες και κινήσεις τόσο των δύο κυβερνήσεων Ελλάδας και Τουρκίας όσο και των “ισχυρών συμμάχων” που καθορίζουν το πλαίσιο τους.

Όσο πλησιάζει η Σύνοδος Κορυφής του NATO στη Μαδρίτη στις 29-30 Ιούνη, τα επιτελεία έχουν πάρει φωτιά. Από ελληνικής πλευράς υπάρχει προσμονή κατανόησης των ελληνικών θέσεων μέσα από τη γραμμή της “διεθνοποίησής” τους και επιδίωξη καταδίκης της “τουρκικής προκλητικότητας”. Από τουρκικής πλευράς διακηρύσσονται τα “νόμιμα δικαιώματα της Τουρκίας σε Αιγαίο και Μεσόγειο για τα οποία η Άγκυρα δεν θα συμβιβαστεί”, βάζονται οι μαξιμαλιστικές βλέψεις της Αθήνας και η διπλωματία εναλλάσσεται με κινήσεις “στο πεδίο”.

Την Τρίτη 14/6 έλαβε χώρα Σύσκεψη στο Βερολίνο με τη συμμετοχή ανώτατων κυβερνητικών αξιωματούχων από τις ΗΠΑ, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Βρετανία και την Τουρκία. Η κάμψη των αντιρρήσεων της Τουρκίας για τη διεύρυνση του NATO με τη συμμετοχή Σουηδίας και Φιλανδίας ήταν το ένα από τα θέματα που συζητήθηκαν, ενώ, μέσα από επίσημη ανακοίνωση της τουρκικής Προεδρίας φαίνεται πως ζητήθηκε να πέσουν οι τόνοι της αντιπαράθεσης των δύο πλευρών του Αιγαίου αναφορικά με τα συμφέροντα στο πέλαγος και την ανατολική Μεσόγειο. Αμέσως μετά ακολούθησε μπαράζ δηλώσεων τόσο από γερμανικής όσο και από να-

τοϊκής πλευράς με στόχο την άμβλυση της ρητορικής και των ενεργειών που δυναμιτίζουν το συμμαχικό κλίμα. Οι πρόσφατες “ξεκάθαρες καταδίκες” της τουρκικής συμπεριφοράς από το State Department και τον εκπρόσωπο της Κομισιόν αλλά και της γερμανικής καγκελαρίας έτυχαν θερμής υποδοχής από αστικής πλευράς στη χώρα μας.

Οι υπερπτήσεις πάνω από τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, ωστόσο, καλά κρατούν παράλληλα με την αναζωπύρωση του προσφυγικού-μεταναστευτικού. Οι απανωτές επισκέψεις κυβερνητικών και στρατιωτικών στελεχών από ελληνικής πλευράς στα ακριτικά νησιά ρίχνουν κι άλλο λάδι στη φωτιά. Το Κυπριακό σιγοκαίει. Η νέα εκατέρωθεν εξοπλιστική κούρσα επίσης ξεκίνησε. Ένα φανερό blame game κι απ’ τις δυο πλευρές βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Όλοι “επιζητούν” το διάλογο, αλλά παράλληλα ενισχύουν τις ένοπλες δυνάμεις τους. Μια φαινομενική διγλωσσία μεταξύ του Ερντογάν που λέει πως δεν συνομιλεί με ανέντιμους Έλληνες πολιτικούς και του Ακάρ που δηλώνει ότι οι αντιθέσεις μπορούν να γίνουν αντικεί-

μενο της διπλωματίας όσον αφορά τη δυνατότητα απευθείας συνομιλιών αντιπροσωπειών των δύο πλευρών μάλλον εντάσσεται στο πλαίσιο της τακτικής της Τουρκίας. Ο τελευταίος αντάλλαξε ολιγόλεπτη συνομιλία με τον ομόλογό του Παναγιωτόπουλο στο περιθώριο συνόδου των υπουργών Άμυνας του NATO, την ώρα που Δένδιας και Τσαβούσογλου αντάλλαξαν χειραψία σε ανάλογη των ΥΠΕΞ.

Το μεγάλο “αγκάθι”, πάντως, ακούει στο όνομα Στόλτενμπεργκ. Ο γενικός γραμματέας του NATO έχει μπει για τα καλά στο στόχαστρο της κριτικής από ελληνικής πλευράς, καθώς οι διαχρονικές, θα λέγαμε, δηλώσεις του εκλαμβάνονται ως ανοικτή στήριξη στην Άγκυρα. Κι επειδή κανείς δεν είναι αφελής να πιστεύει ότι ο συγκεκριμένος αξιωματούχος της δολοφονικής μηχανής ασκεί ΙΧ πολιτική, επιχειρείται να του δοθεί μια κάποια “κόσμια” διπλωματική απάντηση μέσω ενός υπέργηρου διπλωμάτη και πολιτικού της καραμανλικής “φρουράς” που το 2006 δήλωσε δημόσια ότι αποχωρεί απ’ τον δημόσιο βίο! Ο Πέτρος Μολυβιάτης έδωσε στη δημοσιότητα ανοικτή επιστολή του προς τον γ.γ. του NATO, ασκώντας του κριτική για ίσες αποστάσεις ανάμεσα σε θύτη και θύμα (Τουρκία και Ελλάδα) και ζητώντας του τουλάχιστον ως τη λήξη της παραταθείσας θητείας του να... σιωπήσει! Πράγματι, μια όχι και τόσο διπλωματική πρόταση.

Είναι φανερή η ανησυχία της ντόπιας άρχουσας τάξης και όλου του αστικού πολιτικού προσωπικού για το τι τους ξημερώνει. Οι επανεμφάνισης Καραμανλή και Σαμαρά με επίκεντρο τις ελληνοτουρκικές διαφορές και τους χειρισμούς της κυβέρνησης Μητσοτάκη, η εθνικιστική και σοβινιστική ρητορική που παίρνει και δίνει, η συστράτευση ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ στην “εθνική” γραμμή, η φασιστικοποίηση και στρατιωτικοποίηση της πολιτικής και κοινωνικής ζωής, ακόμη και η σύμπλευση του ΚΚΕ στο αφήγημα της “επιθετικής” Τουρκίας και της “αμυνόμενης” και “ενδοτικής” Ελλάδας είναι σημάδια των μεγάλων αντιλαϊκών συμφερόντων που διακυβεύονται και από ελληνικής και από τουρκικής πλευράς. Καθόλου τυχαία δεν είναι και τα σενάρια που διακινούνται, περισσότερο ως πίεση προς την κυβέρνηση, για το ενδεχόμενο μιας “Μαδρίτης Νο 2”. Σύμφωνα με αυτά που εμφανίζονται ως διαρρέουσες πληροφορίες, οι ΗΠΑ προωθούν μια κοινή δήλωση Μητσοτάκη-Ερντογάν για τα συμφέροντα στο Αιγαίο στην προσεχή σύνοδο του NATO.

Γίνεται μάλιστα παραλληλισμός με μια ανάλογη πριν από 25 χρόνια μεταξύ Σημίτη-Ντεμιρέλ (ενάμιση χρόνο μετά το επεισόδιο των Ιμίων) που εκ των υστέρων και εκ του αποτελέσματος θεωρήθηκε ως αποδοχή του “γκριζαρίσματος” νησιωτικών ζωνών του Αιγαίου.

Το τι απ’ όλα αυτά θα επαληθευθεί στη διαβόητη για τους λαούς σύνοδο είναι ένα ερώτημα. Τόσο στο προσκήνιο όσο και στο παρασκήνιο, ωστόσο, συγκρούονται δύο αντιθετικές κατευθύνσεις. Απ’ τη μια η αναγκαιότητα να υπάρξει ένα αρραγές μέτωπο του NATO, της ΕΕ και της Δύσης συνολικά έναντι της Ρωσίας και της Ανατολής συνολικότερα. Μια επαναβεβαίωση της συμμαχικής σχέσης. Κι απ’ την άλλη, το αγεφύρωτο χάσμα συμφερόντων δύο εξαρτημένων αστικών τάξεων που διεκδικούν όμορους και σε ορισμένα πεδία ταυτόσημους ρόλους. Και που κατά τις περιόδους “ειρήνης” ενθαρρύνθηκαν τότε η μια και τότε η άλλη στον “υπερκερασμό” της αντίπαλης πλευράς. Θα έλεγε κανείς, όπως στρώνουν κοιμούνται οι Αμερικάνοι κυρίως ιμπεριαλιστές που κανονάρχουν τις εξελίξεις. Τώρα, ζητούν ένα νέο μορατόριουμ προκειμένου να επικεντρωθούν στον άσπονδο ρωσικό εχθρό. Έχει το πράγμα τις δυσκολίες του.

Ανεξάρτητα το ποια φόντα θεωρεί η κάθε πλευρά ότι διαθέτει, οι “ισχυροί σύμμαχοι” έχουν τη δυνατότητα να τους “προσγειώσουν” στα δικά τους συμφέροντα. Με το μαστίγιο και το καρότο. Με πιέσεις, εκβιασμούς και... κρίσεις. Με υποσχαιτικές με ή χωρίς αντίκρουσμα. Το βέβαιο είναι ότι το κλίμα έχει βαρύνει πολύ και οι εκατέρωθεν κυβισθήσεις φαντάζουν πολύ δύσκολες. Εξ ου και όλο αυτό το αντιδραστικό κλίμα που σοβεί και στις δύο χώρες. Και που πρέπει να σπάσει μέσα από την πάλη των δύο λαών για ειρήνη, φιλία και αλληλεγγύη. Όλοι οι κάτοικοι των ακριτικών ελληνικών νησιών που ρωτήθηκαν σχετικά δήλωσαν ότι δεν έχουν κάτι να χωρίσουν με τους απέναντι γείτονες. Συνεργάζονται και πηγαίνονται μάλιστα μια χαρά. Σ’ αυτή την κατεύθυνση πρέπει και μπορούν να ενώσουν τις προσπάθειες και τον αγώνα τους ενάντια στους εμπρηστές της ειρηνικής λαϊκής συμβίωσης και τις πολεμοκάπηλες ιαχές τους. Η αντιπολεμική, αντιιμπεριαλιστική και αντιεθνικιστική πάλη τους, το κοινό τους Μέτωπο είναι ανάγκη των καιρών να δυναμώσει. Σ’ αυτό δικαιούται και υποχρεούται να συστρατευθεί κάθε λαός που σέβεται την ιστορία και την προοπτική του!

τις οποίες διαπραγματεύσεις έχουν γίνει, σίγουρα αυτές έχουν επιδράσει στη δικαστική απόφαση. Σύμφωνα με δημοσίευμα της ΕΦΣΥΝ από τις 3 Ιούνη, και εν αναμονή της δικαστικής απόφασης, αξιωματούχοι στο λιμάνι του Πειραιά είχαν μπλοκάρει τα δεξαμενόπλοια «Ice Energy» και «Ice Victory». Επίσης, ο ίδιος ο εφοπλιστής εμφανίζεται «αναστατωμένος» από τις εξελίξεις, υποστηρίζοντας ότι η κράτηση του πλοίου είναι «100% πολιτική». Η κυβέρνηση είχε «αλλάξει γνώμη», τόνισε ο Γ. Προκοπίου, προσθέτοντας πως «έχουμε βρεθεί στη μέση» και πως «δεν είναι αυτός ο τρόπος για να γίνονται τα πράγματα».

Ο άλλος παράγοντας που σίγουρα έχει επιδράσει στη δικαστική απόφαση είναι τόσο η απαίτηση του εφοπλιστικού κεφαλαίου να συνεχίσει τη μεταφορά του ρωσικού πετρελαίου, όσο βέβαια και οι κόντρες μεταξύ των εφοπλιστών για το ποιος θα καρπωθεί μεγαλύτερο κομμάτι από την πίτα. Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλή-

νων εφοπλιστών όχι μόνο αντιτίθεται στις κυρώσεις εις βάρος της Ρωσίας που αφορούν τα ορυκτά καύσιμα, αλλά, σύμφωνα με έρευνα που δημοσιοποίησε ο οικονομικός αναλυτής του Διεθνούς Χρηματοπιστωτικού Ινστιτούτου και επικαλείται το Documento, το ποσοστό συμμετοχής των τάνκερ ελληνικών συμφερόντων που μεταφέρουν πετρέλαιο από τη Ρωσία ανήλθε στο 52% επί του συνόλου, από το 39% που ήταν πριν τον πόλεμο.

Η υλοποίηση ή όχι της δικαστικής απόφασης θα αποτελέσει μια τροχιοδεικτική βολή χωρίς απαραίτητα μόνιμα χαρακτηριστικά. Τα ζητήματα που έχουν ανοίξει είναι πιο σύνθετα και πολύπλοκα. Ρωσικό πετρέλαιο, αμερικάνικο LNG, ενδοαστικές κόντρες και ανακατατάξεις μερίδων του ντόπιου κεφαλαίου, αναζήτηση ρόλου και πεδίων κερδοφορίας από την ντόπια εξαρτημένη αστική τάξη. Σε αυτό το πλαίσιο το εφοπλιστικό κεφάλαιο διεκδικεί το δική του θέση.

Πρωταθλήτρια στην υπερβάλλουσα θνητότητα η Ελλάδα

Υπερβάλλουσα θνητότητα ή θνησιμότητα είναι η διαφορά ανάμεσα στον αριθμό των πραγματικών θανάτων και τον αριθμό των θανάτων που εκτιμάται ότι θα υπήρχαν εάν απουσίαζε η πανδημία, με βάση τα υπάρχοντα στατιστικά στοιχεία. Η υπερβάλλουσα θνητότητα περιλαμβάνει τους θανάτους που προκλήθηκαν άμεσα απ' τη νόσο όπως κι εκείνους που συνδέονται έμμεσα με την COVID-19 και οφείλονται στις επιπτώσεις της πανδημίας στα συστήματα υγείας αλλά και τις κοινωνικές συνθήκες.

Πάνω από 15.000.000 άνθρωποι περισσότεροι απ' το μέσο όρο της πενταετίας 2015-19 πέθαναν τη διετία 2020-21. Από αυτούς, μόνο τα 5,4 εκατομμύρια καταγράφηκαν επίσημα ως νεκροί της πανδημίας. 10 χώρες αντιπροσωπεύουν το 68% της υπερβάλλουσας θνητότητας στον κόσμο. Κα-

τηγοριοποιημένη κατά ύψος εισοδήματος, η υπερβάλλουσα θνητότητα μοιράζεται στις χώρες υψηλού εισοδήματος κατά 15%, στις χώρες μεσαίου εισοδήματος κατά 28% και στις χώρες χαμηλού εισοδήματος κατά 56%.

Στη χώρα μας, οι καταγεγραμμένοι νεκροί απ' τον ιό ξεπερνούν τους 30.000, παρ' όλα αυτά η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της ισχυρίζονται ότι όλα πήγαν σχετικά καλά στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Το ίδιο καλά γι' αυτούς και άσχημα για μας αντιμετωπίστηκαν κι όλα τα υπόλοιπα νοσήματα, με αποτέλεσμα -σύμφωνα με τη σχετική έκθεση της Eurostat- ειδικά τον Απρίλιο του 2022 η χώρα μας να καταγράψει το υψηλότερο ποσοστό υπερβάλλουσας θνητότητας στην Ευρώπη. 28%, τριπλάσια σχεδόν απ' τον ευρωπαϊκό μέσο όρο που φτάνει το 10%.

Με τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό που αντιμετωπίζουν τα νοσοκομεία, την ώρα που το μόνο «μέτρο κατά της πανδημίας» το καλοκαίρι είναι η αναστολή εργασίας περίπου 5.000 υγειονομικών, με την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας να γίνεται περισσότερο ανεπαρκής, με τον προσωπικό γιατρό να κάνει δύσκολη ως και αδύνατη την έγκαιρη πρόσβαση στο νοσοκομείο, τα

απογευματινά χειρουργεία να καλύπτουν τα κρεβάτια και ν' αποκλείουν ασθενείς από τα πρωινά και με την όλη διαχείριση από πλευράς κυβέρνησης να έχει μοναδικό στόχο τη διασφάλιση των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου, είναι σίγουρο ότι πολλά θα δουν ακόμη τα μάτια μας. Ήδη τα κρούσματα αυξάνονται, το ίδιο και οι νοσηλείες, κυρίως στις τουριστικές περιοχές. Ούτε καν γι' αυτές δεν φρόντισε το υπουργείο να προσλάβει προσωπικό, ελπίζοντας (και πιέζοντας) να βρεθούν εργαζόμενοι από κεντρικά νοσοκομεία που θα... προτιμήσουν να καλύψουν τα κενά για μισό μισθό επιπλέον, αντί να ξεκουραστούν την περίοδο που θα πάρουν άδεια.

Οι χρόνια πάσχοντες συνεχίζουν ν' αντιμετωπίζουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και, σε πολλές περιπτώσεις, η κατάσταση έγινε ακόμα χειρότερη. Οι καρκινοπαθείς, για παράδειγμα, καθυστερούν πολύ περισσότερο να κάνουν χημειοθεραπείες, ακτινοθεραπείες και χειρουργεία.

Όσο ο λαός κι οι εργαζόμενοι δεν παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους, το πρόβλημα θα επιδεινώνεται και χιλιάδες άνθρωποι στη χώρα μας θα χάνουν τη ζωή τους. Όχι απ' τον ιό, αλλά απ' την απόφαση του συστήματος να

τους θυσιάσει για τα κέρδη των λίγων.

Μόνο αν αγωνιστούμε, μαζικά και οργανωμένα, από κοινού εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και λαός, μπορούμε να κερδίσουμε και καλύτερους όρους δουλειάς και πρόσβαση στη σωστή περίθαλψη όταν τη χρειαστούμε.

Η προτασεολογία για το πώς πρέπει να είναι το σύστημα περίθαλψης όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα, αλλά αποπροσανατολίζει τον κόσμο απ' το στόχο για τον οποίο μπορεί πραγματικά να παλέψει: το δικαίωμα στην ίση, πλήρη και δωρεάν περίθαλψη, για όλους, χωρίς προϋποθέσεις. Οι αγώνες θα φέρουν αποτέλεσμα, όχι οι «μελετημένες» προτάσεις προς το σύστημα, που σπέρνουν αυταπάτες και παράλυση, εν αναμονή των -κάθε φορά επόμενων- εκλογών.

- Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού
- Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων
- Άμεση επιστροφή όσων βρίσκονται σε αναστολή
- Αυξήσεις στους μισθούς
- Να ανοίξουν τα νοσοκομεία που έκλεισαν
- Ίση, πλήρη και δωρεάν περίθαλψη για όλο το λαό

Νοσοκομείο Γρεβενών

Κινητοποίηση γιατρών για μαζικές προσλήψεις και αυξήσεις στους μισθούς

Μετά από συνέλευση των γιατρών του νοσοκομείου Γρεβενών, ξεκίνησε κύκλος κινητοποιήσεων με αφορμή τις ελλείψεις σε ιατρικές ειδικότητες, απαραίτητες για τη λειτουργία του. Ελλείψεις που καθιστούν ελλιπή (τουλάχιστον) την περίθαλψη των ασθενών και εξαντλούν τα φυσικά και τα ψυχικά όρια αντοχής των γιατρών και του συνόλου του προσωπικού. Αν αυτή η κατάσταση συνεχίσει, είναι πολύ πιθανό ν' αυξηθούν τα κενά από συναδέλφους που δεν αντέχουν να εφημερεύουν συνέχεια 10 ή 15 μέρες το μήνα.

Η κατάσταση οδήγησε πολλούς συναδέλφους να ζητήσουν και να συγκεντρωθούν για να γίνει συνέλευση. Σ' αυτή, με αρκετά καλή συμμετοχή, τέθηκαν βασικά δύο ζητήματα: η ανάγκη προκήρυξης όχι μόνο των κενών θέσεων αλλά και επιπλέον μαζικών προσλήψεων μόνιμου προσωπικού, μια κι οι μεμονωμένες προκηρύξεις θέσεων μάλλον αποθαρρύνουν τους γιατρούς να δηλώσουν ενδιαφέρον, καθώς και το αίτημα των αυξήσεων στις αποδοχές ώστε αφενός ν' αντιμετωπίσουμε το κύμα της ακρίβειας και αφετέρου αυτές να καλύπτουν τις ανάγκες των νέων συναδέλφων ώστε ν' αποτελούν κίνητρο για τη διεκδίκηση μόνιμης θέσης.

Παρά τις αντιξοότητες (κακοκαιρία και τριήμερο), έγινε δυνατή μια πρώτη συγκέντρωση στην είσοδο του νοσοκομείου. Όπου, εκτός απ' την απαραίτητη (και ανεπιτυχή) προσπάθεια να εμποδιστούν εκπρόσωποι συνδικαλιστικών οργάνων (Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Δυτικής Μακεδονίας και ΑΔΕΔΥ) να συμμετέχουν στη διαμαρτυρία, διαπιστώθηκε κι η παρουσία αστυνομικών με πολιτικά, ΜΕΣΑ στο νοσοκομείο, να παρακολουθούν τους συγκεντρωμένους γιατρούς. Ενώ και το προσωπικό φύλαξης είχε ενισχυθεί με επιπλέον φύλακα

που κλήθηκε απ' το ρεπό του.

Ενέργειες που, το λιγότερο, υπονοούν ότι υπήρχε απειλή για το νοσοκομείο ή τη δημόσια τάξη απ' την κινητοποίηση. Στην πραγματικότητα αποτελούν προσπάθεια τρομοκράτησης και εκφοβισμού των γιατρών και των εργαζόμενων συνολικά.

Αυτό όμως που απειλεί τη λειτουργία του νοσοκομείου είναι οι κενές θέσεις των γιατρών και του υπόλοιπου προσωπικού, που δεν μας επιτρέπουν να εργαζόμαστε με ανθρώπινες συνθήκες και με ασφάλεια για εμάς και τους ασθενείς. Είναι η μείωση των τακτικών χειρουργείων λόγω έλλειψης αναισθησιολόγων. Είναι η αναστολή των εξωτερικών ιατρείων του ακτινολογικού λόγω έλλειψης ακτινολόγων. Είναι ο κίνδυνος που διατρέχει ο ασθενής που θα χρειαστεί επείγουσα περίθαλψη σε εφημερία η οποία δεν καλύπτεται από αναισθησιολόγο, ακτινολόγο, μικροβιολόγο ή και παθολόγο. Είναι η απόφαση της διοίκησης να καλύψει εφημερίες της παθολογικής κλινικής με γιατρό άλλης ειδικότητας και μάλιστα πρωτοβάθμιας (γενικό γιατρό). Είναι ο κίνδυνος και άλλοι συνάδελφοι ν' αποχωρήσουν, ακριβώς γιατί δεν αντέχονται 10, 15 ή και παραπάνω εφημερίες το μήνα. Όπως δεν αντέχεται, στις συνθήκες της ακρίβειας, να δουλεύουμε απλήρωτοι, είτε γιατί καθυστερούν οι εφημερίες, είτε γιατί η εφορία μας ληστεύει από σχεδόν δύο (2) μισθούς γιατί δουλεύουμε περισσότερες εφημερίες για να καλύψουμε τα κενά.

Αυτό που απειλεί τη λειτουργία του νοσοκομείου είναι η πολιτική του υπουργείου Υγείας και της κυβέρνησης που ετοιμάζουν το λεγόμενο «νέο ΕΣΥ» με κλείσιμο νοσοκομείων, ειδικά επαρχιακών. Γιατί τι άλλο από κατάργηση των νοσοκομείων είναι η μετατροπή τους σε Μονάδες Ημερήσιας Νοσηλείας που θα

διακομίζουν στο νοσοκομείο - κόμβο όλους τους ασθενείς που θα χρειάζονται διάγνωση ή νοσηλεία σε νοσοκομείο; Όπως χρειάζονται τώρα οι ασθενείς μας να διακομίζονται σε γειτονικά νοσοκομεία για να γίνει αξονική όταν δεν εφημερεύει ακτινολόγος ή για να χειρουργηθούν όταν δεν εφημερεύει αναισθησιολόγος.

Ενώπιον σ' αυτήν ακριβώς την πολιτική και αυτήν ακριβώς την κατάσταση είμαστε αντίθετοι ως εργαζόμενοι και γι' αυτό κινητοποιούμαστε και αγωνιζόμαστε. Για να αποτρέψουμε τη θεσμοθέτηση της υπάρχουσας κατάστασης απ' την κυβέρνηση με το «νέο ΕΣΥ».

Για να διεκδικήσουμε ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς, μαζικές μόνιμες προσλήψεις και μισθούς που να καλύ-

πτουν το κόστος ζωής. Σ' αυτήν την κατεύθυνση προγραμματίζεται και συγκέντρωση στην πόλη των Γρεβενών.

Οφείλουμε ν' απαντήσουμε σε κάθε προσπάθεια εκφοβισμού, τρομοκράτησης και καταστολής των διεκδικησών μας, αλλά και να ξεπεράσουμε και τις ξεπουλημένες ηγεσίες των ομοσπονδιών και τους κατά τόπους κολαούζους τους, που κάνουν ό,τι μπορούν για να μην εκφραστεί η οργή των εργαζόμενων. Όπως η πλειοψηφία του ΔΣ του σωματείου, που είναι εξαφανισμένη. Όπως οι ΠΟΕΔΗΝ και ΟΕΝΓΕ, οι οποίες ανακοίνωσαν τις πανελλαδικές κινητοποιήσεις που αποφάσισαν για τις 22/6, στις 17 και 20, αντίστοιχα, αφήνοντας ελάχιστο χρόνο για ενημέρωση και προετοιμασία.

«Προσωπικός γιατρός» ή τίποτα αποφάσισε η κυβέρνηση για την περίθαλψη του λαού

Την επιβολή του συστήματος του «προσωπικού γιατρού» αποφάσισε η κυβέρνηση, ξεκαθαρίζοντας ότι οι δεσμεύσεις της για το τσάκισμα των λαϊκών δικαιωμάτων γίνονται πράξη και στο πεδίο της περίθαλψης.

Την ώρα που ο λαός συνεχίζει και θα συνεχίσει να μετράει νεκρούς, η κυβερνητική πολιτική στην περίθαλψη κρίνει ότι δεν έχει άλλο περιθώριο «καθυστερήσεων». Ξεδιπλώνεται στη βάση όσων, σε βάρος του λαού, κατοχύρωσε στη διάρκεια της πανδημίας και της νομοθεσίας που έχει επιβάλει το τελευταίο διάστημα. Συνεχίζει, δηλαδή, και εντείνει την ίδια κατεύθυνση που έχει υπηρετηθεί απ' όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών: του παρισίματος πίσω των όποιων παραχωρήσεων είχε αναγκαστεί το σύστημα να κάνει σε περιόδους καλύτερων συσχετισμών για το λαό.

Με υπουργική απόφαση ορίστηκαν συγκεκριμένα οι συνέπειες σε περίπτωση που κάποιος δεν εγγραφεί σε προσωπικό γιατρό, μέσω της πλατφόρμας που θα ενεργοποιηθεί την 1η Ιούλη. Από 1/10/2022, αυξάνεται κατά 10% η συμμετοχή του ασθενή σε φάρμακα, εργαστηριακές και διαγνωστικές εξετάσεις, καθώς και στα νοσήλια σε ιδιωτικές κλινικές. Από 1/1/2023, η αύξηση γίνεται 20%, δηλαδή για τις περιπτώσεις που σήμερα η συμμετοχή είναι στο 0%, ανεβαίνει στο 20%, για αυτές που είναι 10% στο 30% και για εκείνες που είναι

25%, γίνεται 45%. Επιπλέον, από 1/1/2023, προτεραιότητα στον προγραμματισμό ραντεβού σε τακτικά εξωτερικά ιατρεία νοσοκομείων θα έχουν όσοι είναι εγγεγραμμένοι σε προσωπικό γιατρό. Από 1/9/2023, το όλο σχέδιο τίθεται σε πλήρη εφαρμογή: η πρόσβαση σε γιατρούς ειδικοτήτων των Κέντρων Υγείας, σε συμβεβλημένους με τον ΕΟΠΥΥ παρόχους υπηρεσιών υγείας και σε τακτικά εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων θα επιτρέπεται μόνο μέσω της διαδικασίας παραπομπών, η οποία θα ξεκινάει απαρέγκλιτα από τον προσωπικό γιατρό.

Ο βασικός στόχος της κυβέρνησης, μέσω κι αυτού του συστήματος ποινών το οποίο βαφτίζει «κίνητρα» και δεν αποκλείεται να σκληρύνει, είναι η υλοποίηση της κατεύθυνσης του πρόσφατα ψηφισμένου νόμου για την πρωτοβάθμια περίθαλψη. Η χειροτέρευση της περίθαλψης που λαμβάνει ο λαός, η αύξηση του άμεσου κόστους της όταν την έχει ανάγκη, η αποθάρρυνση απ' την απεύθυνση σε εξειδικευμένο προσωπικό και ειδικά στα νοσοκομεία. Όπως αναγνωρίζουν ανοιχτά τα κυβερνητικά στελέχη, αυτή η πολιτική έχει συνέχεια, με τις πρόσφατες ρυθμίσεις να καλύπτουν τα κενά που άφησαν οι προηγούμενες, όπως ο «οικογενειακός γιατρός» επί ΣΥΡΙΖΑ, οι εγγεγραμμένοι στον οποίο μεταφέρονται αυτόματα στο νέο καθεστώς.

Παράλληλα, επιδιώκει και μια σειρά ακόμα «επιτυχιών», άλλες ανοιχτά ομολογούμενες, άλλες συγκαλυμμένες. Τη σύνδεση αμοιβής-παραγωγικότητας των γιατρών του ΕΣΥ, στους οποίους υποδεικνύει τη «λύση» για ν' αυξήσουν το εισόδημά τους αναλαμβάνοντας και το ρόλο του προσωπικού γιατρού, υπο-

νοώντας ταυτόχρονα ότι πρόκειται για τεμπέληδες. Την αύξηση ακόμα περισσότερο των λεγόμενων ιδιωτικών δαπανών για την υγεία (που έτσι κι αλλιώς καταγράφονται πολύ ψηλά στη χώρα μας, τόσο απόλυτα όσο και σε σχέση με το πραγματικό λαϊκό εισόδημα), με μεγαλύτερο μέρος απ' την τσέπη του ασθενή να κατευθύνεται άμεσα στο ιδιωτικό κεφάλαιο του κλάδου. Την ενίσχυση της λογικής συμπληρωματικότητας, αλληλοκάλυψης και συνεργασίας του κρατικού με τον ιδιωτικό τομέα, με τον «υγειονομικό χάρτη» να περιλαμβάνει και τους ιδιώτες γιατρούς με τα ιατρεία ή τις ιδιωτικές κλινικές τους, ακόμα και τα φαρμακεία (γι' αυτό η εγγραφή στην πλατφόρμα θα μπορεί να γίνει και εκεί). Ειδικά για την επαρχία, αυτό μεταφράζεται σε πλήρη αποψίλωση από όποιες κρατικές δομές περίθαλψης έχουν απομείνει, στο ίδιο πλαίσιο που έχει οριστεί για το «νέο ΕΣΥ» και το κλείσιμο νοσοκομείων. Ο νόμος άλλωστε προβλέπει δυνατότητα «ελεύθερης επιλογής» προσωπικού γιατρού ανεξάρτητα από τόπο κατοικίας ή διαμονής, δυνατότητα που θέλει να κρύψει ότι θα υπάρχουν περιοχές χωρίς καμία πραγματική πρόσβαση σε κοντινό γιατρό. Προβλέπει επίσης πως οι προσωπικοί γιατροί θα μπορούν να εντάσσονται και στο πρόγραμμα εφημεριών του Κέντρου Υγείας στο οποίο «αντιστοιχίζονται», προσθέτοντας μια δικαιολογία για την άρνηση προσλήψεων και στελέχωσης με μόνιμο προσωπικό. Οπωσδήποτε, ο όλος σχεδιασμός ταιριάζει και με την κατεύθυνση μείωσης των ειδικευμένων γιατρών στη χώρα, μέσω των διαφόρων εμποδίων που προωθούνται στην απόκτηση ειδικότητας, με τους γενικούς

γιατρούς (δηλαδή χωρίς ειδικότητα) ν' αποτελούν τη δεξαμενή των προσωπικών γιατρών.

Η νέα κατάσταση που διαμορφώνεται σημαίνει μεγαλύτερη δυσκολία, τλαιπωρία, έξοδα και καθυστερήσεις για τον ασθενή ώστε να βρει την περίθαλψη που χρειάζεται. Η εμπειρία από χώρες που λειτουργούν με παρόμοιο τρόπο και αποτέλεσαν «πρότυπο» για την ελληνική υλοποίηση, το επιβεβαιώνει, με ασθενείς, την ώρα της αγωνίας τους, να βολοδέρνουν για μήνες ή χρόνια από γενικό σε ειδικούς γιατρούς και πίσω, καταλήγοντας συχνά σε άλλες χώρες για την πραγματικά αναγκαία ιατρική πράξη (πχ. ένα χειρουργείο). Ο προσωπικός γιατρός θα αποτελεί εμπόδιο κι όχι βοήθεια. Το πέρασμα απ' αυτόν (όταν ευκαιρεί, έχοντας 2.000 ασθενείς στην ευθύνη του) θα είναι προϋπόθεση ακόμα και για περιπτώσεις χρόνιων παθήσεων (ετήσια) ή προληπτικών εξετάσεων (όπως το τεστ ΠΑΠ). Τίποτα θετικό δεν έχει να περιμένει ο λαός από αυτή την πολιτική. Ακόμα και μέτρα που μοιάζουν «προωθημένα», όπως η καθιέρωση του «ατομικού ψηφιακού φακέλου υγείας», πραγματικό σκοπό έχουν -μεταξύ άλλων- να μειώνουν το χρόνο που «σπαταλά» ο υγειονομικός σε «πολυτέλειες» όπως η λήψη ιατρικού ιστορικού.

Ο λαός, σε κοινούς αγώνες με τους εργαζόμενους στην περίθαλψη, πρέπει ν' αντισταθεί στις αντιλαϊκές κατευθύνσεις της κυβέρνησης και να υπερασπιστεί το δικαίωμα όλων σε ίση, πλήρη και δωρεάν περίθαλψη. Προσβάσιμη χωρίς εμπόδια, αξιοπρεπή και αποτελεσματική, χωρίς να πρέπει μα πληρώσει γι' αυτήν ξανά όταν την έχει ανάγκη.

Πανελλαδική Σύσκεψη ΠΑΜΕ

Τα μεγάλα λόγια και οι εντυπωσιακές εικόνες δεν φέρνουν την άνοιξη

Το Σάββατοκύριακο 18-19 Ιούνη πραγματοποιήθηκε η πανελλαδική σύσκεψη του ΠΑΜΕ στον Πειραιά. Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις των διοργανωτών, οι διαδικασίες πραγματοποιήθηκαν σε πανηγυρικό κλίμα με τη συμμετοχή εκατοντάδων σωματείων, συνδικάτων, εργατικών κέντρων και ομοσπονδιών από διάφορους κλάδους της χώρας. Για την ηγεσία του ΠΑΜΕ, παρά τα μεγάλα λόγια και τις εντυπωσιακές εικόνες που συνηθίζει να προωθεί, το βασικό ερώτημα παραμένει: Κατά πόσο η όποια οργανωτική ανάπτυξη στους εργασιακούς χώρους, η οποία δημιουργεί εκτεταμένο εντυπωσιασμό κυρίως προς τα αριστερά, αξιοποιείται για τη δημιουργία όρων ανάπτυξης μαζικών αντιτάσεων κόντρα στο κεφάλαιο, την εργοδοσία και συνολικά την κυβερνητική πολιτική; Κατά πόσο η πολιτική που προωθεί το ΠΑΜΕ μπορεί και θέλει να δημιουργήσει ρήγματα στην εργασιακή βαρβαρότητα που προωθείται;

Θα λέγαμε καταρχάς ότι η απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα βρίσκεται πρώτα και κύρια στην ίδια την ταξική πάλη, στα μέτωπα που άνοιξε και συνεχίζει ανοίγει το κεφάλαιο κι η κυβερνητική πολιτική και στους τρόπους

που απάντησε ή δεν απάντησε το εργατικό κίνημα κι οι δυνάμεις που αναφέρονται σ' αυτό. Μια σύντομη αναδρομή στις μάχες του πρόσφατου παρελθόντος είναι ικανή να μας πείσει για την τεράστια ικανότητα του ΠΑΜΕ να «φωτοβολεί» τις περιόδους κινηματικής νηνεμίας με εντυπωσιακές κινήσεις και βαρύγδουπα λόγια και την επόμενη να λοξοδρομεί, και να «κρύβεται από άποψη» τις περιόδους που προκύπτουν σημαντικά επίδικα ικανά να δημιουργήσουν ρωγμές και κίνηση κόσμου.

Το ΠΑΜΕ συνεχίζει με κάθε μέσο ν' αποφεύγει τη σύγκρουση με το κράτος και τους μηχανισμούς του «όπως ο διάολος το λιβάνι», ενώ όπου η ίδια η πραγματικότητα πάει να το ξεπεράσει, ψάχνει τρόπους -πολιτικούς ή μη- να θέσει τα δικά του όρια, πάντα στα πλαίσια της αστικής νομιμότητας και «χωρίς να σπάσει τζάμι».

Οι εξελίξεις γύρω απ' την ψήφιση του νόμου Χατζηδάκη, η ακύρωση της απεργίας του περσινού Ιούνη με καθοριστική τη στάση του ΠΑΜΕ, η εμμονή στη γραμμική συμβιβασμού «ο νόμος να μείνει στα χαρτιά», έρχονται να επιβεβαιωθούν και να συνεχιστούν μέσα απ' την επίσημη τοποθέτηση - κλείσιμο της πανελλαδικής

σύσκεψης. «Οι αγώνες είναι που έκαναν κουρελόχαρτο το νομό-έκτρωμα του Χατζηδάκη, τουλάχιστον μέχρι σήμερα τον ακύρωσαν στην πράξη». Όλα αυτά την ώρα που ο αντεργατικός νόμος εμφανίζεται ως το βασικότερο όπλο της κυβέρνησης και του κεφαλαίου μπροστά σε κάθε εργατική κινητοποίηση, ενώ οι εργασιακές πιυκές του έχουν ανοίξει τις αντεργατικές ορέξεις όλων.

Την ίδια στιγμή, για όλες τις μεγάλες εργατικές κινητοποιήσεις που ξέσπασαν την τελευταία χρονιά (ΛΑΡΚΟ, ΚΟΣΚΟ, Πετρέλαια Καβάλας, e-food) ήταν εμφανής η προσπάθεια υποβιβασμού και συγκράτησης των δυνατοτήτων τους. Για άλλη μια φορά κυριάρχησε η προσπάθεια υποταγής των αγώνων στα όρια της κίνησης του ΠΑΜΕ-ΚΚΕ και των κοινοβουλευτικών αυταπατών, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις προτάσεις νόμου για την «ορθή» λειτουργία της ΛΑΡΚΟ.

Σχετικά με την αντιπαράθεση με τις επίσημες συνδικαλιστικές ηγεσίες, για ακόμη μια φορά εκτός από μεγάλα λόγια δεν περιμέναμε και δεν είδαμε τίποτα καινούργιο. Το ΠΑΜΕ συνεχίζει ν' ακολουθεί κατά γράμμα τις «πρωτοβουλίες» μη ανάληψης ευθύνης των επίση-

μων υποταγμένων. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην ιδιαίτερα δύσκολη και απαιτητική περίοδο που διανύουμε, όπου ακρίβεια και φτώχεια θέτουν ζήτημα επιβίωσης για μεγάλα τμήματα της εργατικής τάξης, το ζήτημα της απεργιακής απάντησης δεν αναφέρεται καν σαν πιθανότητα. Στο ίδιο πλαίσιο, σε διάφορα κλαδικά σωματεία (ΣΜΤ, ΣΕΤΗΠ, ΕΛΕΠΑ κ.ά.) που σωστά έχει ανοίξει ζήτημα διεκδίκησης ΣΣΕ και αυξήσεων στους μισθούς, αποφεύγεται ηθελημένα η συζήτηση γύρω απ' την αναγκαία απεργιακή κινητοποίηση και το δρόμο που πρέπει να διανυθεί για μια νικηφόρα έκβαση.

Κλείνοντας, θα λέγαμε πως το ΠΑΜΕ κι ο πολιτικός του φορέας, το ΚΚΕ, «μαζεύοντας» μια χρονιά που χαρακτηρίστηκε απ' την ένταση της αντεργατικής επίθεσης, όπου στα πολλά και μεγάλα επίδικα κυριάρχησε η ανυπαρξία κεντρικής αντιπαράθεσης, σε μια χρονιά με μοναδικά ενθαρρυντικά στοιχεία το ξέσπασμα επί μέρους κινητοποιήσεων (ιδιαίτερα όμως σημασίας), διατηρεί το βλέμμα στραμμένο στις εκλογές που πλησιάζουν. Επιδιώκει, για να το πούμε λαϊκά, «να κάνει ταμείο» κι όχι να οργανώσει τις μάχες που εξελίσσονται και αυτές που βρίσκονται μπροστά.

Ξανά στο δρόμο του αγώνα οι εργαζόμενοι της e-food!

Εννέα μήνες έχουν περάσει απ' τον αγώνα που έδωσαν οι διανομείς της e-food απέναντι στον εκβιασμό της εργοδοσίας, που τους έδειχνε το δρόμο της απόλυσης στην περίπτωση που δεν αποδέχονταν τη διάλυση της εργασιακής τους σχέσης μέσω της εφαρμογής του μοντέλου του «συνεργάτη» («freelancer»). Οι μαζικές κινητοποιήσεις του Σεπτεμβρίου, η ευρεία λαϊκή συμπαράστα-

ση και το όπλο της απεργίας έφεραν τότε τη νίκη για τους εργαζόμενους κι ξανάγκασαν σε υποχώρηση την εταιρεία, η οποία μετέτρεψε μέρος των συμβάσεων εργασίας σε αορίστου χρόνου.

Παρ' όλα αυτά, όπως αναμενόταν, η κατεύθυνση της εργοδοσίας για το τσάκισμα των εργασιακών δικαιωμάτων και την παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων παραμένει και συνεχίζει

να θέτει προς αμφισβήτηση κάθε δικαίωμα των εργαζομένων. Άλλωστε το τερατούργημα του νόμου 4808/2021, που ενισχύει το μοντέλο εργασίας του «αυτοαπασχολούμενου» για όσους εργάζονται σε τέτοιες πλατφόρμες, δεν υπήρχε περίπτωση να μείνει αναξιοποίητο.

Έτσι, αυτήν τη φορά η εταιρεία φρόντισε με έναν πιο «διακριτικό» τρόπο να εκβιάσει τους εργαζόμενους. Προχωρώντας σε μονομερή τροποποίηση του τρόπου διαμόρφωσης των βαρδιών των μισθωτών με τετράωρη απασχόληση, θέλησε να τους εξωθήσει να επιλέξουν το μοντέλο του «συνεργάτη». Στόχος της δεν είναι άλλος απ' το ν' απαλλαγεί από όποια υποχρέωση της γεννά η μισθωτή σχέση εργασίας και συγκεκριμένα τα δικαιώματα σε συγκεκριμένη αμοιβή, ασφάλιση, άδειες, επιδόματα, αποζημίωση σε περίπτωση απόλυσης κλπ.

Μπροστά σ' αυτήν την εξέλιξη, οι διανομείς της e-food βγήκαν ξανά στο δρόμο του αγώνα. Ήδη την Παρασκευή 17/06 προχώρησαν σε στάση εργασίας και μοτοπορεία, την Τρίτη 21/06 πραγματοποίησαν Γενική Συνέλευση για την οργάνωση των δράσεών τους, ενώ μπροστά στην αδιαλλαξία της εργοδοσίας αποφάσισαν

την προκήρυξη 24ωρης απεργίας. Αιτήματά τους οι προσλήψεις σύμφωνα με την πραγματική σχέση εργασίας με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, η υπογραφή συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου και η λήψη αποζημίωσης καυσίμων. Παράλληλα, μαζί με τους διανομείς, στον αγώνα μπήκαν κι οι υπόλοιποι εργαζόμενοι της πλατφόρμας της e-food, οι οποίοι διεκδικούν αύξηση των διαλειμμάτων τους και ανθρωπίνες συνθήκες εργασίας κόντρα στην εντατικοποίηση και τους εξοντωτικούς ρυθμούς δουλειάς.

Κόντρα στο κλίμα της τρομοκρατίας, της αδράνειας και των κοινοβουλευτικών αυταπατών, οι εργαζόμενοι της e-food παλεύουν με τις δικές τους δυνάμεις για τα δικαιώματά τους. Επέλεξαν κι αυτήν τη φορά ν' απαντήσουν στην αντεργατική επίθεση όπως απάντησαν εννέα μήνες πριν, γιατί ακριβώς η ίδια η πραγματικότητα απέδειξε ότι ο δρόμος του αγώνα και της απεργίας είναι κι ο μοναδικός ο οποίος μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Και αυτόν τον δρόμο πρέπει να βαδίσουν όλοι οι εργαζόμενοι προκειμένου να βάλουν φραγμό στην επίθεση και την εργασιακή βαρβαρότητα.

Χαλκιδική

Απολύσεις στην Ελληνικός Χρυσός

Η γνωστή σε όλους Ελληνικός Χρυσός προχωράει σε απολύσεις εργαζομένων με το επιχείρημα ότι μειώθηκε ο κύκλος εργασιών της. Εδώ και οκτώ μήνες, η ίδια η εταιρεία αλλά και υπεργολαβικές εταιρίες με διάφορα επιχειρήματα και εκμεταλλευόμενες τον νόμο Χατζηδάκη, έχουν προχωρήσει σε απολύσεις εργαζομένων. Η είδηση αυτή έχει φέρει αναστάτωση στην τοπική κοινωνία της Βόρειας Χαλκιδικής, καθώς δεν είναι λίγοι εκείνοι που με σθένος χρόνια τώρα υποστηρίζουν την «επένδυση» της εταιρείας αυτής. Έρχονται, λοιπόν, στη «δυσάρεστη» θέση να καταδικάσουν τις απολύσεις «δημοτών του δήμου Αριστοτέλη» από την εταιρεία, η οποία αντί να αυξήσει τις θέσεις εργασίας -όπως είχε «υποσχεθεί»- «ενισχύει την τοπική ανεργία», όπως δήλωσε ο δήμαρχος Αριστοτέλη, Στέλιος Βαλιάνος.

Παράλληλα, ερωτήσεις κατατίθενται στη Βουλή, ακόμα και από βουλευτή της ΝΔ, με θέματα σχετικά με τις δραστηριότητες της «Ελληνικός Χρυσός» και το κατά πόσο τηρεί τις υποχρεώσεις της απέναντι στο ελληνικό δημόσιο, στρουθοκαμηλίζοντας για το ποιος έστρωσε τον δρόμο στην εταιρεία αυτή και πόσο καπηλεύτηκε και εκμεταλλεύτηκε τους αγώνες των κατοίκων ενάντια στην εξόρυξη.

Την ίδια στιγμή, η εταιρεία διαφημίζει την επέκταση των εγκαταστάσεών της, καθώς και την εφαρμογή πρωτοπόρων πρακτικών παγκοσμίου επιπέδου, που θα εγγυώνται την ασφάλεια, την υγεία και τη μείωση του «περιβαλλοντικού αποτυπώματος» του έργου. Τονίζει δε τα πολλαπλά «οφέλη» για όλους, για το κράτος, την κοινωνία, το περιβάλλον.

Δυστυχώς, όμως, γι' αυτήν, δεν μπορεί πλέον να πείσει κανέναν. Είναι πασιφανές ότι αποτελεί μια «επένδυση» αποικιοκρατικού χαρακτήρα, η οποία καταστρέφει το περιβάλλον, διαρρηγνύει τις κοινωνικές σχέσεις και αποφέρει κέρδη πρωτίστως για την ίδια. Χρόνια τώρα οι κάτοικοι της περιοχής αλλά και των γύρω νομών αγωνίζονται ενάντια στην εγκληματική για το περιβάλλον και επιζήμια για τις εργασίες τους «επένδυση». Τώρα αντιμετωπίζουν με σκεπτικισμό τους λεονταρισμούς των τοπικών παραγόντων, που «θυμήθηκαν» να υψώσουν ανάστημα σε μια εταιρεία που πετάει σαν συμμένες λεμονόκουπες ό,τι δεν χρειάζεται πλέον. Και τέτοιο βαρίδι είναι και οι εργαζόμενοι, αυτοί που πριν κάποια χρόνια «αγωνίζονταν» μαζί με τον Άδωνι Γεωργιάδη για τη δημιουργία 1.400 θέσεων εργασίας, λοιδορώντας και ειρωνευόμενοι τον λαό που υπερασπιζόταν τις δουλειές του, το περιβάλλον, την υγεία του.

Θεσσαλονίκη

Κινητοποιήσεις ενάντια στις απολύσεις στο ΜΕΤΡΟ

Στις 16 του Ιουνίου η ανάδοχος εταιρεία ΑΚΤΩΡ, εργοδότρια στον κατασκευαστικό τομέα του ΜΕΤΡΟ, κάλεσε τέσσερις εργαζόμενους να παρουσιαστούν και να παραλάβουν απολύσεις. Ανάμεσα στους τέσσερις είναι και εργαζόμενος που είχε εργατικό ατύχημα το τελευταίο δεκαήμερο και ένας πατέρας νεογέννητου.

Τι συμβαίνει στα εργοτάξια; Οι συνθήκες εργασίας γίνονται όλο και πιο επικίνδυνες, το προσωπικό λειψό σε καίριες θέσεις, τα εργατικά ατυχήματα συχνά, η αποδοχές στα επίπεδα που μειώθηκαν και καθηλώθηκαν το 2016 και καθυστερήσεις στην εξόφληση δεδουλευμένων. Τα εργατικά ατυχήματα δεν δηλώνονται, λόγω της εργοδοτικής τρομοκρατίας και της κρατικής παρέμβασης-τρομοκρατίας, που με μια σειρά αντεργατικούς νόμους παρεμβαίνει στη συνείδηση των εργαζομένων και κάνει το κεφάλαιο να φαντάζει παντοδύναμο και τους εργαζόμενους αδύναμους.

Το τελευταίο διάστημα, οι εργαζόμενοι κινητοποιήθηκαν με το σωματείο τους, έκαναν παρεμβάσεις και στάσεις εργασίας, διεκδικώντας από τις εργοδότριες εταιρείες τα αιτήματά τους, όπως αναφέρονται στην ανακοίνωση του σωματείου:

- Μέτρα ασφαλείας κατά την εργασία και διασφάλιση της επάρκειας όλων των απαιτούμενων μέσων ατομικής προστασίας,

- την ανάγκη πλήρους στελέχωσης του Έργου ως προς όλες τις θέσεις εργασίας που χρειάζονται για τη σύννομη και ασφαλή εκτέλεση των εργασιών και την επιτάχυνση της ολοκλήρωσης του Έργου,

- την απαραίτητη διασφάλιση της προστασίας της προσωπικότητας των εργαζομένων στο Έργο από προσβλητικές εργασιακές πρακτικές και συμπεριφορές προϊσταμένων,

- την αυταπόδεικτη χρησιμότητα της αναπροσαρμογής των αμοιβών του προσωπικού που απασχολείται στο Έργο,

- την αδήριτη ανάγκη για τακτική καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών των εργαζομένων.

Οι κινητοποιήσεις από τη μια και η συσσωρευμένη οργή από την άλλη, οι ξεσηκωμοί σε διάφορους χώρους εργασίας οδήγησαν και στο ξεπέρασμα της σιωπής και σε δηλώσεις εργατικών ατυχημάτων. Η εργοδοσία ενοχλήθηκε, διαταράχθηκε το καθεστώς ακινησίας και σιωπής που επέβαλε. Δεν μπορεί να ζητάνε αυξήσεις στους μισθούς, ασφα-

λείς συνθήκες εργασίας, προσλήψεις προσωπικού, αξιοπρεπή συμπεριφορά απέναντί τους, να κάνουν στάσεις εργασίας και να συμμετέχουν όλοι. Έπρεπε να τους κόψει τον βήκα και άρχισε να απειλεί με απολύσεις. Ξεκίνησαν τη διαρροή πληροφοριών μέσω των στελεχών τους στα εργοτάξια για επικείμενες μαζικές απολύσεις και στους άλλους τομείς, όπως στους αρχαιολόγους.

Οι εργαζόμενοι αντέδρασαν άμεσα, με κινητοποίηση στο εργοτάξιο, με δημοσιοποίηση στον τύπο και προετοιμασία κινητοποιήσεων σε περίπτωση που δεν παρθούν πίσω οι απολύσεις. Σε ανακοίνωσή του το σωματείο τονίζει: «*Το σωματείο μας, εκπροσωπώντας το σύνολο των εργαζομένων στην Κατασκευή του ΜΕΤΡΟ Θεσσαλονίκης και εκφράζοντας την αγανάκτηση και την οργή του, διαμαρτύρεται για τις σχεδιαζόμενες απολύσεις και προειδοποιούμε ότι θα πράξουμε όσα χρειάζονται για να μη μείνει κανένας συνάδελφός μας στον δρόμο*».

Αυτό που απαιτείται τώρα είναι η πραγματοποίηση συνελεύσεων σε όλα τα εργοτάξια, η συνένωση των εργαζομένων και η οργάνωση του αγώνα για να μην περάσει το κλίμα τρομοκρατίας.

Μαζική δυσαρέσκεια και χιλιάδες κενές θέσεις εργασίας Περισσότερη υποκρισία του συστήματος, μεγάλα τα καθήκοντα για τους εργαζόμενους

Σε αμηχανία βρίσκονται τα επιτελεία του συστήματος μπροστά στις τεράστιες ελλείψεις που παρατηρούνται σε προσωπικό σε μια σειρά κλάδους το τελευταίο διάστημα. Το φαινόμενο αυτό ούτε τυχαίο είναι, ούτε αφορά αποκλειστικά τη χώρα μας, αλλά απορρέει από τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας με τις οποίες βρίσκονται αντιμέτωποι οι εργαζόμενοι τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα από το χτύπημα των εργατικών δικαιωμάτων που συντελέστηκε μετά το ξέσπασμα της πανδημίας και των απαντωτών lock down.

Στη χώρα μας, οι χιλιάδες κενές θέσεις που καταγράφονται αφορούν κυρίως τους κλάδους του τουρισμού, των κατασκευών και το χώρο των αεροδρομίων (όπου οι ελλείψεις αναμένεται να κορυφωθούν τους επόμενους μήνες), δηλαδή κλάδους στους οποίους οι εργαζόμενοι έμειναν εντελώς ξεκρέμαστοι το διάστημα της καραντίνας. Και μπορεί οι επιπτώσεις που έχει δημιουργήσει η έλλειψη προσωπικού σε κλάδους κομβικής σημασίας για την ελ-

ληνική οικονομία να οδήγησε κυβερνητικά και αντιπολιτευόμενα στελέχη να προχωρήσουν σε μια σειρά υποκριτικές δηλώσεις, αλλά καμία από αυτές δεν εξασφαλίζει καλύτερες συνθήκες δουλειάς για τους εργαζόμενους, αν αυτό δεν γίνει δική τους υπόθεση.

Τα δεδομένα λοιπόν που έχουν διαμορφωθεί είναι πολύ συγκεκριμένα και πρέπει να κατανοηθούν από τον κόσμο της δουλειάς προκειμένου να βγάλει τα συμπεράσματά του, τόσο σε σχέση με τις προθέσεις της ντόπιας άρχουσας τάξης και του πολιτικού συστήματος, όσο ιδιαίτερα σε σχέση με τις δικές του δυνατότητες και καθήκοντα. Σχετικά με την «ευσαιδησία» των κυβερνητικών -κι όχι μόνο- στελεχών, που «ξαφνικά» συνειδητοποίησαν πως οι εργαζόμενοι, κυρίως οι νέοι, δεν αντέχουν να δουλεύουν κάτω από τις συνθήκες που επιβάλλει ο σύγχρονος εργασιακός μεσαίωνα, με διαλυμένες εργασιακές σχέσεις, εξοντωτικά ωράρια και αμειβόμενοι με ψίχουλα, οι αντίστοιχες δηλώσεις τους βρίθουν από υποκρισία. Οι ίδιοι που δηλώνουν πως κατανοούν το πρόβλημα και προτίθενται να το λύσουν, είναι οι ίδιοι που εφαρμόζουν την αντεργατική πολιτική, ψηφίζουν νόμους-εκτρώματα που στακίζουν στοιχειώδη εργατικά δικαιώματα και έχουν ήδη δεσμευτεί στα ξένα αφεντικά τους πως η πολιτική αυτή θα υπηρετηθεί κι όλο το επόμενο διάστημα. Οι «υποσχέσεις» που δίνουν προκειμένου να δλεάσουν τους εργαζόμενους έχουν στόχο να διαχειριστούν το άμεσο πρόβλημα της ομαλής διεξαγωγής της

τουριστικής σεζόν, χωρίς να λείπουν κι οι προεκλογικές αγωνίες.

Κομμάτι της ίδιας ουσίας τοποθέτησης είναι κι οι δηλώσεις στελεχών που κάνουν λόγο για τους «τεμπέληδες» εργαζόμενους, τους «βολεμένους» που θέλουν να ζουν με επιδόματα και να μη δουλεύουν κ.ο.κ. Με μεγαλύτερη ειλικρίνεια (παρά τη χυδαιότητά τους), οι δηλώσεις αυτές μαρτυρούν ποια είναι η κατεύθυνση που οραματίζεται το πολιτικό προσωπικό της χώρας και το κεφάλαιο για τον κόσμο της εργασίας. Δηλαδή, η ακόμη μεγαλύτερη εντατικοποίηση και το ακόμη μεγαλύτερο ξεζούμισμά του. Είναι η κατεύθυνση που ήδη αντιμετωπίζουν όσοι εργαζόμενοι έχουν παραμείνει στους παραπάνω κλάδους, προκειμένου «να βγει η δουλειά».

Στην ίδια κατεύθυνση εντάσσονται οι ακόμη πιο έντονοι εκβιασμοί προς τους ανέργους, οι οποίοι, ύστερα κι από τις τελευταίες νομοθετικές ρυθμίσεις που έγιναν για τον ΟΑΕΔ, είναι υποχρεωμένοι να αποδεχτούν τη θέση εργασίας που τους προτείνει ο Οργανισμός, αλλιώς διαγράφονται και χάνουν το πενιχρό επίδομα ανεργίας. Με τέτοιου είδους εκβιασμούς έχουν ξεκινήσει να καλύπτονται οι κενές θέσεις στον τουρισμό, ενώ έχει ήδη κατατεθεί η πρόθεση του ντόπιου κεφαλαίου και της κυβέρνησης να εκμεταλλευτούν τους μετανάστες και ιδιαίτερα τους πολύπαθους Ουκρανούς πρόσφυγες (οι οποίοι πληρούν και τις «προδιαγραφές» που απαιτούν τα δυτικά πρότυπα). Αυτή είναι η «αλληλεγγύη» κι ο «ανθρωπισμός» που διατυμπανίζει σε δηλώσεις

του ο υπ. Τουρισμού... Τόση εκμετάλλευση και εκβιασμός, προκειμένου να περισώσουν το «θαύμα του τουρισμού» και την ελληνική οικονομία για φέτος.

Πέρα όμως από την κοροϊδία, την οποία ούτως ή άλλως οι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται, πρέπει να γίνει κατανοητό και κάτι ακόμη. Πως η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί με τις χιλιάδες κενές θέσεις εργασίας κι η διευρυμένη δυσαρέσκεια που εκφράζεται, έστω υπόγειια προς το παρόν, από τον κόσμο της δουλειάς, έχει όντως ασκήσει πολιτική πίεση στους παράγοντες του συστήματος. Κι αυτό το συμπέρασμα, την πίεση δηλαδή που μπορούν να ασκήσουν από το δικό τους μετερίζι οι εργαζόμενοι, πρέπει να το εμπεδώσουν, να μην το υποτιμήσουν και να το αξιοποιήσουν. Όχι στην κατεύθυνση της παραίτησης και της αναμέτρησης με το τέρας της ανεργίας, η οποία εξακολουθεί να αποτελεί σοβαρή απειλή για τους εργαζόμενους (τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ που καταγράφουν άνοδο του ποσοστού ανεργίας για το 1ο τρίμηνο του 2022 είναι ενδεικτικά), αλλά στην κατεύθυνση του αγώνα και της συλλογικής διεκδίκησης. Μέσα από μαζικές και δυναμικές απεργιακές μάχες, μέσα από τον ανυποχώρητο αγώνα για εργασιακά δικαιώματα, κάθε κλάδο και συνολικά του εργατικού κινήματος. Μόνο μέσα από αυτή την κατεύθυνση οι εργαζόμενοι μπορούν να ασκήσουν πραγματικές πιέσεις, να κεντράρουν την κυβερνητική πολιτική και να κατακτήσουν ζωή και δουλειά με δικαιώματα.

ΛΑΡΚΟ

Αρνητικές εξελίξεις και απολύσεις, ανάγκη για αγωνιστική απάντηση

Μια και καλή η κυβέρνηση θέλει να τελειώνει με την «εκκρεμότητα» που λέγεται ΛΑΡΚΟ, το ξεπούλημα της οποίας έχει μετατραπεί σε «καυτή πατάτα» καθώς από τη μια πιέζουν οι προθεσμίες για τους διαγωνισμούς (αρχές Αυγούστου) και από την άλλη πρέπει να αποφευχθεί το σενάριο πτώχευσης της επιχείρησης που ολοένα και πλησιάζει, αφού οι εναπομείναντες υποψήφιοι μνηστήρες δεν δείχνουν την απαιτούμενη για τους κυβερνώντες προθυμία για την εξαγορά.

Στην προσπάθεια να δημιουργήσει ακόμα πιο ευνοϊκές συνθήκες για τους «επενδυτές» και μετά την παράκαμψη της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, η κυβέρνηση προχώρησε στην ψήφιση νέας τροπολογίας με την οποία δίνεται η δυνατότητα στον ειδικό διαχειριστή της εταιρείας να καταγγείλει όλες τις συμβάσεις εργασίας και να συνάψει μνημιαίες και διμηνιαίες συμβάσεις. Ανοίγει ξεδιάντροπα λοιπόν ο δρόμος για τις απολύσεις των 1.080 εργαζομένων, οι οποίοι θα προσλαμβάνονται για ένα μήνα ώστε να συντηρούν το εργοστάσιο μέχρι να έρθει ο «αγοραστής» και να τα βρει όλα έτοιμα χωρίς να βάλει το χέρι στην τσέπη, αφού και οι αποζημιώσεις των απολύσεων θα επικορηγηθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Για τους εργαζόμενους δε άνω των 55 ετών, δεν προβλέπεται ούτε καν η εξευτελιστική επαναπρόσληψη του ενός μήνα, αλλά ειδικά προγράμματα απασχόλησης στους ΟΤΑ.

Η αδυναμία της κυβέρνησης να δώσει «λύση» στο ζήτημα αυξάνει και τις πιέσεις από πλευράς ΕΕ. Δεν είναι τυχαίο ότι η συγκεκριμένη τροπολογία εντασσόταν στο νομοσχέδιο για την «Αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας» σε μια κατεύθυνση που μπαίνει από τους ευρωπαϊούς ιμπεριαλιστές για ανάκτηση των «παράνομων» κρατικών ενισχύσεων που δόθηκαν στη ΛΑΡΚΟ, δικαιολογώντας παράλληλα όλα τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην επιχείρηση.

Σε μια περίοδο όπου τα αφηγήματα περί ανάπτυξης και αναβάθμισης του παραγωγικού μοντέλου της χώρας μόνο σαν ανέκδοτα μπορούν να ακουστούν, η κυβερνητική πολιτική μοιάζει ανήμπορη να προωθήσει το σχέδιο για το φαινομενικά εύκολο ξεπούλημα αυτού του πλουτοπαραγωγικού θησαυρού που είναι η ΛΑΡΚΟ. Δεν μένει άλλος δρόμος στην κυβέρνηση λοιπόν από το να χτυπήσει ακόμα πιο ταξικά, πιο στοχευμένα και επιθετικά τα δικαιώματα των εργαζομένων, να τελειώνει όσο το δυνατόν γρηγορότερα με τα «βαρίδια» και να προσφέρει ένα καθαρό από άποψη εργασιακών δικαιωμάτων «φιλέτο».

Τόση είναι η βιασύνη τους που μόλις 3 μέρες μετά την υπερψήφιση της τροπολογίας (τι σύμπτωση!), οι νομικοί εκπρόσωποι της κυβέρνησης και της ειδικής διαχείρισης αιτήθηκαν την άρση του παγώματος των ομαδικών απολύσεων. Αίτημα το οποίο απορρίφθηκε αφού το

δικαστήριο έδωσε παράταση στην απαγόρευση απολύσεων ωστόσο ανακοινωθεί η απόφαση για τα ασφαλιστικά μέτρα που έχουν καταθέσει τα σωματεία των εργαζομένων ενάντια στις ομαδικές απολύσεις.

Όσο μένει παγωμένη η διαδικασία ξεπούληματος και με βάση τις επιπλέον καθυστερήσεις που ίσως προκύψουν σε σχέση με το προεκλογικό κλίμα που όλο και φουντώνει, οι εργάτες της ΛΑΡΚΟ πρέπει να εκμεταλλευτούν τον χρόνο που κερδίζουν από την απόφαση για πάγωμα των απολύσεων. Οι συγκεντρώσεις έξω από τη Βουλή στις 14/06 και στο Πρωτοδικείο Αθηνών στις 17/06 δείχνουν πως εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμα αγωνιστικές διαθέσεις και δυνατότητες παρά το κλίμα απογοήτευσης και ηττοπάθειας

που καλλιεργείται. Για να ξεπεράσουν τα αδιέξοδα και την κατάσταση ομηρίας που έχουν βρεθεί, οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να υποκύψουν στις ψεύτικες υποσχέσεις της κυβέρνησης και στις διάφορες αυταπάτες που σπέρνουν οι κάθε λογής επίδοξοι σωτήρες, οι οποίοι προτείνουν ένα διαφορετικό τρόπο διαχείρισης της επιχείρησης. Εξάλλου το ζήτημα δεν είναι αν η ΛΑΡΚΟ είναι ή μπορεί να γίνει κερδοφόρα ή το πόσους τόνους νικελίου παράγει, το ζήτημα είναι ότι η μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπείς όρους και μέτρα ασφαλείας αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα για την εργατική τάξη και ο μόνος τρόπος για να το κατακτήσει και να το υπερασπιστεί είναι η ανυποχώρητη συλλογική πάλη, στηριζόμενη αποκλειστικά στις δικές της δυνάμεις.

40 χρόνια προσφοράς του ΚΚΕ(μ-λ)

«Για μας, συνεπώς, είναι καθαρό ότι η διεξόδος δεν μπορεί να είναι άλλη, από την σύνδεση με την ταξική πάλη, όπως αυτή υπάρχει και τα καθήκοντα που βάζει. Και βεβαίως αυτή η σύνδεση, δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη διαμόρφωση από το κόμμα, εκείνων των πολιτικών όρων, που μας συνδέουν με αυτά τα καθήκοντα».

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό το μικρό απόσπασμα από το εισηγητικό κείμενο των «πέντε» για την ανασυγκρότηση του ΚΚΕ(μ-λ) το 1982, αποτελεί τη βασική θέση διαφοροποίησης των μελών και στελεχών του τότε ΚΚΕ(μ-λ) που αποφάσισαν να απεγκλωβιστούν από το τέλμα της πρώην συνθετικής ομάδας, να διαχωριστούν από τις «νεοεργαριαστικές αντιλήψεις, του ενδοτισμού στην πίεσή τους και του λικβιταρισμού» και να συγκροτηθούν σαν «συγκεκριμένους πολιτικούς οργανισμούς και όχι σαν χώρος μελέτης».

Αποτελεί (θέλαμε και θέλουμε να αποτελεί), επίσης, τον βασικό άξονα συγκρότησης και δράσης της οργάνωσής μας, όλα αυτά τα σαράντα χρόνια. Θεωρούμε ότι ο βαθμός ανταπόκρισης σ' αυτόν τον άξονα είναι και το μέτρο για να κρίνουμε τη σαραντάχρονη πορεία μας. Η σύνδεση και η εμπλοκή μας στην ταξική πάλη απαιτεί ιδεολογικές επεξεργασίες, πολιτικές θέσεις και γραμμή πάλης, αλλά και μια οργάνωση η οποία συγκροτείται στην κατεύθυνση της συνεχούς προώθησης αυτής της γραμμής μέσα στις μάζες. Γιατί η ταξική πάλη είναι το πεδίο όπου συντελείται η κοινωνική εξέλιξη και οι μάζες είναι το υποκείμενο που την πραγματοποιεί.

Η κομμουνιστική οργάνωση είναι αυτή η οποία «διαβάζοντας σωστά την ιστορία», καθώς αποτελεί -πρέπει να αποτελεί- πρωτοπόρο κομμάτι της τάξης, μοιλάζει, θέλει να μοιλάζει αυτή την πάλη

με το «μικρόβιο» της αναμέτρησης και της ανατροπής του εκμεταλλευτικού συστήματος. Γιατί εκεί, μέσα στους ταξικούς αγώνες, γεννιούνται και αναπτύσσονται οι επαναστατικές ιδέες, συγκροτούνται και σφυρηλατούνται οι κομμουνιστές και οι κομμουνιστικές οργανώσεις.

Από τα πρώτα βήματά του, λοιπόν, το «νέο» ΚΚΕ(μ-λ) πάσισε -και πιστεύουμε με όσες αδυναμίες και ανεπάρκειες, το κατόρθωσε- να βρίσκεται πάντα στο μετερίζι του αγώνα. Δεν έλειψε από καμιά πολιτική μάχη. Υπερασπίστηκε την αναγκαιότητα και τη δυνατότητα ύπαρξης ανεξάρτητης κομμουνιστικής οργάνωσης. Προώθησε τη γραμμή της συγκρότησης των μαζών έξω από τις επιρροές και τις πιέσεις του συστήματος. Αντιπαρέθεκε σε λογικές ενσωμάτωσης, υποταγής στην «παναρστέρα», προτασεολογίες, αντιοργανωτικές αντιλήψεις, σε «κόλπα» υπέρβασης των δυσκολιών και ακτιβισμού.

Έδωσε όλες τις δυνάμεις για να αναπτύσσονται εστίες αντίστασης και διεκδίκησης, για να ξεσπούν αγώνες, για να προωθείται η γραμμή της πάλης μέσα στους εργαζόμενους και τη νεολαία. Κινήθηκε στην κατεύθυνση της αναμέτρησης με το σύστημα και τις δυνάμεις του και όχι του συμβιβασμού και της ηττοπάθειας. Με εμπιστοσύνη στις μάζες και όχι με τη γραμμή της «εκπροσώπησης» τους. Με την κατεύθυνση της κοινής δράσης για να ευνοηθούν οι αγώνες και όχι για να καλυφθούν μικροκομματικές επιδιώξεις. Ανέδειξε την αναγκαιότητα της αντίστασης στην καπιταλιστική επίθεση και την ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα, του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, της αλληλεγγύης των λαών (πρωτίστως της περιοχής μας) και του μετώπου πάλης τους ενάντια σε πόλεμο, εθνικισμό, ιμπεριαλισμό. Προσπάθησε να απλωσει τη δράση του σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

Χωρίς να επιδιώκουμε μια συνολική καταγραφή της πάλης και της δράσης μας όλα αυτά τα σαράντα χρόνια (δεν θα μπορούσε να γίνει άλλωστε στα περιορισμένα πλαίσια αυτού του άρθρου), θα κάνουμε μια αντιπροσωπευτική αναδρομή που πιστοποιεί την εμπλοκή του ΚΚΕ(μ-λ) σε όλες τις μάζες που έδωσε η εργατική τάξη, ο λαός και η νεολαία:

Στις εργατικές-αγροτικές-λαϊκές αντιτάσεις. Στον μακρόχρονο αγώνα των εργαζομένων της ΕΑΣ το 1992. Στις μαζικές και μαχητικές κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών ενάντια στον διαγωνισμό του

ΑΣΕΠ τον Ιούνη του 1998, όπου έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην προετοιμασία του, τον συντονισμό του, την εξέλιξη του και όπου επιβεβαιώθηκε η πολιτική γραμμή, ότι οι αγώνες αναπτύσσονται, μαζικοποιούνται και πολιτικοποιούνται επάνω σε ζητήματα αιχμής και όχι σε προτάσεις, «οραματικά» αιτήματα και προγράμματα. Και στον αγωνιστικό αναβρασμό των εκπαιδευτικών τον Μάη του 2013, υποστήριξε τη θέληση των δεκάδων χιλιάδων εκπαιδευτικών να σπάσει η επιστράτευση και να γίνει η απεργία μέσα στις εξετάσεις.

Στις αγροτικές κινητοποιήσεις και κυρίως αυτές του 1996, όπου πάλεψε το κεντρικό αίτημα για τιμές στο κόστος ζωής, προπαγάνδισε τον αντιιμπεριαλιστικό, αντικαπιταλιστικό και αντικυβερνητικό χαρακτήρα του αγώνα, αντιτάχθηκε στη διάσπαση των οργάνων πάλης των φτωχών αγροτών, υποστήριξε τη συνέχεια και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων στη βάση της αγωνιστικής διάθεσης της μεγάλης μάζας των αγροτών, (τη στιγμή που οι «στρατηγικοί του κάμπου»-αγροτοπατέρες του ΚΚΕ νύχτα μάζευαν τα τρακτέρ τους) και στήριξε πολιτικά τους αγωνιζόμενους αγρότες με μαζική παρέμβαση της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στο μπλόκο της ΒΙΟΚΑΡΠΕΤ.

Στην πάλη ενάντια στην αντισοφιστική επιδρομή που διαχρονικά αποτέλεσε σημαντικό στοιχείο της αντιλαϊκής πολιτικής όλων των κυβερνήσεων. Κυρίως στις μαζικότερες απεργιακές διαδηλώσεις ενάντια στο νομοσχέδιο Γιαννίτση το 2001, αλλά και στις τρεις απεργιακές κινητοποιήσεις (2007-2008) ενάντια στο νομοσχέδιο Πετραλιά, με τη θέση ότι η ασφάλιση είναι συλλογική και καθολικό δικαίωμα όλων των εργαζομένων, που το κατακτούν μέσα στην πάλη και δεν είναι ζήτημα «φιλολαϊκής διαχείρισης» («φέρτε πίσω τα κλεμμένα»).

Στους αγώνες της νεολαίας, όπως ιδιαίτερα εκδηλώθηκαν τη δεκαετία 1998-2008. Στις μαθητικές κινητοποιήσεις ενάντια στον νόμο Αρσένη, στην παρατεταμένη φροιτητική αναταραχή του '06-'07 ενάντια στον νέο νόμο-πλαίσιο και την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, καθώς και στη νεολαιίστικη εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, με αφορμή τη δολοφονία του μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου.

Στην πάλη ενάντια στην εξάρτηση, τον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο, καθώς ζούσε σε μια χώρα βαθιά εξαρτημένη από ΗΠΑ και ΕΕ και η ιμπεριαλιστική επιθετικότητα των τελευταίων χρόνων, κυρίως

των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ, έχει βάλει στο στόχαστρο χώρες και λαούς σαν αναλώσιμα μέσα για την απόκτηση γεωπολιτικής ισχύος έναντι των αντιπάλων ιμπεριαλιστών. Με πρωτοβουλίες, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις ενάντια στις αμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις και τις συμφωνίες ανανέωσης και επέκτασής τους και ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επιθετικότητες και τον πόλεμο. Με ιδιαίτερη ένταση την περίοδο των βομβαρδισμών της Γιουγκοσλαβίας την άνοιξη του 1999, με αντιπολεμικές αντιιμπεριαλιστικές επιτροπές σε πολλές πόλεις, που έπαιξαν

ένω και πρωταγωνιστικό ρόλο, όπως η πρωτοβουλία για τον συμβολικό αποκλεισμό του λιμανιού της Θεσσαλονίκης από πολιτικούς, συνδικαλιστικούς φορείς και επιτροπές, στις 22 Μάη του 1999. Αλλά και κατά τη δεύτερη πολεμική εξόρμηση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στο Ιράκ την άνοιξη του 2003, με ιδιαίτερο στοιχείο αυτή τη φορά την έκφραση αλληλεγγύης στην ιρακινή αντίσταση. Άξια να μνημονευτεί είναι η πρωτοβουλία ενάντια στην επίσκεψη Κλίντον στην Αθήνα τον Νοέμβρη του 1999, έκφραση της γραμμής μας για κοινή δράση, που συγκρότησε ένα μαζικό μπλόκ, απαίτησε να σπάσει η απαγόρευση της πορείας και κτυπήθηκε άγρια από την αστυνομία.

Σημαντική καμπή στον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα ήταν οι 7ήμερες κινητοποιήσεις-διαδηλώσεις-εκδηλώσεις κατά τη σύνοδο κορυφής των χωρών της ΕΕ στη Χαλκίδα το καλοκαίρι του 2003. Η συγκρότηση της πρωτοβουλίας «Θεσσαλονίκη-Αντίσταση 2003», το κάμπινγκ της Επανομής, που ήταν ο χώρος αναφοράς της πρωτοβουλίας, με τα διεθνιστικά του χαρακτηριστικά, καθώς φιλοξένησε επαναστατικές οργανώσεις και δεκάδες αγωνιστές από όλο τον κόσμο.

Στην υπέρβαση του διεθνιστικού καθήκοντος, όπως η διοργάνωση της Διεθνιστικής Συνάντησης Αντιβασιλικών Κινήσεων από όλο τον κόσμο στα Χανιά τον Σεπτέμβρη του 2003, η συνδιοργάνωση με το ΝΑΡ, το ΕΚΚΕ και το ΕΕΚ της Διεθνούς Αντιιμπεριαλιστικής Αντικαπιταλιστικής Συνάντησης το 2006 στο Πάντειο και η οργάνωση αυτή αποκάλυψε με τον πιο τραγικό τρόπο η σαπίλα του καπιταλιστικού ιμπεριαλιστικού συστήματος παγκοσμίως, αλλά και του συστήματος της εξάρτησης και της βαλκανικής στην Ανατολική Μεσόγειο.

Σε όλες αυτές (και σε άλλες παρόμοιες) εκδηλώσεις, σταθερή είναι η παρουσία του αδελφού τουρκικού κόμματος ΤΚΡ/ΜΛ, του οποίου τον αγώνα, που διεξάγεται σε δύσκολες συνθήκες παρανομίας, στηρίζει και προβάλλει με κάθε τρόπο η οργάνωσή μας. Οι συντροφικές σχέσεις των δύο οργάνωσεων είναι εξαιρετικά σημαντικές για την ανάπτυξη της φιλίας και της κοινής πάλης των λαών Ελλάδας και Τουρκίας, με δεδομένο τον αντιδραστικό ανταγωνισμό των αστικών τάξεων των δύο χωρών, που πολλές φορές έφτασε στο σημείο βρασμού.

Στην έκφραση αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, τους οποίους η οργάνωσή μας αντιμετωπίζει ως ταξικούς συμμάχους στον κοινό αγώνα ενάντια στη βαρβαρότητα του καπιταλιστικού ιμπεριαλιστικού συστήματος. Συνδέει την αλληλεγγύη της με τον αντιπολεμικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα και διεκδικεί έγγραφα, άσυλο, ελεύθερη μετακίνηση, δικαίωμα στη δουλειά, δωρεάν περίθαλψη και ανθρώπινη στέγη για όλους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Μέσα από την ανάληψη πολλών πρωτοβουλιών σε όλη την Ελλάδα, με επιτροπές, επισκέψεις σε στρατόπεδα κράτησης, συγκεντρώσεις,

διαδηλώσεις και προώθηση της κοινής δράσης, που αρκετές φορές είχαν σοβαρά αποτελέσματα, όπως η πορεία που έγινε τον Απρίλη του 2016 στον Πειραιά.

Στην κεντρική πολιτική σκηνή, με την παρέμβαση σε όλες τις πολιτικές διεργασίες. Με τη συμμετοχή στις κοινοβουλευτικές εκλογές, όχι μέσα από έναν «κοινοβουλευτικό κρετινισμό» ή με την προσμονή «αριστερών» ή «μεταβατικών» κυβερνήσεων, αλλά αντιμετωπίζοντας τες ως μια σημαντική πολιτική μάχη υποταγμένη στον εξωκοινοβουλευτικό αγώνα. Με την προβολή επίκαιρων συνημάτων υπέρσωσης της πάλης του λαού και του Μετώπου Αντίστασης (π.χ. το 2004) ή της κομμουνιστικής προοπτικής, όπως το έκανε στις τριπλές εκλογές του 1989-1990 με το σύνθημα «η ελπίδα του λαού είναι κόκκινη», σε μια περίοδο που ο ανύπαρκτος σοσιαλισμός κατέρρεε και οι κομμουνιστικές ιδέες λειοδοούσαν.

Αλλά και με τη στάση αποχής από τις εκλογές για το ευρωκοινοβούλιο, που είναι πολιτικά σύμφωνη με την εκτίμησή μας για τον χαρακτήρα της ΕΕ ως μιας ιμπεριαλιστικής συμμαχίας. Δίνοντας σημαντικές μάχες, όπως αυτή των πρώτων ευρωεκλογών του 1984, αλλά και του 1999 αμέσως μετά τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας, με την ιδιαίτερα επίκαιρη αφίσσα με μια κάλπη σε σχήμα βόμβας και το σύνθημα «καμία ψήφος σ' αυτή την κάλπη».

Κορυφαία πολιτική μάχη θεωρούμε ότι ήταν η μάχη της αποχής από το κάλπικο δημοψήφισμα του 2015, που τη δώσαμε μέσα από τις γραμμές της ΛΑ-ΑΑΣ, ενάντια στον κυβερνητισμό, τη «δύναμη της κάλπης» που την ανεμπιστοσύνη στους λαϊκούς αγώνες.

Πανδημία, μια δύσκολη και απαιτητική περίοδος

Η περίοδος της πανδημίας ήταν μια σοβαρή δοκιμασία της πολιτικής γραμμής και των αντοκών όλων των οργάνωσεων που αναφέρονται στην αριστερά. Την περίοδο αυτή αποκάλυψε με τον πιο τραγικό τρόπο η σαπίλα του καπιταλιστικού ιμπεριαλιστικού συστήματος παγκοσμίως, αλλά και του συστήματος της εξάρτησης και της βαλκανικής στην Ανατολική Μεσόγειο. Παράλληλα, αποδείχθηκε και η κυνικότητα αυτού του συστήματος, που επιδίωξε και σε μεγάλο βαθμό το κατάφερε, να κάνει την πανδημία ευκαρία και να βαθύνει ακόμη πιο πολύ τη βαρβαρή επίθεσή του στα λαϊκά δικαιώματα.

Χαρακτηριστικές πλευρές της κυβερνητικής πολιτικής αυτή την περίοδο ήταν: Η εγκατάλειψη του λαού στο έλεος του ιού, με την πεισματική άρνηση να πάρει ουσιαστικά μέτρα στα νοσοκομεία και στους χώρους εργασίας για την προστασία της υγείας και της ζωής του. Τα lock down, οι απαγορεύσεις μέχρι του επιπέδου της αντισυνταγματικότητας, η αστυνομοκρατία, το ξύλο, οι συλλήψεις, γενικά μια σειρά ενέργειες που επιδίωκαν να εμποδίσουν στη συνειδηση του λαού και της νεολαίας την αντίληψη της υπακοής και της υποταγής και να επιβάλλουν «οιγή νεκροταφείου». Η επιτάχυνση της επίθεσης σε όλα τα μέτωπα, στο μέτωπο της εργασίας με τις «προσωρινές» αντεργατικές ρυθμίσεις για αναστολές εργασίας, τηλεργασία κ.λπ. και τον ν. 4808/21 (Χατζηδάκη), στην εκπαίδευση με τον ν. 4692/20 (πολυνομοσχέδιο) και τον ν. 4777/21 (Κεραμέως-Χρυσοειδή) και στα δημοκρατικά δικαιώματα με τον ν. 4703/20 που απαγορεύει

Εναρκτήρια εκδήλωση της 9ης Συνδιάσκεψης τον Μάρτιο του 2019

τις συγκεντρώσεις.

Το ΚΚΕ(μ-λ) εγκαίρως εκτίμησε αυτή την κατάσταση. Ως κομμουνιστική οργάνωση όφειλε να έχει άποψη, λόγο, ρόλο και δράση στις νέες συνθήκες. Και αυτό έκανε. Διατύπωσε την άποψη ότι η περίοδος της πανδημίας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί από το κίνημα και την αριστερά σαν μία «λευκή» περίοδος, σαν μια περίοδος «ανάμνησης» και αναστολής των αγώνων. Προέβαλλε τη γραμμή: «επιμένουμε να αγωνιζόμαστε, επιμένουμε να αντιστεκόμαστε, επιμένουμε να διεκδικούμε» και άνοιξε μέτωπο ενάντια σε αντιλήψεις που είτε άμεσα, είτε έμμεσα υποστήριζαν το «θα λογαριαστούμε μετά» και που χρησιμοποιούσαν τον υγειονομικό κίνδυνο για να υποταχθούν στην πολιτική της κυβέρνησης και του συστήματος, τόσο στο ζήτημα της υγείας, όσο και σε όλα τα άλλα ζητήματα. Στο κρίσιμο ζήτημα της υγείας, προέβαλε το γενικό αίτημα της πλήρους, ίσης και δωρεάν περίθαλψης για όλους και το εξειδίκευσε με τα αιτήματα της πλήρους στελέχωσης των νοσοκομείων με μαζικούς μόνιμους διορισμούς, το άνοιγμα των νοσοκομείων που έκλεισαν, το άνοιγμα νέων ΜΕΘ και τον πλήρη εξοπλισμό τους, σε αντιπαράθεση με τις προτάσεις για ένα άλλο δημόσιο σύστημα υγείας και την επίταξη του ιδιωτικού τομέα, που λειτουργούσαν σαν άλλοθι για την κυβέρνηση.

Χάραξε κατευθύνσεις και αιτήματα πάλης, αναπροσάρμοσε τη λειτουργία και τους όρους δράσης του και βγήκε άμεσα, από τις πρώτες μέρες της καραντίνας στους δρόμους, στις λαϊκές αγορές και στις πλατείες, για να συναντήσει τις αγωνίες και τους φόβους των λαϊκών ανθρώπων, αλλά και τις ανησυχίες τους για το πού θα πάει αυτή η κατάσταση και το πώς θα την αντιμετωπίσουμε.

Καραντίνες, απαγορεύσεις, φασιστικοποίηση

Ιδιαιτέρως δράσεις που έσπασαν το κλίμα των απαγορεύσεων ήταν η πρώτη κινητοποίηση στα νοσοκομεία στις 7 Απρίλη του 2020, που η οργάνωση προστάθηκε να της δώσει πανελλαδικά χαρακτηριστικά και περιεχόμενο κινητοποίησης και όχι συμβολικής παρέμβασης, αλλά και η πανελλαδική καμπάνια που έκανε η Ταξική Πορεία για την ανεργία τον ίδιο μήνα. Πιο σημαντική ήταν η απόφαση να σπάσει η απαγόρευση για τον γιορτασμό της Πρωτομαγιάς του 2020, με μαζικές συγκεντρώσεις και όχι συμβολικές (αλα ΚΚΕ) κινήσεις, μια απόφαση που υλοποιήθηκε με επιτυχία σε όλες τις πόλεις που έχει παρουσία το ΚΚΕ(μ-λ).

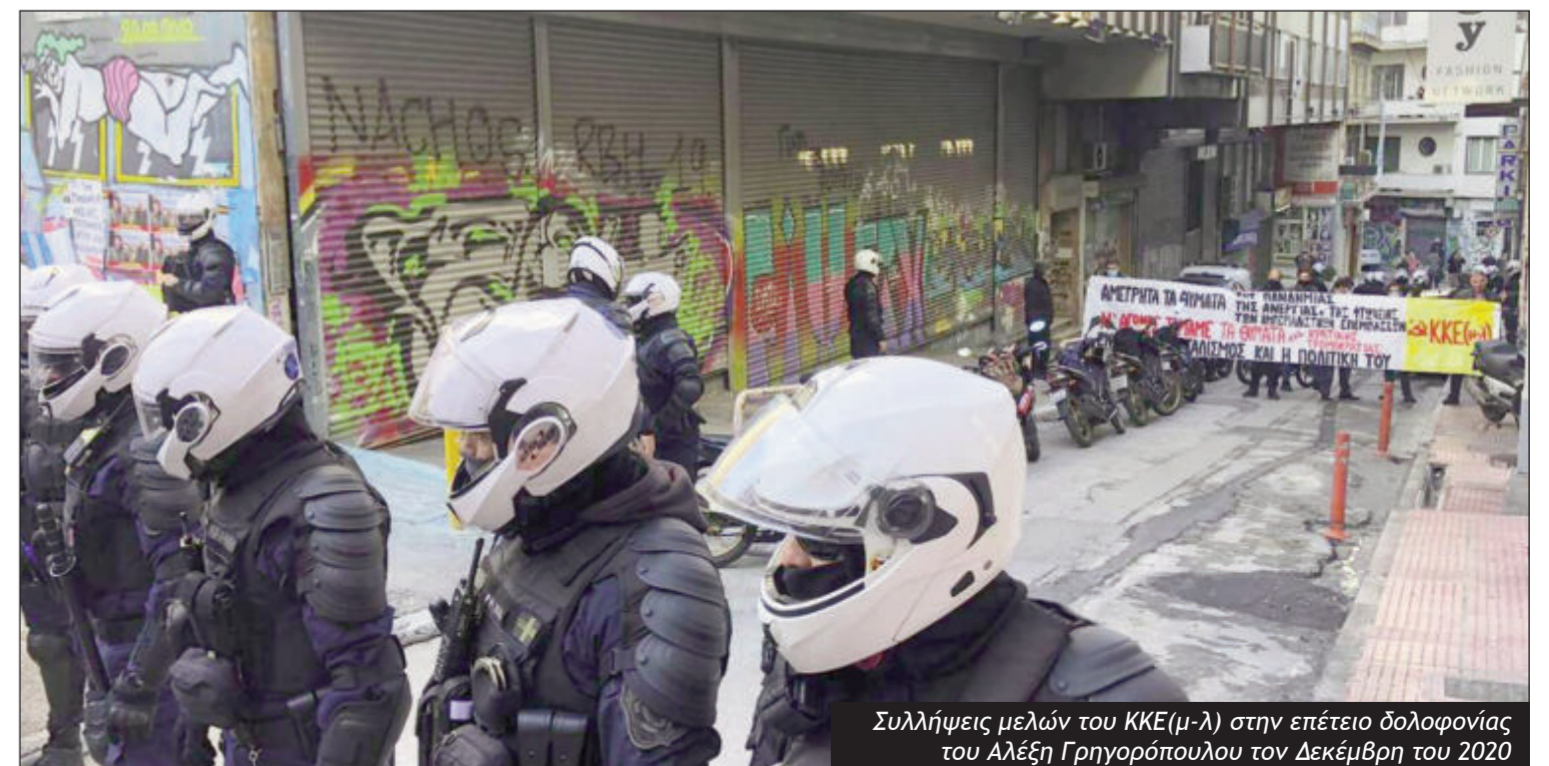
Ακόμη πιο σημαντική ήταν η μάχη που

δόθηκε στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και σε πανελλαδικό επίπεδο, απέναντι στην «κατάσταση εκτάκτου ανάγκης» που θέλησε να επιβάλει η κυβέρνηση, απαγορεύοντας τις συναθροίσεις άνω των τριών ατόμων και εξοπλώνοντας ένα όργιο τρομοκρατίας. Ωστόσο, αυτό το «καθεστώς» δεν μπόρεσε να εφαρμοστεί, η απαγόρευση έσπασε και ένα κύμα διαδηλώσεων κάλυψε σχεδόν όλες τις πόλεις. Η οργάνωσή μας, με σύμφωνη και πολιτική ωριμότητα κατάφερε να πάρει πρωτοβουλίες και να συμβάλει καθοριστικά σ' αυτή την επιτυχία του κινήματος. Το ίδιο έγινε και στην απεργία της 26ης Νοέμβρη, που αναγκάστηκαν να κηρύξουν οι ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, χωρίς όμως να καλέσουν σε απεργιακές συγκεντρώσεις!!

Η επόμενη αντίστοιχη μάχη ήταν στις 6 Δεκέμβρη, στην επέτειο της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου. Ξανά το ίδιο σκηνικό απαγόρευσης και τρομοκρατίας, μόνο που αυτή τη φορά η Αθήνα και οι περισσότερες πόλεις της χώρας ήταν στην κυριολεξία αστυνομοκρατούμενες, με απαγόρευση κάθε κίνησης ακόμη και ενός ατόμου. Η οργάνωση στην Αθήνα (και σε άλλες πόλεις) επιχειρεί να κάνει συγκέντρωση, τα ΜΑΤ προσπαθούν να εισβάλουν στο βιβλιοπωλείο «Εκτός των τεχνών» και τελικά 12 στελέχη του ΚΚΕ(μ-λ) μαζί με τον Γραμματέα της Οργάνωσης περικυκλώνο-

Πορεία για τα 100 χρόνια από την ίδρυση του ΣΣΕΚ - ΚΚΕ τον Οκτώβριο του 2018

Συλλήψεις μελών του ΚΚΕ(μ-λ) στην επέτειο δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου τον Δεκέμβριο του 2020

Διεθνιστική εκδήλωση για τα 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση τον Νοέμβριο του 2017

νται από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις και συλλαμβάνονται έξω από το βιβλιοπωλείο. Εναντίον τους εκκρεμεί πολιτική δίκη, παρά την απόσυρση των κατηγοριών σε αρκετούς άλλους αγωνιστές που είχαν συλληφθεί εκείνη την ημέρα στην Αθήνα.

Η πάλη ενάντια στις απαγορεύσεις και την καταστολή συνεχίστηκε (πορεία σε Ν. Σμύρνη και σε άλλες γειτονίες της Αθήνας και σε πόλεις ενάντια στην κρατική και αστυνομική τρομοκρατία, σπάσιμο της απαγόρευσης από τα φοιτητικά μπλοκ στις 28/1/2021 κ.λπ.), με τις δυνάμεις του ΚΚΕ(μ-λ) να δίνουν πάντα το μαχητικό παρόν.

Σοβαρή συμβολή είχε το ΚΚΕ(μ-λ) και στην ανάπτυξη της πάλης ενάντια στο νομοσχέδιο απαγόρευσης των συγκεντρώσεων-διαδηλώσεων (ν. 4703/20 πλέον), ως στοιχείο της γραμμής του ενάντια στη φασιστικοποίηση. Στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και σε πολλές πόλεις της Ελλάδας, με αυτόνομες παρεμβάσεις, με προώθηση της κοινής δράσης και τη συμμετοχή σε Επιτροπές για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη διαδήλωση, αλλά και μέσα σε συλλόγους και φυσικά στον δρόμο, στις διαδηλώσεις.

Εκπαίδευση

Η εκπαίδευση, όπως ειπώθηκε, είχε την τιμητική της στην αντιδραστική πολιτική της κυβέρνησης. Αντίστοιχα οι εκπαιδευτικοί και η φοιτητική νεολαία του ΚΚΕ(μ-λ) σήκωσαν ένα μεγάλο μέρος της αντίστασης σ' αυτήν την πολιτική.

Οι εκπαιδευτικοί αρνήθηκαν κατηγορηματικά από την πρώτη στιγμή και πάλεψαν ενάντια στην τελεκαίωση και παρά τις πιέσεις που ασκούνταν. Αρνήθηκαν να γίνουν όργανα σε μια δήθεν εκπαιδευτική διαδικασία που συνεπάγεται περαιτέρω ταξικούς διαχωρισμούς στους μαθητές, ανοίγει τη φάμπρικα της απεργοδοσίας απέναντι σε μαθητικές κινητοποιήσεις, χτυπάει κοινωνικές-ταξικές σχέσεις και λειτουργεί σαν μέσο ελαστικοποίησης του ωραρίου, συγχωνεύσεων σχολείων και διεύρυνση της αδιόριστίας. Στάθηκαν στον αντίποδα και σε αντιπαράθεση με όλες τις άλλες απόψεις που αποδέχθηκαν την τηλεκαίωση, με ή χωρίς αστερίσκους. Κοινοποιήθηκαν με το κλίμα υποταγής των ρεφορμιστικών δυνάμεων και έκαναν συνεχείς προσπάθειες για Γενικές Συνελεύσεις και λειτουργία των οργάνων, όχι διαδικτυακά, αλλά με τη φυσική παρουσία των εκπαιδευτικών (με όλα τα απαραίτητα μέσα), γεγονός που θα μπορούσε να δημιουργήσει τους όρους απόφασης αγώνα. Προώθησαν τη γραμμή

της μαζικής πάλης και της απεργίας ενάντια στην αξιολόγηση, σε σύνδεση με την πάλη για την κατάργηση της Τράπεζας Θεμάτων και της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής, στην κατεύθυνση συγκρότησης ενιαίου πανεκπαιδευτικού μετώπου.

Με την ίδια λογική αρνήθηκαν και οι σπουδαστές του ΚΚΕ(μ-λ) τα ηλεκτρονικά μαθήματα. Από την άλλη, ιδιαίτερα σημαντική ήταν η θέση για κατοχύρωση του εξαμήνου χωρίς εξετάσεις. Ήταν μια θέση που ανταποκρινόταν στις ανάγκες και τα συμφέροντα των φοιτητών από φτωχά λαϊκά στρώματα, που πατούσε τόσο στους υγειονομικούς, όσο και στους πολιτικούς-ταξικούς όρους με τους οποίους το σύστημα οδηγούσε τη σπουδάζουσα στην «κανονικότητα» των εξεταστικών σφαιρών και ερχόταν σε ρήξη με τη νομιμοποίηση των τηλεμαθημάτων. Ήταν μια θέση που στεκόταν στον αντίποδα των ρεφορμιστικών και αστικών απόψεων για την «αξιολόγηση» (εξετάσεις) και τη γνώση.

Σοβαρές κινηματικές πρωτοβουλίες πάρθηκαν από την πρώτη στιγμή που βγήκε στο προσκήνιο το νομοσχέδιο Κεραμέως, με στόχο να μην περάσει. Με προσπάθεια σύγκλισης Γενικών Συνελεύσεων για αποφάσεις αγώνα, σε αντίθεση με τις λογικές εκπροσώπησης και απεύθυνσης στο καθηγητικό κατεστημένο, για τη μαζικοποίηση των διαδηλώσεων και τη συμπίεση με μαθητές, εκπαιδευτικούς και γονείς. Οι πρωτοβουλίες συνεχίστηκαν και μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου, με στόχο την κατάργησή του, παρά την επικρατούσα άποψη «να μείνει στα χαρτιά».

Αντεργατικές ρυθμίσεις

Οι δυνάμεις του ΚΚΕ(μ-λ) πάλεψαν τόσο ενάντια στα απανωτά «προσωρινά» αντεργατικά μέτρα και τις ΠΝΠ, όσο και στις αναστολές εργασίας χιλιάδων υγειονομικών. Ιδιαίτερο βάρος, όμως, δόθηκε στο αντεργατικό έκτρωμα του Χατζηδάκη, που καταργεί το εμβληματικό οκτάωρο και βγάζει στην παρανομία τον ταξικό συνδικαλισμό. Συμμετείχαν με μαζικούς όρους στις τρεις απεργίες (6/5, 10/6 και 16/6), επέμειναν στην απεργία στις 3 Ιούνη που ακύρωσαν από κοινού ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και ΠΑΜΕ και συνέχισαν τις προσπάθειές τους για να συγκροτηθεί κίνημα ανατροπής του νόμου μετά την ψήφισή του. Σημαντική συμβολή δίνει προς αυτή την κατεύθυνση η Πρωτοβουλία για την κατάργηση του νόμου 4808/21, που συγκρότησε η οργάνωσή μας μαζί με άλλους αγωνιστές, παρά το νομομπάρισμά της από το σύνολο σχεδόν των αριστερών πολιτικών και

συνδικαλιστικών δυνάμεων. Οι συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις που έχει πραγματοποιήσει μέχρι τώρα δείχνουν την αναγκαιότητα, αλλά και τη δυνατότητα συνέχισης των προσπαθειών.

Σοβαρό μέρος της δράσης στον εργατικό τομέα είναι και η ζωντανή, συνεχής και ειλικρινής ταξική αλληλεγγύη σε εργαζόμενους που αγωνίζονται, απολύονται ή δέχονται την εργοδοτική αυθαιρεσία. Στην ΒΙC, στην Τελεπεφόρμαν, στους εργαζόμενους στα σούπερ μάρκετ, στον επισιτισμό και στον τουρισμό, στους ντελιβεράδες, αλλά και στη Λάρκο, στην Cosco, στην Καβάλα Όιλ και σε πλήθος άλλους εργασιακούς χώρους.

Κοινή δράση, κεντρικές πολιτικές συνεργασίες

Από τις πρώτες ημέρες της πανδημίας η οργάνωσή μας επιδίωξε τον συντονισμό και την κοινή δράση ανάμεσα στις δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Οι πρωτόγνωρες συνθήκες μιας τέτοιας υγειονομικής κρίσης, μαζί με την κορύφωση μιας πολιτικής με τα πιο βαθιά αντεργατικά, αντιλαϊκά και αντιδραστικά χαρακτηριστικά, έκανε αυτή την κατεύθυνση πιο αναγκαία από ποτέ. Για να σπάσει το μούδιασμα και ο φόβος, για να σηκώσει ο λαός κεφάλι. Δυστυχώς στις περισσότερες περιπτώσεις η κοινή δράση δεινοπάθησε. Όπου και όποτε υπήρξε, έδωσε θετικά αποτελέσματα, που επιβεβαιώνουν αυτή μας την κατεύθυνση. Δεν είναι απλώς ζήτημα καιροσκοπισμών (που υπάρχουν), αλλά είναι γενικότερο ζήτημα αντιλήψεων, πολιτικών γραμμών και συγχύσεων που επικρατούν. Εμείς θα συνεχίσουμε να επιμένουμε, χωρίς να παραβλέπουμε ή να παραμερίζουμε τις σοβαρές πολιτικές διαφορές που υπάρχουν, όπως κάναμε αρκετές δεκαετίες τώρα, αφού θεωρούμε ότι, μέσα σ' αυτούς τους αρνητικούς ταξικούς και πολιτικούς συσχετισμούς που ζούμε, η ανάπτυξη των αναγκαίων αντιστάσεων πρέπει να πάρει ώθηση από την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συσπείρωση αριστερών δυνάμεων και αγωνιστών.

Δεν εγκαταλείπουμε, λοιπόν, την κοινή δράση (αλλά ούτε εξαρτάμε τη δράση μας από αυτήν), όπως δεν εγκαταλείπουμε τη λογική της κεντρικής μετωπικής πολιτικής συνεργασίας με δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, αν και είναι φανερό ότι το σημερινό πολιτικό τοπίο δεν ευνοεί την ανάληψη οποιασδήποτε τέτοιας πρωτοβουλίας. Ωστόσο, κρατάμε την πείρα από τα εγχειρήματα που κάναμε μέχρι τώρα, τα οποία συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι

ήταν αποτέλεσμα σωστών πολιτικών επιλογών. Ότι μ' αυτά θα προσπαθούσαμε να απαντήσουμε σε πραγματικές ανάγκες του κινήματος και ότι αφήσαμε θετικές παρακαταθήκες. Αυτό ισχύει τόσο για τη Μαχόμενη Αριστερά, που δημιούργησε μια κουλτούρα συνεργασίας, όσο και για τη ΛΑ-ΑΑΣ, που εκτός των άλλων, πήγε ένα βήμα παραπάνω, πετυχαίνοντας και τη δική της πολιτική υπόσταση και λειτουργία.

Ζητήματα κομμουνιστικού κινήματος

Όταν ξεκινούσαμε αυτή τη μακριά πορεία το 1982, μια βασική κατηγορία που μας απεύθυναν οι πρώην καθοδηγητές μας και άλλοι που υποστήριζαν ότι η γραμμή μας (και ο μαρξισμός λενινισμός) ήρθε σε σύγκρουση με την πραγματικότητα, ήταν ότι είμαστε πρακτικιστές και ότι υποβαθμίζουμε τον ρόλο της θεωρίας. Βέβαια, για αυτούς προχώρημα της θεωρίας ήταν η συγκρότηση επιτροπών μελέτης και η διάλυση της οργάνωσης. Εμείς είχαμε και έχουμε τελείως διαφορετική αντίληψη, για αυτό και προχωρήσαμε στη διαδικασία αποχωρισμού και ανασυγκρότησης. Εμείς βλέπουμε το προχώρημα της θεωρίας μέσα από την πράξη, όπως επίσης βλέπουμε και το προχώρημα της πράξης μέσα από την περαιτέρω αναζήτηση της θεωρίας. Αυτή την κατεύθυνση θεωρούμε ότι υπηρέτησαμε με όλες μας τις δυνάμεις και με ικανοποιητικό τρόπο αυτά τα σαράντα χρόνια. Με τις εκδόσεις μας, αλλά και με πρωτοβουλίες μέσα στο κίνημα και στον κόσμο της Αριστεράς, τόσο τοπικές (100 χρόνια από την Οκτωβριανή επανάσταση, 60 χρόνια ΜΠΠΕ) όσο και διεθνείς (ΔΑΑΣ). Πρωτοβουλίες που δεν αρκούνται στην υπεράσπιση του κομμουνιστικού κινήματος, αλλά επιχειρούν βήματα παραπέρα, με βάση την ιστορική πείρα του κινήματος, την παλινόρθωση στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, τα συμπεράσματα της ΜΠΠΕ. Πρόκειται για απαντήσεις που είναι αναγκαίες για την ανασυγκρότηση-ανασύσταση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος της εποχής μας, που όμως κρίνονται και θα κρίνονται μέσα στην ταξική και επαναστατική πάλη.

Κοιτάξαμε, μέσα από αυτό το άρθρο, μερικές στιγμές του σαραντάχρονου «παρελθόντος» μας. Δεν κάναμε απολογισμό της πορείας μας, αλλά μόνο μια μερική αποτύπωση της δράσης μας. Ακόμη, όμως, και αυτή η μικρή αποτύπωση, αρκεί για να επιβεβαιώσει την ορθότητα της αρχικής μας επιλογής, της τόσο δύσκολης και στα μάτια πολλών, εκείνη την εποχή, «περίεργης». Γιατί θέλαμε να τα βάλουμε με το ρεύμα της αλλαγής, όπως αργότερα τα βάλουμε με το πνεύμα της Περεστρόικα, αλλά και με την παγκοσμιοποίηση και την ισχυρή Ελλάδα, την πρώτη φορά αριστερά και τόσα άλλα που καθόλου περίεργα δε φαίνονται σήμερα. Γιατί το ρεύμα της αλλαγής σύντομα φόρεσε τη φορεσιά της εξάρτησης, η Περεστρόικα αποδείχθηκε προθάλαμος των ολιγαρχών, η παγκοσμιοποίηση έβγαλε τη μάσκα και φάνηκε το ιμπεριαλιστικό της πρόσωπο, η ισχυρή Ελλάδα αποδείχθηκε πλατύφορμα των ΗΠΑ και η πρώτη φορά αριστερά υποκλήθηκε μέχρι και στον διαβολικά καλό Τραμπ.

Κι αν η δικαίωση των επιλογών και των πολιτικών θέσεων μας μάς σπλιζει με αυτοπεποίθηση, η ίδια αυτή επιβεβαίωση μας γεμίζει με ευθύνη, που θέλουμε, μπορούμε και πρέπει να αναλάβουμε. Με συναίσθηση των ανεπαρκειών μας και της απεραντοσύνης των σκοπών μας, αλλά και με εμπιστοσύνη στον δρόμο που βαδίζουμε και που βάδισαν εκατοντάδες εκατομμυρίων κομμουνιστές και λαϊκοί αγωνιστές.

Εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στα συνέδρια ΔΟΕ και ΟΛΜΕ Πολλαπλά τα μηνύματα της αυξημένης αποχής Ζητούμενο η αναγέννηση των σωματείων σε όργανα πάλης των εργαζόμενων

Στο χρονικό διάστημα από τα μέσα Μαΐου ως τις 25 Ιουνίου πραγματοποιήθηκαν στα εκπαιδευτικά σωματεία της χώρας οι εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στα συνέδρια της ΔΟΕ (τέλη Ιουνίου) και ΟΛΜΕ (αρχές Ιουλίου).

Η αποχή ήταν ο μεγάλος νικητής συγκριτικά με τις εκλογές του Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου για την ανάδειξη νέων διοικητικών συμβουλίων. Μεγάλο μέρος των εκπαιδευτικών με τη μη συμμετοχή του εξέφρασε το θυμό και την αγανάκτησή του απέναντι στις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο ξεπούλησαν τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση.

Δεν είναι τυχαία η σημαντική απώλεια ψήφων για τη ΔΑΚΕ, που χρεώθηκε την πολιτική του υπουργείου-κυβέρνησης για την επιβολή της αξιολόγησης παρά την αντίθετη θέληση της συντριπτικής πλειονότητας του κλάδου.

Το αρνητικό δεδομένο σε σχέση με την αποχή είναι ότι η δυσaréσκεια απέναντι στον κυβερνητικό συνδικαλισμό δεν μετουσιώθηκε σε ανάλογη στήριξη των σωματείων. Αντίθετα, καταγράφεται μια αποστοίχιση τμήματος του κλάδου από τις συλλογικές -έστω και εκλογικές- διαδικασίες.

Σ' αυτό το τοπίο η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ (ΣΥΝΕΚ/ΕΡΑ) κατέγραψε πτώση σε ψήφους, αν και όχι πάντα ανάλογη της υπονομευτικής πολιτικής της στο ζήτημα της αξιολόγησης, που είχε ως προμετωπίδα της τα κακόφημα «ενιαία κείμενα». Υπολογίστηκαν πτώση κατέγραψε και η ΠΕΚ, ιδιαίτερα στις ΕΛΜΕ και λιγότερο στους ΣΕΠΕ.

Η παράταξη που υποστηρίζει το ΠΑΜΕ (ΑΣΕ) και οι Παρεμβάσεις είτε σημείωσαν μικρή πτώση είτε κατά περίπτωση διατήρησαν την εκλογική τους δύναμη. Με δεδομένη τη μείωση της συμμετοχής, αυτό μεταφράστηκε στις περισσότερες τουλάχιστον περιπτώσεις σε αύξηση των εκλογικών ποσοστών τους.

Οι Αγωνιστικές Κινήσεις Εκπαιδευτικών στις περισσότερες ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ δεν μπόρεσαν να αποφύγουν την εκλογική πτώση, καθώς επηρεάστηκαν και αυτές από το εκτεταμένο αντι-ΔΟΕ και

Σύλλογος	2022 Συνέδρια ΟΛΜΕ-ΔΟΕ			2021/2022 - ΕΛΜΕ/ΣΕΠΕ			2019 Συνέδρια ΟΛΜΕ-ΔΟΕ		
	Αγωνιστικές Κινήσεις	ΣΥΝΟΛΟ	ΠΟΣΟΣΤΟ	Αγωνιστικές Κινήσεις	ΣΥΝΟΛΟ	ΠΟΣΟΣΤΟ	Αγωνιστικές Κινήσεις	ΣΥΝΟΛΟ	ΠΟΣΟΣΤΟ
Πρωτοβάθμια									
ΣΕΠΕ Χαλκιδικής	ΑΠΟΧΗ			69	416	16,59%	38	589	6,45%
ΣΕΠΕ Δελμούζος	50	525	9,50%	31	466	6,65%	67	852	7,86%
ΣΕΠΕ Καρδίτσας	ΑΠΟΧΗ						14	640	2,20%
ΣΕΠΕ Χανίων	20	737	2,70%						
ΣΕΠΕ Θεσπρωτίας (το 2019 σχήμα συνεργασίας ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ)	22	337	6,50%				36	371	9,70%
ΣΕΠΕ Σάμου	19	240	7,92%	16	214	7,50%	11	246	4,47%
ΣΕΠΕ Καλαμαριάς	14	542	2,50%				25	625	4,00%
Δευτεροβάθμια									
Α' ΕΛΜΕ Θεσ/νίκης	17	246	6,91%	14	308	4,55%	30	580	5,17%
Β' ΕΛΜΕ Θεσ/νίκης	8	697	1,15%						
Δ' ΕΛΜΕ Θεσ/νίκης	3	312	0,96%	9	496	1,81%			
Ε' ΕΛΜΕ Θεσ/νίκης	36	727	4,95%	36	793	4,54%	69	1286	5,37%
ΕΛΜΕ Χαλκιδικής	7	206	3,40%	8	285	2,81%	21	470	4,47%
ΕΛΜΕ Σάμου	12	126	9,52%	22	148	14,86%	19	143	13,29%
ΕΛΜΕ Ηρακλείου	81	861	9,41%	123	1200	10,25%	97	1574	6,16%
Α' ΕΛΜΕ Δυτ.Αττικής	9	404	2,23%	16	455	3,52%	15	296	5,07%
ΕΛΜΕ Χανίων	28	764	3,66%	11	555	1,98%	28	764	3,66%
Δ' ΕΛΜΕ Ανατ.Αττικής	6	422	1,42%						
ΕΛΜΕ Σερρών	14	754	1,86%				36	940	3,80%
ΕΛΜΕ Τρικάλων	27	279	9,68%	32	344	9,3%	41	351	11,68%
ΕΛΜΕ Καρδίτσας (σχήμα συνεργασίας από το 2021)	98	351	27,92%	102	352	28,98%	38	450	8,44%
ΕΛΜΕ Πειραιά (σχήμα συνεργασίας)	164	945	17,35%	228	1196	19,06%	154	1047	14,71%

αντι-ΟΛΜΕ κλίμα της αποχής. Δεν λείπουν, βέβαια, και περιπτώσεις στις οποίες κατέγραψαν αύξηση όχι μόνο των εκλογικών ποσοστών αλλά και των ψήφων σε απόλυτους αριθμούς. Από την άλλη, υπήρξαν και μεμονωμένες περιπτώσεις σε ΕΛΜΕ όπου οι ΑΚΕ σημείωσαν μη θετικό αποτέλεσμα, απόρροια είτε της μη συνεχούς παρουσίας τους είτε υποκειμενικών αδυναμιών είτε συνδυασμό αυτών των παραγόντων.

Ειδικότερα στην πρωτοβάθμια το θετικό αποτέλεσμα των ΑΚΕ θα μπορούσε να είναι ακόμη πιο ενθαρρυντικό, αν σκεφτούμε ότι σε δύο ΣΕΠΕ απείχαν απ' τις εκλογές λόγω της διενέργειάς τους και με ηλεκτρονική ψηφοφορία.

Συνολικά, οι ΑΚΕ κόντρα στο ρεύμα έδωσαν την εκλογική μάχη χωρίς να σπέρνουν τις αυταπάτες και τον εφησυχασμό ότι ο αγώνας των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση δικαιώθηκε (όπως διατυμπανίζει η ΑΣΕ). Χωρίς, ακό-

μη, να υποστηρίζουν τα ενιαία κείμενα, όπως έκανε η παράταξη του ΠΑΜΕ και οι «μισές» Παρεμβάσεις στην πρωτοβάθμια. Χωρίς, τέλος, να καλλιεργούν την αντίληψη ότι η απεργία-αποχή είναι το ανώτερο μέσο πάλης ενάντια στην αξιολόγηση. Αντίθετα, πρόβαλαν την άποψη για την αναγκαιότητα να οικοδομηθεί κεντρικός απεργιακός αγώνας για την ανατροπή της αξιολόγησης, άποψη που δεν προβάλλεται από καμία άλλη παράταξη.

Για πρώτη φορά τα επικείμενα συνέδρια σε ΟΛΜΕ ΚΑΙ ΔΟΕ θα πραγματοποιηθούν με αρκετά λιγότερους αντιπροσώπους λόγω της αυξημένης αποχής. Το στοιχείο αυτό παίρνει ακόμη πιο αρνητικά χαρακτηριστικά αν συυπολογίσουμε ότι στο επίσημο πρόγραμμα για το συνέδριο της ΔΟΕ δεν υπάρχει ως θεματική η αξιολόγηση, φυσικό επακόλουθο της ομοφωνίας τόσο του υποταγμένου συνδικαλισμού όσο και της λεγόμενης εκπαιδευτικής αριστεράς περί νίκης του αγώνα των

εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση. Εξίσου, αν όχι πιο αρνητικό, είναι και το ισχυρό ενδεχόμενο η ΔΟΕ να αποτελέσει το πρώτο δευτεροβάθμιο όργανο που θα νομιμοποιήσει το νόμο Χατζηδάκη κάνοντας δεκτούς ως αντιπροσώπους στο συνέδριο αυτούς που εκλέχτηκαν με ηλεκτρονική ψηφοφορία. Η ανάγκη να καταγγεληθεί και να αποκρουστεί μια τέτοια επιδίωξη είναι προφανής και αυτονόητη τουλάχιστον για εμάς.

Κλείνοντας, η προσπάθεια οικοδόμησης όρων μαζικής και αγωνιστικής απάντησης στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε με εργαλεία ζωντανά και ταξικά σωματεία, κόντρα στις λογικές-πρακτικές της ανάθεσης και των εκλογικών αυταπατών που επανέρχονται, αποτελεί την πρόκληση με την οποία αναμετρείται και θα αναμετρηθεί η δική μας παράταξη αλλά και οποιαδήποτε άλλη συλλογικότητα αναφέρεται στο κίνημα και στην αγωνιστική προοπτική του

Όχι στην επέκταση ωραρίου στο ολόημερο σχολείο

Την επέκταση ωραρίου λειτουργίας μέχρι τις 6μμ του ολόημερου προγράμματος στα δημοτικά και νηπιαγωγεία ανακοίνωσε ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Την παρουσίασε ως βοήθεια προς τις οικογένειες και μέτρο αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος και τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ τη διαφήμισαν ως νέα «ανακούφιση»! Στη συνέχεια, η υπουργός Παιδείας έδωσε κάποιες διευκρινήσεις. Οι ανακοινώσεις και οι διευκρινήσεις είναι τέτοιες, που περισσότερο μπερδεύουν παρά ξεκαθαρίζουν. Έχουν βέβαια την προεκλογική αύρα, τάζουν, αλλά αν προσέξει κάποιος όσα δεν λέγονται ξεκάθαρα, καταλαβαίνει ότι η επίθεση στα δικαιώματα εκπαιδευτικών και μαθητών δεν έχει τέλος! Το ίδιο και ο κυνισμός!

Τα τελευταία χρόνια, η αναφορά στο δημογραφικό πρόβλημα συνδυαζόταν με περικοπές κι όχι με παροχές, ιδιαίτερα για ζητήματα σχετικά με ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά δικαιώματα, αλλά και στον χώρο της εκπαίδευσης. Η μείωση

του αριθμού των μαθητών σε μια σειρά περιοχές έφερε συγχωνεύσεις σχολείων και τμημάτων.

Όμως, τις λαϊκές οικογένειες τις φτωχοποίησε η πολιτική της! Μαστίζονται από την ανεργία, την απληρωσιά, την ακρίβεια. Τρέχουν και δεν φτάνουν να πληρώσουν τα βασικά για να ζήσουν. Αγωνιούν για το καθημερινό φαί στο τραπέζι. Ψάχνουν δουλειές του ποδαριού, μπας και βγάλουν τον μήνα. Δουλεύουν με τα 10ωρα και 12ωρα του νόμου Χατζηδάκη. Σε αυτές απευθύνεται, όταν λέει ότι τάχα νοιάζεται για τα παιδιά τους. Θα τους φέρει, λέει, δασκάλους για τα μαθήματα του σχολείου, για τις τέχνες, τη μουσική κ.λπ., ώστε να έχουν χρόνο και μάλιστα ποιοτικό στο σπίτι, να αυξάνονται και να πληθύνονται...

Η κοροϊδία πάει σύννεφο! Το να βαφτίζουν την κόλαση παράδεισο και τη βαρβαρότητα κοινωνική πολιτική είναι το ένα. Το άλλο, το πιο σοβαρό, είναι οι απάνθρωπες συνθήκες ασύλου και ιδρυ-

ματισμού που θα διαμορφωθούν για τα ίδια τα παιδιά. Σε σχολεία-φυλακές, ξεθεωμένα ατέλειωτες ώρες, για να συνεχίζεται απρόσκοπτα το ξεζούμισμα των γονιών τους.

Οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί, ξεθεωμένοι, με ωράρια λάστιχο ως το απόγευμα, θα κάνουν τους φύλακες, ντανάδες της νεολαίας κι ακόμα χειρότερα. Το ωράριο «12 με 6» είναι μπροστά. Να καλούνται να «διαχειριστούν» εντάσεις με γονείς, οι οποίες θα πολλαπλασιαστούν. Με τα παιδιά εξοντωμένα και νευρικά. Κι όποιος αντέξει, άντεξε. Υπάρχει και η αξιολόγηση για τους τεμπέληδες!

Τάζει στους αναπληρωτές πως θα κάνει προσλήψεις! Αφού τους απειλεί με νέο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, στον οποίο θα πρέπει να πιάσουν τη βάση, με νέες κατηγοριοποιήσεις σε πίνακες, με επιπλέον εμπόδια στο δικαίωμα στη δουλειά, ετοιμάζει τις νέες συμβάσεις με χίλια δυο κριτήρια, που ποτέ δε θα είναι αρκετά. Μειωμένου ωραρίου, ωρομίσθιοι, τριμηνίτες, ποιος ξέρει τι

άλλο θα σκαρφιστούν. Ανακύκλωση της ανεργίας, εξάπλωση της αδιοριστίας και των ελαστικών σχέσεων εργασίας, μονιμότητα στην εργασιακή περιπλάνηση και ομηρία!

Για όλα αυτά, το ΔΣ της ΔΟΕ δεν βρίσκει να πει λέξη. Το συνηθίζει αυτό. Όταν στηρίζει με τα μπουνιά την κυβέρνηση, σωμαίνει. Έτσι, προετοιμάζει τον κλάδο να υποκύψει και σε αυτή την επίθεση.

«Μα εξυπηρετεί τους γονείς, που δεν έχουν πού να αφήσουν τα παιδιά τους», λένε πολλοί. Χωρίς να αρνούμαστε το πρόβλημα και την ανάγκη που γεννάει, θα πρέπει να δούμε πως στο τέλος μας εγκλωβίζει σε ένα φαύλο κύκλο. Το ξεζούμισμα των γονιών όχι μόνο δεν περιορίζεται, αλλά προστίθεται και των παιδιών. Άλλωστε, όλα τα θέματα που σχετίζονται με εκπαίδευση και εργασία, ανάμεσα στα άλλα θέτουν ζήτημα ελέγχου και πειθάρχησης της νεολαίας. Όλοι μαζί να απαντήσουμε, πολλαπλασιάζοντας τις αντιστάσεις μας.

ΝΤΙΛΗΨΕΙΣ

ιδεολογίας και πολιτικής

Για την πλήρη αντιστροφή της πραγματικότητας θέλει να μας πείσει η Ελληνικός Χρυσός

Σε μια ιδιαίτερα δραστήρια καμπάνια προπαγάνδας έχει επιδοθεί η Ελληνικός Χρυσός (ΕΧ) το τελευταίο διάστημα, το οποίο από την ίδια χαρακτηρίζεται σαν κρίσιμο για την πορεία των μεταλλευτικών δραστηριοτήτων της στη Χαλκιδική. Κύριος σκοπός της εταιρίας είναι να παρουσιάσει ένα προφίλ ευαισθητοποιημένου κοινωνικού κορμού και πρωτοπόρου στην προώθηση «προοδευτικών» πολιτικών στην εργασία. Θέλει να ανασκευάσει την αποτυπωμένη αρνητική εικόνα της στο λαό και ταυτόχρονα με τρομοκρατία και μηνύσεις να φιμώσει τις αντίθετες φωνές. Στην προσπάθεια αυτή βρήκε πρόθυμους συνεργάτες, κυβέρνηση και καθεστωτικά ΜΜΕ που με τιμητικές διακρίσεις και διθυραμβικές δημοσιεύσεις σπεύδουν να συνδράμουν.

Στις 30 Μαΐου αποδόθηκε στην ΕΧ βραβείο για την υγεία και την ασφάλεια (!) «Health and Safety Award 2022». Ναι πρόκειται για την ίδια ΕΧ, θυγατρική της Eldorado Gold με πολύχρονη εμπειρία στην καταστροφή της υγείας των λαών εξαρτημένων χωρών και του περιβάλλοντος, που έχει ήδη προλάβει να εμπλακεί σε επανειλημμένα περιστατικά ρύπανσης. Ενδεικτικά υπήρξαν επιβεβαιωμένες διαρροές επικίνδυνων υλικών από φορτία της ΕΧ στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης (με άρνηση πλοίαρχου να τα παραλάβει), από φορτηγά της εταιρίας στη Ρεντίνα και στο δρόμο Ολυμπιάδας- Στρατωνίου, ενώ η απειλή του Κοκκινόλακα υπάρχει πάντα. Για τέτοια περιστατικά καταδικάστηκαν δύο στελέχη της ΕΧ και για δημοσιεύματα που αναφέρονται σε αυτές τις καταδίκες η εταιρία κατέθεσε μηνύσεις κατά της δημοσιογράφου Σταυρούλας Πουλημένη και του alterthess! Ενέργεια ξεκάθαρα τρομοκρατικού χαρακτήρα, στο ίδιο πλαίσιο με τις διώξεις αγωνιστών από τη Χαλκιδική, που σκοπό έχει την κατάπιξη του κινήματος ενάντια στις εξορύξεις.

Το Μάρτιο η ΕΧ βραβεύεται από το υπουργείο εργασίας για την εφαρμογή της ισότητας σε εργασιακά ζητήματα. Η ηγεσία που είναι υπεύθυνη για τη δημιουργία του εκτρώματος που λέγεται ν.4808 (Χατζηδάκη) βραβεύει την εταιρία- πρωταθλήτρια στη σπορά δικόνοιας στην τοπική κοινωνία της Χαλκιδικής, για ζητήματα ισότητας και διαφάνειας. Αντίστοιχης με τη διαφάνεια της παραχώρησης της μεταλλευτικής δραστηριότητας να υποθέσει κανείς. Ισότητα των εργαζομένων, αρκεί να είναι διασπαρμένοι και αδύναμοι με ατομικές συμβάσεις, γιατί αν διεκδικήσουν δικαιώματα η εργοδοσία πρώτη πατάει στις διακρίσεις και τους διαχωρισμούς. Για την ισοροπία επαγγελματικής- προσωπικής ζωής και την υποστήριξη της γονεϊκότητας, με ελαστικές σχέσεις εργασίας, μισθούς πείνας και απελευθέρωση των απολύσεων, εγκλών συμπεριλαμβανόμενων. Μπορεί βέβαια όλα αυτά τα όμορφα να λέγονται για τα στελέχη και όχι για τους πολλούς, υπάρχει μια

μικρή ποιοτική διαφορά άλλωστε.

Συχνές είναι οι αναφορές στις παροχές ή δωρεές της εταιρίας στην κοινωνία. Επιδιόρθωση οδικού δικτύου, ανακαίνιση σχολικών μονάδων, παράδοση φυσικού χώρου έκτασης 30 στρεμμάτων κ.α. Την πραγματική διάσταση (ή γελοιότητα;) του πράγματος την αντιλαμβάνεται αμέσως κανείς αναλογιζόμενος το εξής: με την αρχική συμφωνία το ελληνικό κράτος δέσμευσε σαν ζώνη κύριας μεταλλευτικής εκμετάλλευσης (επί της ουσίας χάρισε στην εταιρία) μία έκταση που ξεπερνάει τις 300.000 στρέμματα! Η αναθεωρημένη συμφωνία του 2021 πάει τα πράγματα ακόμα παραπέρα. Απελευθερώνει περισσότερο την εταιρία ως προς τη διάρκεια και την έκταση των εξορύξεων. Την απαλλάσσει περαιτέρω από υποχρεώσεις ως προς το προσωπικό, το περιβάλλον κ.α. Της δίνει τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τα ύδατα της περιοχής όπως η ίδια κρίνει σκόπιμο. Της δίνει το δικαίωμα για κατασκευή φωτοβολταϊκών και ανεμογεννητριών, δηλαδή για ακόμα μεγαλύτερη καταστροφή της περιοχής. Η λεγόμενη «φιλανθρωπική δράση» πραγματοποιείται υπό προϋποθέσεις και όταν η ΕΧ θελήσει. Έχει μόνο δύο ουσιαστικές πλευρές, φυσικά την προπαγανδιστική και την άσκηση πίεσης για περισσότερες διευκολύνσεις. Η μόνη δωρεά που έχει υπάρξει σε αυτήν την ιστορία είναι αυτή του ελληνικού κράτους στην εταιρία. Το απόλυτο γη και ύδωρ για τα συμφέροντα της ΕΧ και των αφεντικών της στην Eldorado Gold.

Στο ίδιο επικοινωνιακό μοτίβο η ΕΧ ανακοινώνει τη συνέχιση- επέκταση των κατασκευαστικών έργων στις Σκουριές και την αύξηση των θέσεων εργασίας έως και στις 3.000. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε περιόδους έντονων κινητοποιήσεων γίνονταν λόγος μέχρι και για 5.000... Ταυτόχρονα η Eldorado Gold παρουσιάζει το σύνολο των δραστηριοτήτων στη Χαλκιδική σαν ζημιολύστες και αναζητεί χρηματοδότη για το έργο στις Σκουριές (δυσκολεύεται να χρηματοδοτήσει τα τζάμπα κοιτάσματα που της παραχωρήθηκαν φαίνεται). Έχει προηγηθεί η διακοπή της λειτουργίας του μεταλλείου στις Μαύρες Πέτρες, με 300 εργαζόμενους να μένουν ξεκρέμαστοι καθώς και απολύσεις και σε επιχειρήσεις εργολάβους της ΕΧ, μεταξύ των οποίων και τρομοκρατικές απολύσεις συνδικαλιστών εργατών. Παρά το προσωπείο που θέλουν να φορέσουν οι ΕΧ και Eldorado, αλλά και να... τους φορέσουν οι ντόπιοι πρόθυμοι, οι πραγματικοί τους στόχοι παραμένουν εμφανείς. Η ληστρική επιδρομή του τόπου, η εξαντλητική εκμετάλλευση των εργαζομένων και του πλούτου της περιοχής. Όταν για τη διασφάλιση των κερδών τους χρειαστεί να τα καταστρέψουν και τα δύο δεν διστάζουν. Νεκρός υλοτόμος έχει ήδη υπάρξει στις Σκουριές. Στα χνάρια άλλων πρωτοπόρων επενδύσεων της Eldorado.

Δ.Κ.

23ο Camping Αγωνιστικών Κινήσεων - Μαθητικής Αντίστασης 19/7-27/7

Drepanos Camping Ηγουμενίτσα

Για 23η χρονιά οι Αγωνιστικές Κινήσεις και η Μαθητική Αντίσταση διοργανώνουμε το camping μας, στην Ηγουμενίτσα. Θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε αυτή την ευκαιρία για να «γεμίσουμε τις πολιτικές και όχι μόνο μπαταρίες μας», ενόψει των ακόμα πιο δύσκολων συνθηκών που θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε, με βάση την κατά μέτωπο επίθεση που έχει εξαπολύσει το σύστημα σε βάρος του λαού και της νεολαίας.

Μαθητές και φοιτητές βρεθήκαμε αντιμέτωποι και αυτή τη χρονιά με την σκληρή ταξική πολιτική του συστήματος σε βάρος των δικαιωμάτων μας. Είδαμε τα αποτελέσματα του νόμου 4777 (Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη), με την εφαρμογή της ΕΒΕ και το πέταγμα δεκάδων χιλιάδων μαθητών από την τριτοβάθμια, τη δρομολόγηση των διαγραφών φοιτητών και των ορίων φοίτησης και τις πρώτες εικόνες από ένα αστυνομικοκρατούμενο πανεπιστήμιο με ΜΑΤ στο ΑΠΘ. Όλα αυτά, ενώ μαινόταν ο πόλεμος στην Ουκρανία, όταν τα απανωτά κύματα ακρίβειας τσάκιζαν εμάς και τις οικογένειές μας, ενώ αναγκαζόμασταν να δουλέψουμε για να στηρίξουμε τις σπουδές μας.

Επειδή η επίθεση του συστήματος δεν κάνει διακοπές, έχουμε και εμείς την τάση να μην τις αντιμετωπίζουμε σαν ένα διάλειμμα ή μια διέξοδο από την καθημερινότητα. Αυτό αντανάκλαται και στην ίδια τη λειτουργία και την οργάνωση του camping, αλλά και στις πλούσιες εκδηλώσεις-συζητήσεις καθ' όλη του τη διάρκεια.

Για το 23ο camping έχουν προγραμματιστεί δύο κεντρικές πολιτικές εκδηλώσεις.

Η πρώτη θα είναι αντιπολεμική, με τίτλο «Οι λαοί δεν έχουν ανάγκη από

προστάτες: Για το ζήτημα του πολέμου και της αντιιμπεριαλιστικής πάλης» και θα διεξαχθεί στις 22/7 στις 19:30. Νωρίτερα την ίδια μέρα θα πραγματοποιηθεί αντιπολεμική διαδήλωση στην πόλη της Ηγουμενίτσας.

Η δεύτερη εκδήλωση, με τίτλο «Το φοιτητικό κίνημα αντιμέτωπο με τον νέο νόμο-πλαίσιο και το χτύπημα δικαιωμάτων ολόκληρων γενιών» θα διεξαχθεί στις 24/7 στις 19:00. Όπως και κάθε χρόνο, έτσι και φέτος έχουν προγραμματιστεί εκδρομές (Πάργα, Αχέροντας), αθλητικά και όχι μόνο τουρνουά, προβολές και πάρτυ.

Και σε αυτό το camping θα προτάξουμε το τρίπτυχο «αυτοοργάνωση-συλλογικότητα-αλληλεγγύη». Αυτοοργάνωση γιατί το ίδιο το camping διοργανώνεται από εμάς για εμάς (φαγητό, καθαριότητα, μουσική κ.λπ.) μέσα από τη λειτουργία των ομάδων. Συλλογικότητα επειδή θεωρούμε πως και οι διακοπές πρέπει να είναι μία διαδικασία συλλογική, και όχι ξέχωρη από την καθημερινότητα και τη συλλογική προσπάθεια αντιμετώπισης των προβλημάτων της και έτσι αντιμετωπίζουμε εν τέλει ό,τι τεθεί στο camping. Αλληλεγγύη και στο οικονομικό επίπεδο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισότιμη συμμετοχή όλων στο Camping και στις διαδικασίες του, αλλά και συνολικά μέσα στη λειτουργία του.

Σε μια περίοδο γεμάτη δυσκολίες και απογοήτευση, οι Αγωνιστικές Κινήσεις και η Μαθητική Αντίσταση καλούμε τη νεολαία να αρνηθεί τις προτάσεις του συστήματος και να επιλέξει έναν διαφορετικό τρόπο διακοπών. Μπροστά στη μαύρη πραγματικότητα που διαμορφώνεται, εμείς επιλέγουμε τον συλλογικό δρόμο... ακόμη και το καλοκαίρι!

23ο Camping
Αγωνιστικών Κινήσεων
Μαθητικής Αντίστασης

19/7 Τρίτη
Ρεφίσι στο camping -
στάσιμο του χώρου
19.00 - Εναρκτήρια συνέλευση

20/7 Τετάρτη
21.00 - Προβολή ταινίας

21/7 Πέμπτη
Εκδρομή σε Αχέροντα
και Πάργα

22/7 Παρασκευή
18.30 - Αντιιμπεριαλιστική διαδήλωση
στην Ηγουμενίτσα
19.30 - Εκδήλωση με τίτλο "Οι λαοί δεν έχουν
ανάγκη από προστάτες: Για το ζήτημα του
πολέμου και της αντιιμπεριαλιστικής πάλης"

23/7 Σάββατο
18.00 - Βεσματικό εργαστήριο για την οπαδική βία
Το βράδυ θα ακολουθήσει γλέντι

24/7 Κυριακή
19.00 - Φοιτητική εκδήλωση με τίτλο
"Το φοιτητικό κίνημα αντιμέτωπο
με τον νέο Νόμο Πλαίσιο και το
χτύπημα δικαιωμάτων
ολόκληρων γενιών"

25/7 Δευτέρα
Εκδρομή - πεζοπορία
στο χωριό Λιάς
Συζήτηση για την
Μουρghάνα

26/7 Τρίτη
18.00 - Συνέλευση απολογισμού
Προσκλητήριο πάρτυ

27/7 Τετάρτη
Πιάσιμο χώρου - Αναχώρηση

ΟΙΚΟΝΟΚΟΣΜΟΣ

Τον Οικονόκοσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

Οι πρώτες αυξήσεις στα επιτόκια της ΕΚΤ σέρνουν μαζί τους την αύξηση του κόστους δανεισμού για τις χώρες της ευρωζώνης. Επιφέρουν δηλαδή μια αύξηση των αποδόσεων των κρατικών ομολόγων της ευρωζώνης. Αυτό σημαίνει πως οι εκδότες των ομολόγων, δηλαδή οι χώρες, πρέπει να αυξήσουν τα ποσοστά των επιτοκίων (τόκους επί τοις εκατό) που πληρώνουν σε όσους έχουν ευρωπαϊκά κρατικά ομόλογα.

Να υπογραμμιστεί εδώ πως το πρόγραμμα έκδοσης, εξαγοράς και επαναγοράς κρατικών ομολόγων από την ΕΚΤ μέχρι σήμερα στήριζε τις τιμές των ομολόγων, ενώ τώρα -με τη σταδιακή απόσυρση αυτών των προγραμμάτων- οι επενδυτές κρατικών τίτλων της ευρωζώνης φοβούνται πως θα πέσουν οι τιμές τους.

Δηλαδή, όπως έχουμε και παλιότερα γράψει στη στήλη, υπάρχει μια αντίστροφη σχέση ανάμεσα στην τιμή του κρατικού ομολόγου και στην απόδοσή του. Όταν πέφτει η πρώτη αυξάνει η δεύτερη και αντίστροφα καθώς για την πτώση της τιμής οι εκδότες αποζημιώνουν τους επενδυτές με αυξημένη απόδοση.

Από την περασμένη Πέμπτη, όταν συ-

νεδρίασε το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ και προανήγγειλε τον τερματισμό του μόνιμου προγράμματος αγοράς ομολόγων (APP) και την αύξηση των επιτοκίων από τον Ιούλιο, οι αποδόσεις των ομολόγων του Νότου βρίσκονται σε συνεχή άνοδο, καθώς οι επενδυτές αποσύρουν κεφάλαια υπό τον φόβο ότι η αυστηρότερη νομισματική πολιτική αναπόφευκτα θα πλήξει τις τιμές των τίτλων.

Ο πιο σημαντικός δείκτης αυτή την περίοδο, όπως και σε παλαιότερες εποχές κρίσης στην ευρωζώνη, είναι πάλι η διαφορά απόδοσης (spread) ανάμεσα στα ιταλικά και τα γερμανικά 10ετή ομόλογα. Η ΕΚΤ έχει αποφύγει να ξεκαθαρίσει σε ποιο επίπεδο το spread παύει να είναι ανεκτό και θα προκαλούσε τη δυναμική παρέμβασή της, αλλά οι αναλυτές εκτιμούν ότι το «σημείο βρασμού» πιθανότατα τοποθετείται σε επίπεδο άνω του 2,5% (250 μονάδες βάσης), πέραν του οποίου θα αρχίσουν και πάλι να τίθενται ερωτήματα για τη βιωσιμότητα του ιταλικού χρέους, το οποίο αυξήθηκε στο 150% του ΑΕΠ λόγω της πανδημίας.

Θα αντιείνει κάποιος πως το ελληνικό δημόσιο χρέος ανεβοκατεβαίνει στο όριο του 200% του χρέους. Ναι, αλλά στο συνολικό χρέος των χωρών της ευρωζώνης -το οποίο έφτασε αισίως το 100% του ευρωπαϊκού ΑΕΠ- το ιταλικό δημόσιο χρέος καταλαμβάνει ως μέγεθος πενταπλάσια έκταση απ' ό,τι το ελληνικό. Επιπρόσθετα, δεν έχει αναδιαρθρωθεί -με τον τρόπο, έστω, που αναδιαρθρώθηκε το ελληνικό δημόσιο χρέος-, ανήκει σε σημαντικό βαθμό σε ιδιώτες επενδυτές (και όχι στα κράτη της ευρωζώνης, όπως το 70% του ελληνικού) και η μέση χρονική διάρκεια αποπληρωμής του βρίσκεται στα επτά χρόνια, όταν η αντίστοιχη περίοδος αποπληρωμής για το ελληνικό

δημόσιο χρέος είναι στο επίπεδο της εικοσαετίας (αυτό δεν σημαίνει πως για την Ελλάδα δεν... τρέχει τίποτε).

Η επιβάρυνση του ευρωπαϊκού δημόσιου χρέους και των αποδόσεών του αντιστοιχεί φυσικά στο μέγεθος της Ιταλίας που είναι (μετά τη Γερμανία και τη Γαλλία) η τρίτη βιομηχανική δύναμη της ευρωζώνης.

Ο πρώην επικεφαλής οικονομολόγος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου Ολιβιέ Μπλανσάρ είναι ένας από τους κορυφαίους αναλυτές που εκφράζουν την ανησυχία τους για την πορεία της ΕΚΤ. Όπως δήλωσε, ανησυχεί ότι η ΕΚΤ δεν έχει ακόμα το είδος των εργαλείων που θα πείσουν τους επενδυτές ότι ο κατακερματισμός είναι διαχειρίσιμος.

Η κρίσιμη έννοια που αφορούσε και την προηγούμενη κρίση χρέους είναι λοιπόν ο όρος «κατακερματισμός», στα απλοελληνικά η δυνατότητα της ΕΚΤ να μπορεί να διαχειρίζεται και να ΕΓΓΥΑΤΑΙ το χρέος της ευρωζώνης ως ενιαία ολότητα. Αυτό τον κίνδυνο επισημαίνουν ευρωπαϊκοί και υπερατλαντικοί χρηματοπιστωτικοί «οίκοι».

Όλοι εκτιμούν ότι τα 200-300 δισ. ομολόγων που λήγουν στο επόμενο 12μηνο και είναι τα υπόλοιπα του γενναίου χρηματοδοτικού προγράμματος (PEPP) -που ξεκίνησε επί Ντράγκι το 2014 με αγορές και επαναγορές κρατικών ομολόγων αρχικού ύψους 750 δισ., που έφτασαν τα 1,7 τρισ.- είναι πολύ λίγα, ενώ οι λήξεις κρατικών ομολόγων που δεν επαναγοράζονται θα αυξηθούν. Πολύ περισσότερο αν οι επενδυτές του ευρωπαϊκού χρέους πανικοβληθούν ή απλά θέλουν να δοκιμάσουν τις αντοχές της ΕΚΤ για το τι «εργαλεία» είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει, η κατάσταση κινδυνεύει να γίνει πολύ, πολύ πιεστική έως δραματική!

Από τη μεριά τους οι Γερμανοί μέσω της DeutscheBank λένε ότι για να είναι αποτελεσματική η ΕΚΤ θα πρέπει να μπορεί να πραγματοποιεί θετικές καθαρές αγορές στην περιφέρεια χωρίς να εμπλέκεται σε πολύ αρνητικές αγορές ή πωλήσεις στον... πυρήνα. Αυτό όμως είναι ήδη ένας ντε φάκτο κατακερματισμός της ενιαίας διαχείρισης. Προτείνουν μάλιστα -αιώνιοι Γερμανοί!- ένα νέο εργαλείο νομισματικής πολιτικής ενάντια στον κατακερματισμό, προσωρινό μέχρι το 2026, που θα εμπεριέχει τη συμμόρφωση με το σύμφωνο σταθερότητας, τις μακροοικονομικές ανισορροπίες και -προπαντός!- τις συστάσεις για ορισμένες χώρες, δηλαδή νομισματική ευελιξία με δημοσιονομικούς περιορισμούς.

Σίγουρα η νέα προσπάθεια της ΕΚΤ να στηρίξει τα ευρωπαϊκά κρατικά ομόλογα πολύ λίγο θα μοιάζει με το περίφημο «whatever it takes» του σημερινού ιταλού πρωθυπουργού όταν βρισκόταν στο «τιμόνι» της ΕΚΤ. «Εάν οι επενδυτές πιστεύουν ότι κάνετε μικρή προσπάθεια αλλά όχι αρκετή, θα εξακολουθούν να απαιτούν μεγαλύτερο spread. Ανησυχώ σε αυτό το στάδιο ότι η ΕΚΤ δεν έχει μια διαδικασία με την οποία μπορεί να παρέμβει επαρκώς για να το αντιμετωπίσει αυτό και υποψιάζομαι ότι αυτό θα αποτελέσει ζήτημα για τα επόμενα ένα - δύο χρόνια», επισημαίνει Μπλανσάρ.

Όπως έγραψε εξάλλου σε σχόλιό του στο Bloomberg ο Ρίτσαρντ Κούκσον, πρώην στέλεχος κορυφαίων τραπεζών (Citi, HSBC), «πολύ πιθανόν αυτός ο χρόνος να είναι ένας χρόνος δοκιμασίας της αντοχής του ευρώ».

Φυσικά για γεωπολιτικούς λόγους (π.χ. αποσκίρτηση από το ενιαίο μέτωπο στην Ουκρανία) αυτή η υπαρκτή οικονομική αμφισβήτηση μπορεί και να διευρυνθεί...

Με ποινικές διώξεις απειλούνται φοιτητές στο Πολυτεχνείο Κρήτης

Αποφασισμένη φαίνεται η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας να προχωρήσουν με την εισαγγελική παρέμβαση απέναντι σε κινητοποίηση του Ενίαίου Φοιτητικού Συλλόγου στο Πολυτεχνείο Κρήτης (ΠΚ). Συγκεκριμένα, πριν από 8 μήνες, φοιτητής βρέθηκε αντιμέτωπος με πειθαρχικό λόγω συνδικαλιστικής δράσης με την κατηγορία της «αφισορρόπησης». Μάλιστα το συγκεκριμένο πειθαρχικό ήταν το πρώτο πανελλαδικά μετά την ψήφιση του νόμου 4777 (Κ-Χ). Ως απάντηση, πραγματοποιήθηκε παράσταση διαμαρτυρίας στον κοσμήτορα της σχολής ΗΜΜΥ με απόφαση του Φοιτητικού Συλλόγου προκειμένου να μην προχωρήσει η πειθαρχική δίωξη στο φοιτητή. Αφού ολοκληρώθηκε η κινητοποίηση, η κοσμητεία του

ΗΜΜΥ εξέδωσε ανακοίνωση με κατηγορίες περί «αναγκαστικού εγκλεισμού» του κοσμήτορα, η οποία πήρε πανελλαδική έκταση με την ίδια την Κεραμέως να ανακοινώνει εισαγγελική παρέμβαση για τα γεγονότα. Οκτώ μήνες λοιπόν μετά, προχωράει η υλοποίηση της απόφασης και τις τελευταίες μέρες έχουν λάβει κλήτευση και διώκονται μέχρι στιγμής 8 φοιτητές και φοιτήτριες που καλούνται να παρευρεθούν στην Ασφάλεια Χανίων.

Είναι ολοφάνερο πως η νεολαία, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, έχει μπει για τα καλά στο στόχαστρο της επίθεσης του συστήματος. Θέλουν να τελειώσουν με το μαζικό λαϊκό πανεπιστήμιο που φέρνει τους φοιτητές σε επαφή με τις αριστερές-προοδευτικές ιδέες, με τις -έστω και με τα σημερινά προβλη-

ματικά δεδομένα στους συλλόγους- έννοιες της συλλογικότητας, της διεκδίκησης και του αγώνα. Ας μην ξεχνάμε ότι τις απαγορεύσεις των διαδηλώσεων τις έσπασαν οι φοιτητικές κινητοποιήσεις ενάντια στο νόμο Κ-Χ και αυτό το σύστημα δεν το ξεχνά. Ας μην ξεχνάμε ότι η ίδια η αμερικανική πρεσβεία έχει εκφράσει τη δυσαρέσκειά της με το άσυλο και τον αντι-αμερικανισμό που εξακολουθεί να υπάρχει στα πανεπιστήμια. Αυτά λαμβάνονται σοβαρά υπόψη από την εξαρτημένη αστική μας τάξη. Έτσι, το κατασταλτικό πλαίσιο που μπαίνει με τον νόμο 4777 (πειθαρχικά, ΟΠΠ) είναι ενισχυμένο προκειμένου οι ταξικές διατάξεις του νόμου να εφαρμοστούν με τους φοιτητές σε καθεστώς τρομοκρατίας. Οι εικόνες που είδαμε όλο το τελευταίο διάστημα με την ει-

σβολή των ΜΑΤ και της Ασφάλειας στο ΑΠΘ, με αποκορύφωμα τον σοβαρό τραυματισμό ενός φοιτητή, είναι μια πρόβα τζενεράλε για την εισαγωγή της ΟΠΠ και σκηνές από τη μαύρη καθημερινότητα που ετοιμάζουν για τους φοιτητές.

Το προχώρημα της εισαγγελικής παρέμβασης στο ΠΚ εντάσσεται σε αυτό το πλαίσιο. Το καθηγητικό κατεστημένο αποτέλεσε τον προπομπό αυτής της δίωξης, αποδεικνύοντας ξανά ποιός είναι ο ρόλος του. Απέναντι λοιπόν στις ρεφορμιστικές, αδιέξοδες λογικές που κυνηγάνε θετικές δηλώσεις από το μακρύ χέρι του κράτους στις σχολές, πρέπει να δυναμώσουν οι φωνές της μαζικής διεκδίκησης και της αναμέτρησης.

Βουλευτικές εκλογές στη Γαλλία

Δύσκολη εξίσωση διακυβέρνησης

Οι ψηφοφόροι προτίμησαν την αποχή από την πόλωση

Μετά την οριακή νίκη του Μακρόν στις προεδρικές εκλογές του περασμένου μήνα, η προσωποπαγής του παράταξη («Η Δημοκρατία Προστατά») επεδίωξε να επωφεληθεί αυτού του πλεονεκτήματος ώστε να κερδίσει πόντους στην υπό κατάρρευση δημοφιλία αυτού του συνασπισμού δεξιών, κεντρώων και ολίγων τι σοσιαλιστικών τάσεων που κυριαρχούσε επί πέντε χρόνια στην πολιτική ζωή της χώρας.

Όμως ήταν πλέον αργά. Όλα τα προβλήματα που συσσωρεύτηκαν στη διάρκεια των απαντών κρίσεων (οικονομική, πανδημία, μείωση της επιρροής του γαλλικού ιμπεριαλισμού, πόλεμος) και είχαν αναδειχθεί στην πολυτάραχη προεκλογική εκστρατεία που προηγήθηκε έγιναν τώρα αντικείμενο εκμετάλλευσης από τα δύο βασικά αντιπολιτευόμενα ρεύματα που συγκροτήθηκαν για να κερδίσουν τους ψηφοφόρους στις περιφέρειες και στα διαμερίσματα της χώρας: του πλατιού μετώπου «Νέα Οικολογική και Κοινωνική Λαϊκή Ενότητα» (NUPES) που συσπειρώνει την Ανυπότακτη Γαλλία του Ζακ Λικ Μελανσόν, τα απομεινάρια του Σοσιαλιστικού Κόμματος, το κόμμα των Ευρωπαίων Πρασίνων και το ρεβιζιονιστικό ΚΚ Γαλλίας από τη μια και από την άλλη, στην αντίπερα όχθη, της «ανανεωμένης» λαϊκίστικης ακροδεξιάς της Μαρίν Λεπέν.

Καθ' όλη τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας για τις βουλευτικές, ο Μελανσόν τόνιζε το γεγονός ότι η οριακή επικράτηση του Μακρόν για την προεδρία με μονάχα 420.000 ψήφους οφείλεται στην απόρριψη του ενδεχόμενου νίκης της Λεπέν, καθ' ότι οι μισοί ψηφοφόροι της Ανυπότακτης Αριστεράς τον υπερψήφισαν για «να φράξουν το δρόμο στην

ακροδεξιά». Και με αυτό το επιχείρημα απευθύνθηκε στα φτωχά λαϊκά στρώματα των πόλεων και των περικών, υπογραμμίζοντας την ανάγκη μιας «συγκατοίκησης με αριστερό πρωθυπουργό» ώστε να «τεθεί τέρμα στη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα που μαστίζει το λαό». Άλλωστε, οι πιο πρόσφατες δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι το 64% των Γάλλων τάσσεται υπέρ μιας τέτοιας συγκατοίκησης.

Η παράταξη του Μακρόν, έχοντας χάσει την υποστήριξη του δεξιού Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, που κατέβηκε με ανεξάρτητο σχήμα, συγκρότησε το μέτωπο «Μαζί για την Προεδρική Πλειοψηφία» μαζί με κάποια μικρά κεντρώα κόμματα, θέλοντας να αξιοποιήσει τον «ευνοϊκό αέρα» της νίκης του Μακρόν για να κερδίσει πόντους στο εκλογικό σώμα, κάτι που συμβαίνει τακτικά τα τελευταία χρόνια με τις βουλευτικές εκλογές να ακολουθούν κατά πόδας τις προεδρικές, αναδεικνύοντας μια Εθνοσυνέλευση που διαθέτει προεδρική πλειοψηφία.

Από τη μεριά του, ο Εθνικός Συναγερμός της Λεπέν υπερθεμάτισε σε ζητήματα που απασχολούν ειδικότερα τα λαϊκά στρώματα της υπαίθρου: έλεγχο της μετανάστευσης, φτωχοποίηση, εγκληματικότητα. Υιοθετώντας μια ρητορική υποτιθέμενου σεβασμού των θεσμών και της δημοκρατικής νομιμότητας, η Λεπέν ξεκαθάρισε εξ αρχής ότι δεν επιδιώκει καμία προεκλογική ή μετεκλογική συμμαχία με αμιγώς φασιστικά κόμματα, όπως αυτό του Ερίκ Ζεμούρ, του οποίου κανένας υποψήφιος δεν κατάφερε να περάσει στον δεύτερο γύρο. Αποτέλεσμα τούτου είναι η θεαματική άνοδος της συγκεκριμένης παράταξης σε αριθμό εδρών στην Εθνοσυνέλευση: 89, από τις 8 έδρες που

είχε κατακτήσει το 2017. Όσο για τους Ρεπουμπλικανούς του Κριστιάν Ζακόμπ, με το σχήμα «Ένωση της Δεξιάς και του Κέντρου» βρέθηκε στην τέταρτη θέση με 6,98%, εκλέγοντας 61 βουλευτές.

Καθώς δεν οργανώθηκε κανένα τηλεοπτικό ντιμπέιτ πριν από τον πρώτο γύρο, το προβάδισμα του Μακρόν μειωνόταν σταδιακά και παράλληλα αυξανόταν η πρόθεση για αποχή των ψηφοφόρων. Απεναντίας, το μέτωπο NUPES πέτυχε να συσπειρώσει τους ψηφοφόρους που δεν πήγαν να ψηφίσουν στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών, πετυχαίνοντας ποσοστό 31,60% και εκλέγοντας 127 βουλευτές. Όσο για το συνασπισμό του Μακρόν, κέρδισε το 38,57% των ψήφων και εξέλεξε 245 βουλευτές, χάνοντας την κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Κανένας πολιτικός σχηματισμός δεν διαθέτει απόλυτη πλειοψηφία στη νέα Εθνοσυνέλευση και τα παζάρια για συγκρότηση συμμαχιών δίνουν και παίρνουν. Ο Μελανσόν έχει ήδη δηλώσει πως θα ασκήσει «υπεύθυνη αλλά δριμεία αντιπολίτευση», ζητώντας την υποστήριξη των 22 ανεξάρτητων αριστερών βουλευτών. Κατέθεσε μάλιστα πρόταση δυσπιστίας έναντι της νέας πρωθυπουργού,

Ελισαμπέτ Μπορν, της οποίας η «προληπτική» παραίτηση δεν έγινε δεκτή από τον πρόεδρο Μακρόν. Η Λεπέν αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο υποστήριξης κάποιων νομοθετικών πρωτοβουλιών της πλειοψηφούσας παράταξης «για να αποφευχθεί μια θεσμική κρίση». Και, στο μεταξύ, ορισμένα κεντρικής σημασίας νομοσχέδια της κυβέρνησης, ιδίως η συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση, έχουν για την ώρα παγώσει εν αναμονή των εξελίξεων στο κοινοβουλευτικό σώμα.

Πρέπει να σημειωθεί το μεγάλο ποσοστό της αποχής, ειδικότερα στον πρώτο γύρο, που έφθασε στο 71% μεταξύ των νέων, ενδεικτικό της δυσπιστίας για το πολιτικό σύστημα το οποίο, παρά την πρόσφατη «αναμόρφωση», δεν είναι σε θέση να πείσει πως μπορεί να λύσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο γαλλικός λαός.

Ετήσια διάσκεψη της Βόννης

Από την πραγματική μόλυνση του περιβάλλοντος στον μύθο της «κλιματικής αλλαγής»

Τις δύο τελευταίες εβδομάδες, αντιπρόσωποι από όλο τον κόσμο συναντήθηκαν στη Γερμανία, στην ετήσια διάσκεψη της Βόννης για την «κλιματική αλλαγή», προετοιμάζοντας την επόμενη διάσκεψη του ΟΗΕ για το κλίμα (COP27), στην Αίγυπτο. Οι επίσημες ανακοινώσεις, με την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων, μιλούν για πρόοδο σε ό,τι αφορά: ...«την προσαρμογή (στα νέα ενεργειακά δεδομένα), τη χρηματοδοτική στήριξη των αναπτυσσόμενων χωρών» και γενικότερα τη «δέσμευση να διατηρηθούν ζωντανόι οι στόχοι του Παρισιού». Επίσης τα μέρη... «θα συνεχίσουν να επιδιώκουν σύγκλιση (όπου δεν υπάρχει), σε διάφορα ζητήματα και να μειώσουν τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου», δηλαδή του διοξειδίου του άνθρακα (CO2).

Οι ετήσιες «Διασκέψεις για την κλιματική αλλαγή» ξεκινούν από το 1995, με στόχο τη διαπραγμάτευση-εξειδίκευση του πρωτοκόλλου του Κιότο και τη θέσπιση νομικά δεσμευτικών υποχρεώσεων για τα συμβαλλόμενα μέρη. Η ιστορία είναι παλιά. Η πολιτικοποίηση του θέματος ξεκίνησε από τους Ρέιγκαν και Θάτσερ.

Βλέπουμε να αναπτύσσεται η ίδια

προπαγανδιστική πρακτική της δεκαετίας του '80, που τότε αφορούσε την «τρύπα του όζοντος», όπου, οι πιο παλιοί θα θυμόμαστε, κυριαρχούσε στις συζητήσεις για το περιβάλλον για πολλά χρόνια. (Αλήθεια τι έγινε με αυτό το θέμα;) Επίσης, μια περιήγηση στα ΜΜΕ της εποχής δείχνει πως η καθολική πρόβλεψη των πάσης φύσης κλιματολόγων ήταν η θεωρία για μια νέα εποχή παγετώνων που απειλεί τον πλανήτη!

Η «κλιματική αλλαγή» δεν είναι παρά μια καλοστημένη μηχανή, που έχει οικονομικούς και -βασικά- πολιτικούς στόχους. Η «Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή» (IPCC) ιδρύθηκε το 1988 και, όπως κάθε όργανο του ΟΗΕ, έχει πολιτικό στόχο. Επικεντρώνει τη μελλοντική εξέλιξη του κλίματος μόνο στο CO2, ως το κύριο αίτιο μιας πιθανής παγκόσμιας υπερθέρμανσης και στο ότι αυτό είναι φαινόμενο ανθρωπογενές! Δηλαδή, το προκαλούμε εμείς οι ίδιοι, αφού οι εκπομπές CO2 που παράγουμε, με οποιονδήποτε τρόπο, είναι και θα είναι υπαίτιες για όλες τις κλιματολογικές καταστροφές του πλανήτη. Το CO2 είναι ένας ακόμα αόρατος εχθρός!

Το ντοκιμαντέρ «Inconvenient

Truth» («Άβολη Αλήθεια»), του αντιπροέδρου του Κλίντον, Al Gore (που του επέφερε και το νόμπελ ειρήνης το 2007), δίνει ώθηση στο ζήτημα της υπερθέρμανσης του πλανήτη και στη σχετική φιλολογία. Το κύριο θέμα της «Άβολης Αλήθειας» είναι ότι το CO2 και η θερμοκρασία έχουν υψηλή συσχέτιση και ότι το CO2 είναι από τα κυριότερα αέρια του θερμοκηπίου. Το πρώτο ισχύει. Μόνο που η αντίστοιχη επιστημονική βιβλιογραφία μέχρι σήμερα δείχνει πως σε αυτή τη συσχέτιση προηγείται η θερμοκρασία και όχι CO2! Το δεύτερο είναι εκτός πραγματικότητας. Η ατμόσφαιρα αποτελείται από μια πληθώρα αερίων. Ένα μικρό μέρος αυτών ονομάζονται αέρια του θερμοκηπίου και από αυτό το μικρό ποσοστό των αερίων του θερμοκηπίου, το 95% αυτών είναι υδρατμοί. Και η ποσότητα CO2 στην ατμόσφαιρα σε σχέση με άλλα αέρια του θερμοκηπίου είναι απειροελάχιστη. Και η ποσότητα CO2 που παράγεται από ανθρώπινη δραστηριότητα είναι ένα πολύ μικρό κομματάκι απ' αυτό το απειροελάχιστο. Παραβλέπεται π.χ. ότι τα ηφαίστεια «παράγουν» κάθε χρόνο περισσότερο CO2 από όλα τα εργοστάσια, τα αυτοκίνητα, τα αεροπλάνα και άλλους ανθρωπογενείς παράγοντες μαζί. Παραβλέπεται ότι η μεγαλύτερη παραγωγή CO2 προέρχεται από το ζωικό και φυτικό πлагκτόν των ωκεανών.

Η σοβαρότερη προσέγγιση της επίπτωσης του CO2 στο κλίμα αφορά την ανάδραση που μπορεί να έχει στην ατμόσφαιρα, που είναι το κύριο αέριο του θερμοκηπίου. Οι αναδράσεις αυτές είναι αντικείμενο έρευνας σε συνδυασμό με χιλιάδες άλλες παραμέτρους των συμπεριφορών της τροπόσφαιρας.

Η προβαλλόμενη θεωρία της «κλιματικής αλλαγής» και όλοι οι αρνητικοί συνειρμοί που τη συνοδεύουν, είναι τελείως παραπλανητική. Εμπλέκει δύο επίπεδα άσχετα μεταξύ τους. Ο γενικευμένος όρος «κλιματική αλλαγή» δεν περιγράφει βέβαια ότι το κλίμα της Γης αλλάζει, πράγμα που πάντα γινόταν. Στη μακρά ιστορία της Γης, έχουν υπάρξει αμέτρητες περιόδους με πολύ πιο ακραίες καταστάσεις από αυτές που συναντάμε τις τελευταίες δεκαετίες και με αίτια άσχετα με την όποια ανθρώπινη δραστηριότητα. Η θεωρία της «κλιματικής αλλαγής», προτάσσοντας τα ανθρωπογενή αίτια, εξυπηρετεί πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα, που σχετίζονται με τη διαχείριση των παγκόσμιων ενεργειακών πόρων και πρώτων υλών, διατροφής, κ.λπ., ξαναγράφοντας την ιστορία της αποικιοκρατίας με τους σημερινούς όρους. Στις «έρευνες» σχετικά με την ανθρωπογενή παγκόσμια υπερθέρμανση, κυριαρχούν οι ιδέες της συνυπευθυνότητας και της ατομικής ευθύνης για τη μόλυνση του πλανήτη, προσφέροντας άλλοθι στους μονοπωλια-

Γκουαράντα, Εκουαδόρ

Η νύφη των Άνδεων βγήκε στους δρόμους

Γκουαράντα, πρωτεύουσα της επαρχίας Μπολιβάρ. Στην καρδιά του Εκουαδόρ. Φωλιασμένη σε μια βαθιά κοιλάδα, στη δυτική Κορδιλιέρα των Άνδεων, σε υψόμετρο 2.668 μέτρων, διακόσια είκοσι χιλιόμετρα απόσταση από το Κίτο. Μια εμπορική πόλη, τριάντα χιλιάδων, κυρίως ιθαγενών Κέτσουα και μιγάδων (Μεστίζος), περιτριγυρισμένη από επτά λόφους. Πέμπτη 16 Ιουνίου, τέταρτη ημέρα της μεγάλης απεργίας που κήρυξε η Conaie, η Συνομοσπονδία Αυτοχθόνων Εθνοτήτων του Ισημερινού από τις 13 Ιουνίου. Πάνω από δέκα χιλιάδες στους δρόμους. Πολλοί ήρθαν με λεωφορεία ή με τα πόδια από κοινότητες της επαρχίας. Γυναίκες και άνδρες κάθε ηλικίας. Μαζί με τα παιδιά και τα εγγόνια. Μια βουερή, πολύχρωμη, οργισμένη διαδήλωση, από τις εκατοντάδες που πραγματοποιούνται αυτές τις ημέρες σε όλη τη χώρα, στο πλαίσιο της Πάρο Νασιονάλ, του επίκεντρο της οποίας έχει μεταφερθεί στις φτωχογειτονιές και στο κέντρο της πρωτεύουσας. Την εικόνα στην πρώτη γραμμή της διαδήλωσης αιχμαλώτισε ο φακός της Carolina Calero Larrea, μιας ανθρωπολόγου και ερασιτέχνη φωτογράφου που ζει στην πόλη. Οι γυναίκες και πάλι βρίσκονται μπροστά. Οι διαδηλώσεις στην Γκουαράντα κορυφώθηκαν την Κυριακή στις 20, όταν οι διαδηλωτές αποχαιρέτησαν εκείνους, κυρίως νέους, που ξεκίνησαν να ταξιδεύουν για τη μεγάλη συγκέντρωση στο Κίτο.

Το Εκουαδόρ για μια ακόμη φορά συγκλονίζεται από μια τεράστια λαϊκή κινητοποίηση, με τη μορφή γενικής απεργίας αόριστης διάρκειας. Προηγήθηκε η ρα-

κούς ομίλους και τις πολυεθνικές, που είναι υπεύθυνες για το σύνολο της καταστροφής των δασών, των υδάτινων πόρων και της μόλυνσης της θάλασσας και του αέρα. Η διασπάθιση πλούτου και οι κάθε λογής αρπαγές των ιμπεριαλιστών συνοδεύονται πάντα με πλήθος «ατυχήματα» και καταστροφές σε τοπική ή και υπερτοπική κλίμακα, επηρεάζοντας το μικροκλίμα της εκάστοτε περιοχής.

Σήμερα πλέον η «κλιματική αλλαγή» έγινε μια τεράστια επιχείρηση από μόνη της, με έξτρα φόρους, πρόστιμα, περιβαλλοντολογικά τέλη και «χρηματοπιστήρια ρύπων». Επίσης, είναι από τα περισσότερο χρηματοδοτούμενα πεδία «ερευνών», που τα πορίσματά τους τυχαίνουν ιδιαίτερης προβολής από τα κυρίαρχα διεθνή ΜΜΕ, τροφοδοτώντας την πόλωση του θέματος και σε αντιδραστική κατεύθυνση. Αύριο, ωστόσο, και υπό το φως των νέων ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων και αντιπαραθέσεων, σε συνδυασμό με τη διογκούμενη «ενεργειακή κρίση», υπάρχουν ενδεχόμενα να παρακαμφθούν κάποιες «βασικές αρχές» της θεωρίας της «κλιματικής αλλαγής»!

Όπως και να 'χει, ο σεβασμός του φυσικού περιβάλλοντος που ορίζει μια άλλη ποιότητα ζωής και η αποφυγή της ρύπανσης, τοπικής ή υπερτοπικής, δεν μπορεί να αφηθεί στις επιλογές ενός συστήματος που η λειτουργία του είναι συνώνυμο της ρύπανσης.

X.B.

γδαία επιδείνωση της κοινωνικής κρίσης τους τελευταίους μήνες, αποτέλεσμα ενός συνδυασμού αρνητικών εξελίξεων στον εξαγωγικό τομέα της οικονομίας, στην αγορά ενέργειας και στους κλάδους που εξαρτώνται από τις εισαγωγές πρώτων υλών. Τον χορό των αντιδράσεων ξεκίνησαν οι μικροί παραγωγοί μπανάνας, λουλουδιών και άλλων αγροτικών προϊόντων, οι οποίοι είδαν τις σοδειές τους να μένουν απούλητες ή να αγοράζονται σε εξευτελιστικές τιμές από τους μεγαλέμπορους, εξαιτίας του περιορισμού των εξαγωγών. Το κλείσιμο των αγορών της Ρωσίας και της Ουκρανίας επιδείνωσε την κατάσταση. Τον Απρίλιο οι μικροπαραγωγοί μπανάνας βγήκαν στους δρόμους και έκλεισαν σταυροδρόμια με τσαμπιά, ζητώντας να γίνει σεβαστή η εγγυημένη από το κράτος τιμή διάθεσης. Από τα 6,25 δολάρια την κούτα, οι εξαγωγείς έφτασαν να τους δίνουν 1,30 δολάρια! Από την άλλη, το κόστος απογειώθηκε σε σημείο να γίνεται απαγορευτική η παραγωγή εξαιτίας των πρωτόγνωρων ανατιμήσεων στα εισαγόμενα αγροτικά εφόδια, τα λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα. Το σκηνικό συμπλήρωσε ο διπλασιασμός της τιμής της βενζίνης και του ντιζελ, παρά το γεγονός πως ο Ισημερινός διαθέτει δική του παραγωγή πετρελαίου, την οποία λεηλατούν και αισχροκερδούν τα ξένα μονοπώλια με την εγγύηση και το αζημίωτο του κράτους και ιδιωτικών επιχειρήσεων. Μέσα σε μερικούς μήνες, ένα γαλόνι βενζίνη σκαρφάλωσε από το 1 δολάριο στα 1,9 και του ντιζελ από 1,75 στα 2,55 δολάρια.

Από τον περσινό Δεκέμβριο, ένα κύμα αυξήσεων σάρωσε τα βασικά είδη διατροφής, από τα οποία εξαρτώνται αποκλειστικά τα φτωχά νοικοκυριά και για αυτά εξαντλούν σχεδόν εξ ολοκλήρου το πενιχρό εισόδημά τους. Με το 19% του συνολικού πληθυσμού να ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας και στις αγροτικές περιοχές αυτή η αναλογία να ξεπερνά το 44%, περισσότεροι από τρία εκατομμύρια Εκουαδοριανοί δεν καλύπτουν βασικές ανάγκες: στη διατροφή, στην εκπαίδευση και στην υγιονομική περίθαλψη. Σε πολλές περιοχές ο υποσιτισμός αποτελεί ενδημικό φαινόμενο. Η επαρχία Μπολιβάρ είναι μια από αυτές. Έτσι, οι αυξήσεις στις τιμές του καλαμποκιού, των λαχανικών, του λαδιού, του γάλακτος και των πουλερικών και οι προβλέψεις για ελλείψεις επηρέασαν άμεσα το κλίμα στις φτωχογειτονιές των αστικών κέντρων και στα χωριά. Το καλαμπόκι ιδιαίτερα αποτελεί βασικό παράγοντα που επηρεάζει με πολλούς τρόπους την επισιτιστική κατάσταση των φτωχών. Τόσο γιατί είναι η βάση της καθημερινής διατροφής, όσο και γιατί είναι η κύρια ζωοτροφή. Η μείωση της παραγωγής εξαιτίας της αύξησης του κόστους, μαζί με τις κερδοσκοπικές κινήσεις των μεγαλεμπόρων που κρύβουν τα αποθέματα, έκαναν πολλούς να προειδοποιούν πως η χώρα κινδυνεύει να μπει σε μια περίοδο μεγάλης επισιτιστικής ανασφάλειας.

Η ηγεσία της Conaie με τη οποία συντονίζονται τα τελευταία χρόνια, παρά τις διαφωνίες και τις κριτικές για ρεφορμισμό, εργατικές και αγροτικές ενώσεις, αλλά και οργανώσεις της επαναστατικής αριστεράς, έθεσε ένα κατάλογο δέκα αιτημάτων. Ανάμεσα τους: Η απαίτηση για δραστητική μείωση στις τιμές των καυσίμων και των τροφίμων. Το πάγωμα των χρεών, το

Πηγές και προτάσεις

ΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙΤΕ τα προφίλ στο facebook, της Carolina Calero, της συνομοσπονδίας Conaie και της αριστερής εφημερίδας En Marcha.
www.facebook.com/carolina.calero.319,
www.facebook.com/conaie.org, www.facebook.com/En-Marcha-159322614636875

atheatoskosmosps.blogspot.com

σταμάτημα των κατασχέσεων και η επαναδιαπραγμάτευση των δανείων για τα 4 εκατομμύρια νοικοκυριά που είναι χρεωμένα σε δημόσιες, ιδιωτικές τράπεζες και συνεταιρισμούς. Δίκαιες τιμές στα αγροτικά προϊόντα και μέτρα στήριξης στους μικρομεσαίους αγρότες. Αντιμετώπιση της κερδοσκοπίας στα αγροτικά και βιομηχανικά καταναλωτικά αγαθά. Ο κατάλογος συμπληρώθηκε με τα μόνιμα εδώ και χρόνια ευρύτερα κοινωνικά αιτήματα: ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, την εργασιακή ανασφάλεια, την καταστροφή του περιβάλλοντος από τις αλόγιστες επεκτάσεις των εξορύξεων, την εγκληματικότητα, τα δικαιώματα των ιθαγενών στην εκπαίδευση, τη δικαιοσύνη και την αυτοδιοίκηση. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι μικροί αγρότες, μαζί με τους φτωχούς των πόλεων και τους νέους δίχως μέλλον, πρωταγωνιστούν σε μια μεγάλη αντίδραση. Από το 1997 έως το 2005, λαϊκές εξεγέρσεις ανέτρεψαν τρεις προέδρους, ενώ μόλις το 2019 ο πρώην πρόεδρος Μορένο κινδύνεψε να έχει την ίδια τύχη και την γλίτωσε αποσύροντας τα σκληρά μέτρα λιτότητας, αφού πρώτα κήρυξε στρατιωτικό νόμο και χρησιμοποίησε δολοφονική καταστολή, με αποτέλεσμα 11 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες.

Άνθρωπος των επιχειρηματιών, πρώην τραπεζίτης, ιδιοκτήτης μεγάλης ακίνητης περιουσίας με άκρες σε εταιρείες στις ΗΠΑ, ο σημερινός πρόεδρος Γκιγιέρμο Λάσο είναι ένας γνήσιος εκπρόσωπος της λευκής ολιγαρχίας και των αφεντικών στην Ουάσινγκτον. Κέρδισε παρά τις προβλέψεις στον δεύτερο γύρο, αρχές του 2021 εν μέσω πανδημίας, έχοντας πάρει μόνο 19% στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών. Αρκετοί εκείνες τις ημέρες μίλησαν για απροσδόκητο αποτέλεσμα, συσχετίζοντάς το με την αμφιλεγόμενη στάση του τρίτου υποψήφιου, του επικεφαλής του ιθαγενικού κόμματος Πατσακουτίκ. Ο τελευταίος είχε καλέσει τους ψηφοφόρους του να ρίξουν λευκό στη δεύτερη κάλπη. Ο Λάσο, όπως ήταν αναμενόμενο, ακολούθησε μια βαθιά νεοφιλελεύθερη πολιτική και για αυτό ήταν μαθηματικά βέβαιο πως αργά ή γρήγορα θα

βρισκόταν αντιμέτωπος με την οργή της λαϊκής πλειοψηφίας. Η πανδημία και η διεθνής οικονομική και ενεργειακή κρίση επιτάχυναν τις εξελίξεις.

Αυτή την φορά το καθεστώς φάνηκε στην αρχή προετοιμασμένο να αντιμετωπίσει με πυγμή την κινητοποίηση. Από την πρώτη ημέρα της πανεθνικής απεργίας κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης σε τρεις επαρχίες, έβγαλε τις δυνάμεις καταστολής στους δρόμους για να εμποδίσουν την κάθοδο των διαδηλωτών στα κέντρα των πόλεων και στο Κίτο και προχώρησε σε προληπτικές συλλήψεις, ακόμα και του επικεφαλής της Conaie, έστω για μερικές ώρες. Έφτασε στο σημείο να εισβάλλει στο Σπίτι του Πολιτισμού στην πρωτεύουσα, για να εμποδίσει τους απεργούς να το μετατρέψουν σε κέντρο αγώνα, όπως είχε γίνει το 2019. Ο Λάσο τις επόμενες ημέρες προχώρησε σε επέκταση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Στις επαρχίες Πιτσίντσα, Ιμπαμπούρα, Κοτοπάξι, Τιμποράσο, Τουνγκουράουα και Παστάσα απαγορεύτηκε η κυκλοφορία τη νύχτα και οι συγκεντρώσεις. Αυτά, όμως, όχι μόνο δεν αποθάρρυναν τους διαδηλωτές, αλλά τους πείσμωναν περισσότερο. Οι νότες φτωχογειτονιών του Κίτο μετατράπηκαν σε ορμητήρια και η κάθοδος και νέων απεργών στην πρωτεύουσα συνεχίζεται. Ο Λάσο αναγκάστηκε να εξαγγείλει μερικά ανεπαρκή μέτρα και αύξηση στο βασικό επίδομα για τους φτωχούς, ζητώντας διάλογο με την ηγεσία της Conaie, τον οποίο μέχρι τώρα απέφυγε. Ήδη έχουν καταγραφεί δύο νεκροί διαδηλωτές, ενώ πληροφορίες στα διεθνή Μέσα την Τετάρτη 23, ανέφεραν επιθέσεις διαδηλωτών σε αστυνομικό τμήμα στο Πούγιο, εκεί που σκοτώθηκε από χτύπημα δακρυγόνου στο κεφάλι ο Βύρων Γκουατατόκα, ο δεύτερος διαδηλωτής.

* Υπερήφανη νύφη των Άνδεων την αποκαλεί στο ποίημα που έγινε ο επίσημος ύμνος της πόλης η Ελίσα Μαρίνο ντε Καρβαχάλ, συγγραφέας και ποιήτρια που γεννήθηκε στην Γκουαράντα.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Ο διχασμός της «Δύσης», η ρωσική σκλήρυνση

Δύο συν ένα πράγματα πρέπει να επισημανθούν εξαρχής για τις τελευταίες εξελίξεις στον πόλεμο στην Ουκρανία. Το πρώτο αφορά τον ολοένα και μεγαλύτερο διχασμό της «Δύσης» με επίδικο το δίλημμα «συμβιβασμός ή μακρύς πόλεμος», που έχει οδηγήσει σε έναν «αγώνα δρόμου» για το ποια κατεύθυνση θα επιβληθεί και με τις δυνάμεις που επιδιώκουν την παράταση του πολέμου να επιδίδονται φανερά σε επικίνδυνους τυχοδιωκτισμούς. Το δεύτερο αφορά τη σκλήρυνση των στρατιωτικών επιχειρήσεων της Ρωσίας, μήνυμα προς όλους ότι οι δυνατότητές της στο πεδίο των μαχών κάθε άλλο παρά έχουν εξαντληθεί, που επιπλέον συνδυάζεται με αντίστοιχες κινήσεις σκλήρυνσης της πολιτικής της στον ενεργειακό τομέα, με στόχο την κλιμάκωση της πίεσης στην Ευρώπη. Το τρίτο αφορά το γεγονός πως μέρα τη μέρα αποδεικνύεται πως τα διακυβεύματα αυτού του πολέμου είναι πολύ ευρύτερα της Ουκρανίας, αφορούν την επιρροή στην ευρωπαϊκή ήπειρο, πως ο πόλεμος αυτός, αποτέλεσμα της κατακόρυφης όξυνσης του παγκόσμιου ανταγωνισμού, ταυτόχρονα γίνεται με τη σειρά του καταλύτης μεγάλων αλλαγών στις παγκόσμιες εξελίξεις και την ιεραρχία των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Τα ευρωπαϊκά τρένα στο Κίεβο και οι αντίθετοι άνεμοι στη «Δύση»

Η επίσκεψη των «3 μεγάλων» της ΕΕ, Σολτς, Μακρόν και Ντράγκι, στο Κίεβο, που άνοιξε τον δρόμο για την απόφαση της Κομισιόν να δώσει στην Ουκρανία (και τη Μολδαβία, αλλά όχι στη Γεωργία) καθεστώς υποψήφιας προς ένταξη στην ΕΕ χώρας, αποτέλεσε ταυτόχρονα και την πρώτη σημαντική κίνηση των Ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών, να συντονιστούν με στόχο την έξοδο από τη δυσχερή θέση στην οποία βρίσκονται οι ίδιοι και συνολικά η ευρωενωσιακή ιμπεριαλιστική συμμαχία. Ήταν μία κίνηση με σαφή τη διαφοροποίησή της από την κυρίαρχη τάση στις ΗΠΑ και φυσικά στον αντίποδα της Βρετανίας και των παρατρεχάμενων τους της λεγόμενης «Νέας Ευρώπης» (Πολωνία, Βαλτικές), που τυχοδιωκτικά ανεβάζουν συνεχώς την ένταση στην ουκρανική σύγκρουση. Δεν έχουν επιβεβαιωθεί, αλλά και δεν απέχουν πολύ από την πραγματικότητα οι αναφορές έγκυρης ιστοσελίδας (μετά από διαρροές που λέγεται ότι έχουν «πηγή» τη γερμανική καγκελαρία), πως το «πράσινο φως» για την ενταξιακή διαδικασία της Ουκρανίας στην ΕΕ συνοδεύεται από σχέδιο του Σολτς, που προβλέπει την προώθηση «συνθήκης ειρήνης» Ρωσίας-Ουκρανίας πριν από τις αρχές του χειμώνα. Άλλωστε, όλα τα δυτικά ΜΜΕ ανέφεραν ότι οι «τρεις μεγάλοι» έθεσαν επιτακτικά προς τον Ζελένσκι την ανάγκη να ανοίξει ο δρόμος για επανένωση των συνομιλιών με τη Μόσχα, με «εγκατάλειψη ορισμένων εδαφών από το Κίεβο», με αντάλλαγμα «εγγυήσεις ασφάλειας», σημαντική βοήθεια για την ανοικοδόμηση της χώρας και φυσικά τη στενότερη σύνδεση με την ΕΕ. Βέβαια και όσον αφορά τη διαδικασία ένταξης της Ουκρανίας στην ΕΕ, ο Μακρόν έθεσε ξανά τις ευρωπαϊκές οριοθετήσεις («η ενταξιακή διαδικασία θα πάρει μία δεκαετία το λιγότερο», «η Ουκρανία κανονικά δεν θα έπρεπε να είναι υποψήφια για ένταξη») θεωρώντας ότι θα χρησιμεύσουν ως μια συνεχή πολιτική πίεση στο Κίεβο και στο πλαίσιο του ανταγωνισμού με τις ΗΠΑ για το κέρδισμα του ελέγχου της Ουκρανίας.

Αλλά και από την απέναντι όχθη του

Ατλαντικού, πλήθυναν οι φωνές που έθεταν την ανάγκη να αναζητηθεί κάποιος είδος συμβιβασμός με τη Ρωσία, βλέποντας τα σημάδια του διχασμού μεταξύ των «συμμάχων» να διευρύνονται και με ορατό κίνδυνο τα όποια οφέλη των ΗΠΑ να περιοριστούν ή και να γίνουν μπούμερανγκ για τις ίδιες. Αυτή η διεύρυνση του «προβληματισμού» στις ΗΠΑ είχε αντανάκλαση ακόμα και στην κυβέρνηση Μπάιντεν, η οποία έχει μετατοπιστεί από τον αρχικά διακηρυγμένο στόχο της ήττας της Ρωσίας προς τον στόχο της ενίσχυσης της άμυνας του Κιέβου και με απώτερο σκοπό να βρίσκεται (το Κίεβο) σε καλύτερη θέση όταν γίνουν οι διαπραγματεύσεις. Μάλιστα, το πρακτορείο Ρόιτερς στις 17/6 εμφάνιζε τον ίδιο τον Μπάιντεν να θέλει να εγκαταλείψει την παράταση της σύγκρουσης, διότι «όπως σημειώνω» αντί της φθοράς της Ρωσίας, αποσταθεροποιείται η Δύση. Ο γ.γ. του ΝΑΤΟ, ο Στόλτενμπεργκ, στις 12/6 από τη Φινλανδία και σε μια προσπάθεια να προσαρμοστεί στις νέες τάσεις που έβλεπε να διαμορφώνονται, δήλωνε: «Η ειρήνη είναι δυνατή. Το μόνο ερώτημα είναι: Ποιο είναι το τίμημα που οι Ουκρανοί θα είναι πρόθυμοι να πληρώσουν για την ειρήνη; Πόση επικράτεια, πόση ανεξαρτησία, πόση κυριαρχία, είναι διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν;».

Στην ίδια κατεύθυνση μάλλον δρομολογήθηκε και η απομάκρυνση της Ντενίσοβα, που συντόνιζε από πλευράς του καθεστώτος του Κιέβου τα βουνά της αντιρωσικής δυτικής προπαγάνδας, διότι «λέει» πρωταγωνίστησε στη διασπορά κατασκευασμένων ειδήσεων για τις «σφαγές» στην Μπούκα, στο Κραματόρσκ και όχι μόνο. Χαρακτηριστική του όλου κλίματος ήταν η δήλωση του επικεφαλής των Ουκρανών διαπραγματευστών, μέσω μάλιστα της «Φωνής της Αμερικής», ότι η κυβέρνηση του Κιέβου σχεδιάζει να ξαναρχίσει ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία, περί τα τέλη Αυγούστου και αφού «όπως είπα» θα έχουν διεξαχθεί αντεπιθέσεις από τις ουκρανικές στρατιωτικές δυνάμεις, ώστε να ενισχυθούν τα διαπραγματευτικά τους χαρτιά.

Ακριβώς γι' αυτό ο Τζόνσον, και στον αντίποδα όλων των προηγούμενων εξελίξεων, έκανε ταξίδι αστραπή στο Κίεβο την επόμενη ακριβώς μέρα της επίσκεψης Σολτς-Μακρόν-Ντράγκι, δηλώνοντας πως «πρέπει να προετοιμαστούμε για μακρύ πόλεμο», ενώ στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και οι νέες δηλώσεις Στόλτενμπεργκ, που αναιρούσαν όσα έλεγε λίγες μέρες πριν, επανερχόμενος έτσι στη γνώριμη κατεύθυνση! Σε άρθρο, μάλιστα, του

Τζόνσον, που δημοσιεύτηκε στους Sunday Times του Λονδίνου, αφού επισήμανε πως «ο χρόνος είναι πλέον ο ζωτικός παράγοντας», πρότεινε σχέδιο που μεταξύ άλλων προβλέπει συνεχή εξοπλισμό της Ουκρανίας, ενώ ο νέος αρχηγός του βρετανικού Γενικού Επιτελείου, στρατηγός Σάντερς, απευθυνόμενος στα στρατεύματά του υπογράμμισε πως «υπάρχει τώρα επιτακτική ανάγκη να δημιουργηθεί ένας στρατός ικανός να πολεμήσει μαζί με τους συμμάχους και να νικήσει τη Ρωσία στη μάχη». (!;) Είναι σαφές, δηλαδή, πως ο Τζόνσον «βάζει πλάτη» στη στήριξη της κυρίαρχης στις ΗΠΑ κατεύθυνσης, διαβλέποντας πως αυτή «χάνει έδαφος» στο εσωτερικό της αμερικανικής άρχουσας τάξης, διότι θεωρεί ότι μόνο μέσα από αυτή την κατεύθυνση μπορεί να προωθηθεί πιο αποτελεσματικά τις φιλοδοξίες του βρετανικού ιμπεριαλισμού για έναν νέο ρόλο και θέση στα παγκόσμια πράγματα.

Η Ρωσία σκληραίνει σε όλα τα πεδία

Φυσικά, στην αναστάτωση και τον διχασμό της Δύσης όσον αφορά τον πόλεμο στην Ουκρανία, συμβάλλουν σημαντικά εξελίξεις τόσο στο πεδίο των μαχών όσο και στο ευρύτερο πεδίο αντιπαράθεσης μεταξύ Δύσης και Ρωσίας.

Η Ρωσία συνεχίζει την αργή αλλά σταθερή προέλασή της στην Ανατολική Ουκρανία. Έχει κατορθώσει να χωρίσει το «καζάνι» του Ντονμπάς σε μικρότερα «καζάνια» και επιχειρεί ή και ολοκληρώνει επιμέρους κυκλωτικές κινήσεις, εγκλωβίζοντας χιλιάδες Ουκρανούς μαχητές.

Στο Σεβροντονέτσκ έχει καταλάβει το μεγαλύτερο μέρος της πόλης, με τις ουκρανικές δυνάμεις να έχουν οχυρωθεί στη βιομηχανική ζώνη και στο εργοστάσιο Αζότ, σε μια προσπάθεια επανάληψης της πολιορκίας του Αζόφσταλ στη Μαριούπολη, που όμως έληξε με την παράδοση των στρατιωτικών του δυνάμεων. Η πόλη του Λυσιτσάνκ, ακριβώς νότια του Σεβροντονέτσκ, αρχίζει να περικυκλώνεται και από τον Νότο, με κίνδυνο εγκλωβισμού στην περιοχή Σεβροντονέτσκ-Λυσιτσάνκ έως και 15.000 Ουκρανών μαχητών. Επίσης, σε μια κυκλωτική κίνηση περίπου 5.000 Ουκρανοί μαχητές έχουν, την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, περικυκλωθεί στην περιοχή Ζόλοτε από τα ρωσικά στρατεύματα και τους ρωσόφωνους αυτονομιστές. Μετά και την επιτυχή προέλαση στα Βόρεια («γραμμή» Ιζιούμ-Κράσνι

Λίμαν) έχει ανοίξει ο δρόμος για την πολιορκία των πόλεων Σλαβιάνσκ-Κραματόρσκ, που αποτελούν την τελευταία γραμμή άμυνας του Κιέβου στην Ανατολική Ουκρανία.

Στο «καζάνι» του Ντονμπάς, η ρωσική υπεροχή δεν μπορεί να αντισταθμιστεί ούτε από τις νέες μονάδες που ρίχνει συνεχώς στην περιοχή το Κίεβο και που σαν βασική συνέπεια έχει οι ουκρανικές δυνάμεις να υφίστανται βαριές απώλειες που αγγίζουν έως και τους χίλιους νεκρούς την ημέρα, ούτε από την κλιμακούμενη αποστολή δυτικών όπλων, πολλά από τα οποία καταστρέφονται από τις πυραυλικές επιθέσεις του ρωσικού στρατού πριν φτάσουν στα πεδία των μαχών.

Επιπλέον, τις τελευταίες μέρες όλοι οι στρατιωτικοί αναλυτές αναφέρουν πως εξελίσσεται μια σημαντική κλιμάκωση των ρωσικών βομβαρδισμών, με προφανή στόχο να σπάσουν τα ισχυρά σημεία οχύρωσης του καθεστώτος του Κιέβου στην Ανατολική Ουκρανία, αλλά και για να προκαλέσουν μερική ή ακόμα και ολική κατάρρευση του ουκρανικού μετώπου.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τους σφοδρούς βομβαρδισμούς της πόλης-φρούριο Αβίντκα ώστε να σπάσει η γραμμή που κρατάει εδώ και τέσσερις μήνες, καθώς και την καταστροφή με πυραύλους ακριβείας, ουκρανικού κέντρου διοίκησης στην περιοχή Ντνίπρο. Η τελευταία επίθεση είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο πολλών Ουκρανών στρατηγών και ανώτερων αξιωματικών και γράφεται πως έγινε και σαν αντίποινα για την κλιμάκωση των βομβαρδισμών κατοικημένων περιοχών του Ντονέτσκ από τις ουκρανικές δυνάμεις. Επίσης, ο ρωσικός στρατός προπαθεί να προωθηθεί ξανά προς το Χάρκοβο, μετατρέποντάς την ξανά σε πόλη «πρώτης γραμμής πυρός». «Τέλος» παρά τις επικοινωνιακές ζητωκραυγές, οι αντεπιθέσεις του Κιέβου στις περιοχές της Χερσώνας και στην περιοχή Μικολάιφ απέτυχαν, αφήνοντας πίσω τους βαριές απώλειες μεταξύ των Ουκρανών στρατιωτών.

Τα προηγούμενα επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις όλο και περισσότερων δυτικών αναλυτών, μεταξύ αυτών και του γνωστού Άγγλου ιστορικού Φέργκιουσον (που παλιότερα είχε γράψει πως οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν την Ουκρανία ως Ιφιγένεια), πως «η Ρωσία είναι ικανή να πολεμά για πολύ καιρό» και που με μια δόση ίσως υπερβολής λέει πως «δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα να χάσει η Ρωσία»!

Επιπρόσθετα, με τα κύματα των δυτικών κυρώσεων να γίνονται ήδη μπούμερανγκ για τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, που βλέπουν πια να γίνεται άμεσος ο κίνδυνος κοινωνικών εντάσεων και εκρήξεων, η επίσκεψη των «τριών μεγάλων» της ΕΕ στο Κίεβο συνέπεσε με την έναρξη μιας κλιμακούμενης άμεσης πίεσης της Ρωσίας προς τις ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές χώρες και ειδικότερα προς Γερμανία και Ιταλία. Μέσα σε μερικές μέρες, η Gazprom πραγματοποιούσε μεγάλες και αλλεπάλληλες μειώσεις της παροχής φυσικού αερίου προς αυτές τις δύο χώρες και συνολικά προς την Ευρώπη. Προφανής στόχος ήταν να ακυρωθεί η προσπάθεια των ευρωπαϊκών χωρών να αποθηκεύσουν φυσικό αέριο για τον επερχόμενο χειμώνα και να αναγκαστούν να χρησιμοποιήσουν για τις τρέχουσες ανάγκες τους από τα ήδη μειωμένα αποθέματά τους. Οι κινήσεις αυτές εκτόξευσαν κι άλλο τις τιμές του φυσικού αερίου και της ενέργειας στην ευρωπαϊκή ήπειρο και ανάγκασαν τη γερμανική κυβέρνηση να επαναλειτούργησει κι άλλες μονάδες άνθρακα! Έτσι, στη σαφή υποβάθμιση της ΕΕ και στα στρατηγικά αδιέξοδα των Ευρωπαίων

και πολεμοχαρείς τυχοδιωκτισμοί στο προσκήνιο

ιμπεριαλιστών από την αμερικανорωσική αντιπαράθεση στις ουκρανικές πεδιάδες, προστίθενται νέα προβλήματα, που οξύνουν την κατάσταση και μειώνουν συνεχώς το εύρος αλλά και την αποτελεσματικότητα των επιλογών τους! Συνεχίζουν, δηλαδή, οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές να είναι οι μοναδικοί έως τώρα χαμένοι, σε επίπεδο ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, από αυτή την αδυσώπητη σύγκρουση.

Η ομιλία Πούτιν, η Σύνοδος του NATO και οι τυχοδιωκτισμοί της Λιθουανίας

Με φόντο τα εδαφικά κέρδη της Ρωσίας στην Ουκρανία, την αντοχή της έναντι των δυτικών κυρώσεων και την κλιμάκωση της ενεργειακής πίεσης στην ΕΕ, πραγματοποιήθηκε η ομιλία του Πούτιν στο Διεθνές Οικονομικό Φόρουμ της Αγίας Πετρούπολης. Ο Πούτιν, με την ομιλία του, μία μόλις ημέρα μετά την επίσκεψη Σολτς, Μακρόν και Ντράγκι στο Κίεβο, δεν έκανε τίποτε περισσότερο από το να υπογραμμίσει ως εκπρόσωπος του ρωσικού ιμπεριαλισμού, αυτό που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο έχουν επισημάνει από αναλυτές έως κυβερνήσεις σε όλο τον πλανήτη: «ο μονοπολικός κόσμος έχει τελειώσει» (αν υποθέσουμε ότι υπήρξε ποτέ) και πως βιώνουμε «επαναστατικές, τεκτονικές αλλαγές σε όλους τους τομείς», υπογραμμίζοντας πως «τίποτα δεν θα είναι πια όπως πριν»! Μίλησε για τις «γεωπολιτικές ψευδαισθήσεις» των Αμερικανών και κατηγορήσε τις ΗΠΑ ότι συμπεριφέρονται «σαν αντιπρόσωπος του Θεού στη Γη» που «αντιμετωπίζουν τις άλλες χώρες σαν αποικίες». Προσπάθησε, δηλαδή, να εμφανιστεί σαν αντιπρόσωπος των «ριγμένων», εκμεταλλεύομενος τη δυσaréσκεια πολλών αστικών τάξεων από τις πολιτικές των ΗΠΑ τις τελευταίες πολλές δεκαετίες! Παραδέχτηκε πως η Ρωσία πιέζεται από τις κυρώσεις, που όμως, όπως ανέφερε, «είναι δίκαιο μαχαίρι» για τις ΗΠΑ και την ΕΕ. Έτσι, πεισμένος πως οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές πιέζονται ήδη πολύ από την αναγκαστική στοίχιση πίσω από τις ΗΠΑ και με στόχο να διευρύνει κι άλλο τις αντιθέσεις ΗΠΑ-ΕΕ, έριξε κι άλλο «αλάτι στην πληγή» αναφέροντας πως η Ευρώπη έχει «απωλέσει την πολιτική της κυριαρχία», «χάνει τη ρωσική αγορά» και «βυθίζεται στις κοινωνικές ανισότητες» και «την οικονομική παρακμή». Στην ίδια κατεύθυνση και αντιπαρερχόμενος τις δυτικές κατηγορίες για την επισιτιστική κρίση, υπογράμμισε πως η Ρωσία παραμένει ανοικτή στον διάλογο για την αποκατάσταση των εξαγωγών τροφίμων και λιπασμάτων, πετώντας και

αυτή την «καυτή πατάτα» πίσω στους Δυτικούς.

Στην άλλη πλευρά, το NATO υλοποιεί την κατεύθυνση που κυριαρχεί στις ΗΠΑ, αυξάνοντας μέρα τη μέρα τις αποστολές οπλικών συστημάτων στο Κίεβο και γενικότερα μεταφέροντας δυνάμεις και στρατιωτικό εξοπλισμό στα δυτικά σύνορα της Ρωσίας και στη Βαλτική.

Οι ΗΠΑ και το NATO θα ήθελαν η επικείμενη Σύνοδος Κορυφής του NATO στη Μαδρίτη να αποτελέσει ορόσημο ώστε όχι «μόνο» να εξειδικευτεί παραπέρα η επιθετική ατζέντα «NATO 2030» έναντι της Ρωσίας και της Κίνας, αλλά με βάση την επιτάχυνση των εξελίξεων που έφερε η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, να γίνουν σημαντικά και μεγάλα βήματα ειδικά στην αντιρωσική κατεύθυνση της δολοφονικής αυτής ιμπεριαλιστικής συμμαχίας. Έτσι, δεν είναι μόνο σημειολογικό ότι στα έγγραφα του NATO επιδιώκεται η Ρωσία να πάψει να αναφέρεται ως «εταίρος» (αν και ποτέ δεν υπήρξε τέτοιος) και να αναφέρεται πια ως «απειλή». Ακόμα πιο σημαντικό από γεωστρατηγική άποψη θα ήταν φυσικά η Σύνοδος Κορυφής να «κλείσει» με την έναρξη της διαδικασίας ένταξης στο NATO της Φινλανδίας και της Σουηδίας. Εδώ, ωστόσο, εδράζονται και τα μεγαλύτερα προβλήματα των ΗΠΑ-NATO. Η Τουρκία, παρά τις αναλύσεις που την ήθελαν να υποχωρεί, συνεχίζει να βάζει βέτο στη διαδικασία αυτή, εάν δεν ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της από τις δύο αυτές χώρες. Έτσι, το αν η Σύνοδος αυτή θα επισφραγιστεί ή όχι με μια νέα επέκταση του NATO προς την Ανατολή, θα «παίζεται» πιθανά έως την τελευταία στιγμή, δείγμα κι αυτό της κατάστασης στο εσωτερικό της συμμαχίας.

Σε μια τέτοια ρευστή και επικίνδυνη από κάθε άποψη κατάσταση, έσκασε σαν βόμβα η απόφαση της Λιθουανίας να απαγορεύσει τη μεταφορά προϊόντων, σιδηροδρομικών αρχικά και έπειτα και οδικώς, στον αποκομμένο από τη ρωσική ενδοχώρα, ρωσικό θύλακα του Καλίνιγκραντ, που αποτελεί ταυτόχρονα και μια στρατηγικής σημασίας ρωσική στρατιωτική βάση. Η κυβέρνηση της Λιθουανίας «δικαιολογήθηκε» πως αυτό γίνεται στο πλαίσιο τάχα των κυρώσεων της ΕΕ έναντι της Ρωσίας, αλλά ουσιαστικά με αυτή την προκλητική κίνηση παραβίασε όλες τις συμφωνίες που έχει συνάψει η Ρωσία για τον ρωσικό θύλακα τόσο με τη Λιθουανία όσο και με την ΕΕ. Η κίνηση του Βίλνιους συνιστά έναν επικίνδυνο τυχοδιωκτισμό πολύ μεγαλύτερης κλίμακας από αυτόν των τριών βαλκανικών χωρών, που οδήγησε στη ματαίωση της επίσκεψης Λαβρόφ στη Σερβία πριν λίγες εβδομάδες. Οι δυνάμεις που επέβαλαν αυτόν τον τυχοδιωκτισμό, από τις

δύο πλευρές του Ατλαντικού, επιχειρούν να δοκιμάσουν τις πολύ κόκκινες γραμμές της Ρωσίας, φυσικά υπονομεύουν κάθε προσπάθεια να ανοίξει ο δρόμος για έναν αμερικανорωσικό συμβιβασμό και αντίθετα πριμοδοτούν την ένταση και την κλιμάκωση της σύγκρουσης! Ο Μπορέλ κάλυψε σαφώς, όχι όμως και ολοκληρωτικά, τη Λιθουανία, λέγοντας ότι οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι θα «ελέγξουν διπλά» εάν τηρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπουν οι ευρωπαϊκές κυρώσεις έναντι της Ρωσίας και αν παραβιάζονται οι συμφωνίες ΕΕ-Ρωσίας όσον αφορά τη Λιθουανία και τον θύλακα του Καλίνιγκραντ. Από την άλλη, η Ουάσιγκτον δήλωσε την υποστήριξη της στο Βίλνιους και ο εκπρόσωπος της αμερικανικής διπλωματίας αναφέρθηκε στην

«αδιάσειστη προσήλωση» των ΗΠΑ στο άρθρο 4 του NATO, που προβλέπει ότι μια «επίθεση εναντίον μιας συμμαχικής χώρας είναι επίθεση εναντίον όλων».

Όπως ήταν αναμενόμενο, η κίνηση της Λιθουανίας συνάντησε την οργισμένη αντίδραση της Ρωσίας, που προειδοποίησε για αντίποινα που θα έχουν «σοβαρές και επώδυνες συνέπειες για τους Λιθουανούς πολίτες». Η γνωστή Ζαχάροβα υπογράμμισε ότι πρόκειται «για εχθρικές πράξεις» και η απάντηση της Μόσχας «δεν θα είναι αποκλειστικά διπλωματική, αλλά και πρακτικής φύσεως». Η Ρωσία έχει μια μεγάλη γκάμα επιλογών: από τη διακοπή των καυσίμων έως τη διακοπή της ηλεκτροδότησης της Λιθουανίας. Αν και ορισμένοι αναλυτές δεν αποκλείουν μια ρωσική αποστολή τανκς, τα οποία θα καταλάβουν το «Ρήγμα Σουβάλσκι», τη λωρίδα δηλαδή γης που συνδέει τη Ρωσία με τον θύλακα του Καλίνιγκραντ, επιβάλλοντας έτσι ντε φάκτο την απόρροση τροφδοτήσής του, μια τέτοια κίνηση είναι πολύ παρακινδυνευμένη διότι -με δεδομένο ότι η Λιθουανία είναι μέλος του NATO- θα μπορούσε να ανοίξει το κουτί της Πανδώρας.

Σε κάθε περίπτωση, βρισκόμαστε σε μια φάση όπου τα γεγονότα στο στρατιωτικό πεδίο εναλλάσσονται όλο και πιο γοργά και πυκνά και αλληλεπιδρούν με τις κινήσεις στο ενεργειακό και στο πολιτικό πεδίο, καθώς και σ' αυτό τον τακτικών συμμαχιών και των «σφηνών» που βάζει η κάθε πλευρά στην άλλη, σε μια φάση που τμήματα της κάθε πλευράς προσπαθούν να θέσουν τις δικές τους ιδιαίτερες επιδιώξεις, περιπλέκοντας πιο πολύ το κουβάρι αυτής της σοβαρής σύγκρουσης. Το μέλλον παραμένει σκοτεινό.

Μαδρίτη, σύνοδος κορυφής NATO

Επιχείρηση Ειρήνη για την ασφάλεια των εμπρηστών του πολέμου!

Περισσότεροι από 25 χιλιάδες αστυνομικοί κάθε είδους. Ειδικές δυνάμεις, πράκτορες μυστικών υπηρεσιών, πυροσβέστες και ό,τι άλλο... δεν μπορείτε να φανταστείτε. Εξοπλισμένοι με 6 χιλιάδες όπλα τέιζερ, πέρα από τον κανονικό εξοπλισμό που διαθέτουν για να αντιμετωπίσουν διαδηλωτές. Μηχανοκίνητα, ρυμουλκά, αýρες, αεροπλάνα ελικόπτερα, και drones. Κάμερες και ανιχνευτές μετάλλων, αποκλεισμοί δρόμων, διακοπή των δημόσιων συγκοινωνιών και υποχρεωτικές άδειες σε πολλούς Μαδριλένους που εργάζονται στο κέντρο.

Η Ισπανία γιορτάζει τα 40 χρόνια από τότε που έγινε μέλος της Λυκοσυμμαχίας του NATO και η Μαδρίτη μετατρέπεται σε φρούριο για να υποδεχτεί τους ηγέτες των κρατών-μελών το διήμερο 29-30 Ιουνίου. Μέγας χορηγός οι ΗΠΑ. Οργανωτής της φιέστας η ισπανική συμμαχική κυβέρνηση με επικεφαλής τους Σοσιαλιστές (τρομάρα τους!) και συνεταίρους τους ανεκδιήγητους Podemos. Γκεστ-σταρ, ποιος άλλος; Ο πρόεδρος της Ουκρανίας. Η πολυδάπανη και προκλητική επιχείρηση ονομάστηκε «Ειρήνη», προξενώντας την αγανάκτηση και τη θυμηδία των Ισπανών.

Ήδη ετοιμάζονται μαζικές αντι-NATOϊκές κινητοποιήσεις, που συντονίζονται από κοινές πρωτοβουλίες και πλατφόρμες. Εδώ και καιρό αυτές οι πρωτοβουλίες έχουν αναπτύξει πανεθνική δράση προετοιμάζοντας το έδαφος. Γιατί και στην Ισπανία υπάρχουν παρά πολλοί που δεν πείθονται πως το NATO είναι λέσχη προώθησης της ειρήνης και της ασφάλειας. Η συνέχεια επί σκηνής...

MADRID
MANIFESTACIÓN

NO A LA
OTAN
NO A LAS GUERRAS
POR LA PAZ

26 JUNIO
DOMINGO
2022

12H
ATOCHA
PLAZA ESPAÑA

BASES FUERA
NO AL PRESUPUESTO MILITARISTA

Το ινδικό αντάρτικο στον ινδικό κινηματογράφο

Ελάχιστες είναι οι περιπτώσεις στον κόσμο αυτή τη στιγμή με τόσο έντονη πολιτική δραστηριότητα όπως είναι η Ινδία. Βέβαια, δε μιλάμε για απλά γεγονότα, αλλά για μια συνεχιζόμενη πάλη των τάξεων με διάφορες μορφές, μέχρι και με αντάρτικο που κρατάει ως σήμερα, του οποίου ηγείται το ΚΚ Ινδίας (μαοϊκό). Με φόντο αυτές τις μακρόχρονες εξελίξεις, που κρατούν από την απελευθέρωση της Ινδίας, περνώντας από τη ναζαλίτικη εξέγερση και φτάνοντας στο σήμερα, τα τελευταία δέκα χρόνια κυκλοφόρησαν τουλάχιστον τρεις ταινίες, πολύ δημοφιλείς στην Ινδία. Μάλιστα, οι δύο από αυτές κυκλοφόρησαν μόνο φέτος. Πρόκειται για τις ταινίες Chakravyuh (2012), Pada και Virata Parvam (2022). Η τελευταία μάλιστα παίζεται αυτές τις μέρες στις ινδικές αίθουσες.

Πολύ σύντομα για τις υποθέσεις. Η Chakravyuh περιγράφει τη ζωή δύο αδελφών, όπου ο ένας είναι αστυνομικός και ο άλλος για να τον βοηθήσει, παραισιφρέει σε μια μονάδα του αντάρτικου στρατού του ΚΚΙ (μαοϊκού). Τα προβλήματα, όμως, αρχίζουν όταν ο τελευταίος αρχίζει να πείθεται για τους σκοπούς του αγώνα, βλέποντας από πρώτο χέρι την πολιτική της κυβέρνησης. Η Pada περιγράφει την απαγωγή από τέσσερα μέλη της οργάνωσης Αγιανκάλι Πάντα (οργάνωσης μαοϊκών καταβολών), ενός τοπικού κυβερνήτη, επιθυμώντας να τον υποχρεώσουν να διαγράψει έναν πρόσφατα ψηφισμένο αντιαγροτικό νόμο, που στόχευε τις φτωχές κάστες και φυλές. Η υπόθεση αυτή, μάλιστα, είναι πραγματική, συνέβη στην Κεράλα το 1996. Τέλος, η Virata Parvam περιγράφει τον έρωτα μιας νεαρής γυναίκας με ένα συγγραφέα, αντάρτη των ναζαλιτών και την επιθυμία της να τον γνωρίσει. Η ίδια, αφού τον συναντάει και τον βοηθάει, αποφασίζει να ακολουθήσει την αντάρτικη ομάδα του.

Κάθε ταινία έχει τη δική της στάση απέναντι στα γεγονότα. Μπορεί κανείς

να παρατηρήσει μια μέση στάση, για παράδειγμα, στην Chakravyuh, όπου οι σκοποί του πολέμου είναι δίκαιοι, αλλά άδικη η ίδια η τακτική του να πολεμάς, ενώ έως και φιλική στάση στους αγωνιστές της Αγιανκάλι Πάντα, για την υπεράσπιση της φτωχής αγροτιάς. Όμως, αυτό που παρατηρεί εύκολα κανείς είναι τα στοιχεία έντονης δράσης, που ενώ μοιάζουν αρκετά με αμερικανικές ταινίες (σε ορισμένες περιπτώσεις, κιόλας, τα σκηνικά παραείναι τραβηγμένα, δείχνοντας έντονα και το Bollywood στοιχείο), είναι σίγουρα ταιριαστά στην αποτύπωση μιας πραγματικότητας βίας από τη μεριά του ινδικού κράτους και επαναστατικής βίας από τη μεριά των ανταρτών. Βεβαίως, όμως, οι ταινίες δεν αναλώνονται στα σκηνικά δράσης, αφού οι πολιτικοί και ιδεολογικοί διάλογοι καταναλώνουν μεγάλο μέρος των ταινιών.

Γιατί, όμως, τέτοιο ενδιαφέρον τώρα; Για να είμαστε ειλικρινείς, δεν είναι η πρώτη φουρνιά ταινιών με θέμα τους αγροτικούς αγώνες και τις ένοπλες συγκρούσεις εξεγερμένων ομάδων και ινδικού κράτους. Όμως, δεδομένου ότι το αντάρτικο υπό την καθοδήγηση του ΚΚΙ (μαοϊκού) και του Λαϊκού Αντάρτικου Απελευθερωτικού Στρατού ξεκίνησε τη δράση του με τη σημερινή μορφή τη δεκαετία του 2000, τα πράγματα αρχίζουν και παίρνουν μια μορφή. Φυσικά, το κράτος της Ινδίας από την πρώτη στιγμή κήρυξε το αντάρτικο ως τη νούμερο 1 εσωτερική απειλή. Φυσικά το μόνο ζήτημα δεν είναι ότι ένας αντάρτικος στρατός είναι... στρατός, με ό, τι συνεπάγεται αυτό. Είναι και το ότι αντιτίθενται σε κάθε προσπάθεια απαλλοτρίωσης της φτωχών αγροτών, εξώθηση φυλών από τη γη τους κ.λπ., και μάλιστα με ορατά αποτελέσματα. Η επιθυμία κάθε κράτους είναι να πολεμήσει ιδεολογικά τους κομμουνιστές. Τι καλύτερο όπλο από τις ταινίες;

Όμως τα πράγματα δεν έχουν μόνο αυτή τη διάσταση. Στην πορεία των αγώνων, καλλιτέχνες μπορούν και να πείθο-

νται από την υπόθεση που εν προκειμένω υπερασπίζονται οι ναζαλίτες. Δεν μπορούμε να ξέρουμε το σκεπτικό πίσω από την κάθε παραγωγή (αν και στο Chakravyuh, όπως είπαμε, είναι εμφανής μια στάση κάπως ίσων αποστάσεων), όμως το κοινό προσέλαβε αυτές τις ταινίες πολύ θετικά. Ειδικά στις δύο τελευταίες, η χρονική συγκυρία παίζει τεράστιο ρόλο. Ποιος δεν θυμάται τις εικόνες «πανούκλας» με την ακραία έξαρση του COVID στην Ινδία; Το ακραίο της υπόθεσης ήταν ότι όχι μόνο η ευρεία μάζα του πληθυσμού δεν είχε πρόσβαση σε στοιχειώδη περίθαλψη, αλλά τα έξοδα κηδείων άφηναν τους συγγενείς των αποθανόντων υπερχρεωμένους. Και να σκεφτεί κανείς ότι αυτά τα γεγονότα είναι μόνο μέρος της εξαθλίωσης των λαών της Ινδίας. Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά, οι επευφημίες κατά τις προβολές, αλλά και η αύξηση από την ινδική νεολαία αναζητήσεων στο διαδίκτυο για το πώς να έρθουν σε επαφή με το αντάρτικο κίνημα δείχνουν μια διάθεση, σε μια περίοδο που ακόμα και η επιχείρηση Πράσινο Κυνήγι (η διαδικασία εξάρθρωσης του

αντάρτικου από μεριάς Κυβέρνησης) δε δείχνει να έχει τα θεμιτά αποτελέσματα και είναι θετικές προσλαμβάνουσες.

Κλείνοντας οφείλουμε να παραφράσουμε τα λεγόμενα του Fisher για το πολιτιστικό ρεύμα του καπιταλιστικού ρεαλισμού: ότι δηλαδή οι ταινίες ή σειρές (βλ. Squid Game) που καταγγέλλουν τον καπιταλισμό, όμως ταυτόχρονα αρνούνται να παρουσιάσουν μια συνεκτική εναλλακτική, πολύ εύκολα μπορούν πλέον να παρουσιάζονται από τα μέσα, ωθώντας τους λαούς απλά να προσπαθούν να μετριάσουν τα «συμπτώματα» του καπιταλισμού. Όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση στην Ινδία, όχι μόνο στα δάση της Νταντακαράννα αλλά και στις κινηματογραφικές αίθουσες, παρουσιάζονται έργα με σαφέστατη την εναλλακτική. Ακόμα κι αν προσπαθούν να ενσωματώσουν αντιδράσεις σε ασφαλή κανάλια, ο λαός, που υφίσταται την εκμετάλλευση και ταυτόχρονα βλέπει την εναλλακτική και στις ταινίες και στον λεγόμενο Κόκκινο Διάδρομο της Ινδίας, κάποια στιγμή θα διαλέξει ή την υποδούλωση ή τα όπλα.

Οπλοκατοχή στις ΗΠΑ

Νέες μαζικές δολοφονίες με δράστες 18χρονους!

Ο καπιταλισμός στην εποχή της βαρβαρότητας

Μέσα σε διάστημα δυο εβδομάδων, δυο μαζικές δολοφονίες με δεκάδες θύματα συγκλόνισαν για άλλη μια φορά την αμερικάνικη κοινωνία και άφησαν άφωνη την υφήλιο.

Στην πρώτη περίπτωση (14/05/22) ένας 18χρονος (λευκός) πυροβόλησε και σκότωσε δέκα μαύρους Αμερικανούς σε σουπέρ μάρκετ στην πολιτεία της Νέας Υόρκης, σε μια ενέργεια στην οποία αποδόθηκαν ρατσιστικά κίνητρα.

Δέκα μέρες αργότερα στο δημοτικό σχολείο της μικρής πόλης Ουβάλντε, στο νοτιοδυτικό Τέξας δεκαεννέα μαθητές και μαθήτριες της Τετάρτης Δημοτικού και δύο δασκάλες δολοφονήθηκαν άγρια μέσα στην τάξη του σχολείου από έναν, επίσης 18χρονο, λατινοαμερικάνο. Ο δράστης λίγες μέρες πριν είχε αγοράσει νόμιμα δύο ημιαυτόματα όπλα και 375 σφαίρες, αμέσως μόλις συμπλήρωσε τα 18 του χρόνια!

Κανείς δεν μπορεί να πει πως δεν

γνώριζε! Όσο κι αν εκ των υστέρων περισεύει η υποκρισία των κυβερνώντων, η ανεξέλεγκτη οπλοκατοχή και συνακόλουθα οι μαζικές δολοφονίες πολιτών είναι μια πληγή που κακοφορμίζει χρόνια τώρα στις ΗΠΑ.

«Πώς μπορεί ένας 18χρονος να μπορεί να προμηθεύεται ημιαυτόματα όπλα, ενώ δεν είναι καν σε νόμιμη ηλικία να αγοράσει αλκοόλ;», αναρωτήθηκε υποκριτικά η κυβερνήτης της πολιτείας της Νέας Υόρκης.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία που παρουσιάζει το BBC, από το 1968 έως το 2017 περισσότεροι από 1,5 εκατομμύριο Αμερικανοί έπεσαν νεκροί από επιθέσεις με πυροβόλο όπλο. Ο αριθμός αυτός είναι υψηλότερος από τον αριθμό των στρατιωτών που σκοτώθηκαν σε κάθε πολεμική σύρραξη που συμμετείχαν οι ΗΠΑ από τον Αμερικανικό Πόλεμο της Ανεξαρτησίας, το 1775 και έπειτα!

Μόνο το 2020 περισσότεροι από

45.000 Αμερικανοί έπεσαν νεκροί από πυρά όπλου (είτε ήταν θύματα δολοφονίας είτε αυτόχειρες). Ήταν ο μεγαλύτερος αριθμός όλων των εποχών και ήταν αυξημένος κατά 25% σε σχέση με το 2015 και κατά 43% σε σχέση με το 2010.

Η μακάβρια στατιστική συνεχίζεται: Για το 2022, αυτό ήταν το 27ο περιστατικό πυροβολισμών σε σχολεία στις ΗΠΑ! Σε αυτές τις επιθέσεις έχουν σκοτωθεί 27 άτομα, κυρίως παιδιά και έχουν τραυματισθεί 40!

Ας είμαστε όμως ξεκάθαροι. Το καπιταλιστικό σύστημα, τα αμερικάνικα ιμπεριαλιστικά κέντρα, έχουν επιλέξει την οπλοκατοχή σαν ένα ακόμα μέσο που διαμορφώνει μαζικά συνειδήσεις εξοικειωμένες με τη χρήση πυροβόλων οπλών, με θανάτους και δολοφονίες, για κάθε χρήση. Είτε αυτή είναι η σκληρή εσωτερική καταστολή απέναντι σε κάθε κίνημα διεκδίκησης και απεργιακές κινητοποιήσεις είτε είναι η ιμπεριαλιστική στρατιωτική μηχανή,

που ματοκυλά τους λαούς και επιστρέφει δεκάδες τα φέρετρα.

Σε αυτές τις συστημικές πολιτικές θα πρέπει να προσθέσουμε και τα τεράστια κέρδη που αποκομίζει η βιομηχανία όπλων κάθε είδους. Την οπλοκατοχή πολιτικά στηρίζει η πλειοψηφία των ρεπουμπλικανών και μεγάλο μέρος των δημοκρατικών. Πίσω από κάθε καμπάνια στήριξης της ελεύθερης κατοχής όπλων βρίσκεται η γνωστή National Rifle Association (NRA).

Η NRA είναι το πιο ισχυρό λόμπι όπλων στις Ηνωμένες Πολιτείες, με 5 εκατομμύρια μέλη και με έναν αρκετά μεγάλο προϋπολογισμό, ικανό να επηρεάσει και τα μέλη του Κογκρέσου!

Οι ΗΠΑ έχουν ήδη τα περισσότερα όπλα παγκοσμίως. Η πιο πρόσφατη εκτίμηση του αριθμού τους αφορά το 2017, όταν οι ΗΠΑ είχαν 393.300.000 νόμιμα και παράνομα όπλα στα χέρια πολιτών, με την απόσταση από τη δεύτερη Ινδία να είναι χαώδης

Με αφορμή το θέμα της Γλώσσας στις Πανελλαδικές Ποια ιστορία διδάσκεται και ποια ιστορία χρειαζόμαστε

Το φετινό θέμα της Γλώσσας στις Πανελλήνιες Εξετάσεις αφορούσε την αξία και τον τρόπο διδασκαλίας της Ιστορίας και προξένησε μεγάλη συζήτηση. Παραδόξως, η συζήτηση δεν αφορούσε τόσο αν το θέμα ήταν εύκολο ή δύσκολο, αν οι μαθητές έγραψαν καλά ή όχι, αλλά την ίδια την ουσία του κειμένου. Πρέπει να διδάσκεται η ιστορία, σε ποιους, πώς και γιατί;

Χωρίς να θέλουμε να ξεχαστεί το ζήτημα της φύσης των Πανελληνίων Εξετάσεων, ο ταξικός χαρακτήρας τους, η εντατικοποίηση και η αποθάρρυνση που προκαλούν εδώ και χρόνια, θα προσπαθήσουμε να θέσουμε κι εμείς μερικά ζητήματα πάνω στη διδασκαλία της Ιστορίας, αρχίζοντας με το πρώτο: Αξίζει, πρέπει να διδάσκεται η Ιστορία; Στο σημείο αυτό το σύνολο σχεδόν των ερωτηθέντων θα συμφωνήσει με τον συντάκτη του κειμένου Ραϊμόνδο Αλβανό ότι, ναι, η Ιστορία πρέπει να διδάσκεται. Μάλιστα, ορθώς ο συγγραφέας τονίζει ότι όσο μεγάλο κι αν είναι το βάρος της ιστορικής κληρονομιάς που δέχεται μια γενιά από τις προηγούμενες, δεν ακυρώνει τη δική της συνεισφορά στην ιστορία, στο ιστορικό γίνεσθαι του σήμερα που θα γίνει με τη σειρά του ιστορική κληρονομιά για τις ερχόμενες γενιές. Κι αν πρέπει να απαντήσουμε τι προσφέρει η γνώση του παρελθόντος στο μέλλον, θα μπορούσαμε να απαντήσουμε ότι συμβάλλει στη διατήρηση της ελευθερίας ενός λαού, της πολιτιστικής του κληρονομιάς και της προκοπής του σε διάφορα επίπεδα.

Εδώ όμως αρχίζει το πρόβλημα και η διάσταση απόψεων. Ποιος θα τα κάνει όλα αυτά; Το κράτος; Το σχολείο; Αν θεωρούμε ότι μπορεί να γίνει αυτό και το αστικό κράτος να απεκδυθεί τον ταξικό του χαρακτήρα στη διδασκαλία της Ιστορίας, τότε είμαστε πολύ γελασμένοι. Ας

πάρουμε για παράδειγμα την Ιστορία του Μικρασιατικού Πολέμου και των επακόλουθών του, μιας και φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από αυτόν. Τι διδάσκονται οι μαθητές μας; Τονίζονται οι σφαγές και οι διώξεις των χριστιανικών πληθυσμών από τους Τούρκους, η περίεργη στάση διαφόρων δυνάμεων που ξαφνικά τήρησαν φιλοτουρκική στάση, η «παράλογη» πορεία ως τον Σαγγάριο και φυσικά το δράμα των προσφύγων που εκδιώχθηκαν από τις προαιώνιες εστίες τους. Υπάρχουν αυτές οι πτυχές; Φυσικά και ναι. Εξηγούνται όμως με τη θεμελιώδη σχέση αιτίας-αιτιατού, ώστε να κατανοήσουν οι μαθητές γιατί συνέβησαν όλα αυτά; Όχι βέβαια, αλλιώς θα έπρεπε να εξηγηθεί η τυχοδιωκτική πολιτική όλων των τάσεων της ελληνικής αστικής τάξης, βενιζελικών και αντιβενιζελικών, η εξάρτηση της χώρας μας από τους ιμπεριαλιστές της Μεγάλης Βρετανίας και η τυφλή υπακοή στις εντολές τους, μια πολιτική η οποία δημιουργούσε αντίπαλες δυνάμεις και δράσεις, όπως αυτές των Γάλλων και των Ιταλών. Θα έπρεπε να αναφερθεί ότι υπεύθυνοι για το κύμα των ρακένδυτων προσφύγων ήταν σε μεγάλο βαθμό οι ελληνικές κυβερνήσεις που ενώ γνώριζαν ότι μια εκστρατεία στην Ανατολία ήταν σχεδόν αδύνατο να είναι νικηφόρα, την προσπάθησαν και, ακόμα περισσότερο, ενώ έβλεπαν την καταστροφή να έρχεται, δεν έκαναν τίποτα να την αποτρέψουν.

Όλα αυτά, και πόσα άλλα, είναι φυσικό να θέλει η αστική τάξη να τα κρύψει κάτω από το χαλί. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να γίνει κατανοητή και η δήλωση της υπουργού Παιδείας Ν. Κεραμέως ότι η ιστορία θα πρέπει να έχει εθνικό και όχι κοινωνικό χαρακτήρα. Ουσιαστικά, η αστική τάξη θέλει μια Παιδεία που να είναι προσανατολισμένη

στην ιδέα του Έθνους, χωρίς αποκλίσεις και «φάλτσες» φωνές. Για να γίνει κατορθώσιμη η ακριβώς εννοούμε, ας πάρουμε πάλι το παράδειγμα του μικρασιατικού πολέμου. Οι κομμουνιστές που από την πρώτη στιγμή αγωνίστηκαν ενάντια στην καταστροφική εκστρατεία αντιμετώπιστηκαν τότε αλλά και αργότερα από την επίσημη ιστοριογραφία ως προδότες. Πουθενά φυσικά δεν αναφέρεται η προσπάθειά τους, έστω και την ύστατη στιγμή, να επιτύχουν ειρήνευση με τη βοήθεια της νεαρής τότε ΕΣΣΔ.

Εκεί όμως που ο ταξικός χαρακτήρας της διδασκαλίας της ιστορίας φαίνεται ολοκάθαρα είναι στις ταξικές συγκρούσεις και στις λαμπρές σελίδες του λαϊκού μας κινήματος. Οι παλιότεροι θα θυμούνται και οι νεότεροι αξίζει να γνωρίζουν ότι για δεκαετίες ολόκληρες η εποποιία της αντίστασης του λαού μας με τους κομμουνιστές πρωτοπόρους, το ΕΑΜ, τον ΕΛΑΣ και την ΕΠΟΝ να ενώνουν την πλειοψηφία των Ελλήνων, με τους χιλιάδες εκτελεσμένους και σκοτωμένους, ήταν εξοβελισμένη όχι μόνο από τις σελίδες των σχολικών βιβλίων, αλλά και από ολόκληρη την κοινωνική ζωή. Ποιος θα ξεχάσει την πλακέτα που έγραφε ότι για τους νεκρούς του μπλόκου της Κοκκινιάς υπεύθυνο ήταν το... ΕΑΜ; Αξίζει να θυμηθούμε τη χολή που χύνεται κάθε χρόνο στην επέτειο του Πολυτεχνείου, σε μια προσπάθεια να υποβαθμιστεί το νόημα της εξέγερσης και -γιατί όχι- να πάψει να υπάρχει μέρα αφιερωμένη σε αυτήν στην εκπαίδευση και να απαγορευτεί η πορεία στην πρεσβεία των ΗΠΑ.

Οι απαγορεύσεις του 2020 και οι συλλήψεις που ακολούθησαν έτσι θα πρέπει να ιδωθούν και όχι ως... προστασία της δημόσιας υγείας. Να μη μιλήσουμε για την περιβόητη δήλωση του Κυριάκου Μητσοτάκη ότι έναν δεκαεπτάχρονο δεν τον νοιάζει η δολοφονία του Γρηγόρη

Λαμπράκη. Οι ήρωες του λαού μας και του λαϊκού μας κινήματος ενοχλούν με τη ζωή, το θάνατό τους, αλλά κυρίως με το παράδειγμά τους.

Το συμβολικό αποκορύφωμα όλης αυτής της στάσης είναι το ίδιο το κείμενο που επελέγη για τις εξετάσεις. Πρόκειται για τον πρόλογο ενός βιβλίου για τον ελληνικό εμφύλιο πόλεμο. Κι όμως, ο ελληνικός εμφύλιος πόλεμος δεν διδάσκεται σχεδόν ποτέ στα 12 χρόνια της βασικής εκπαίδευσης, ενώ και οι αναφορές σε αυτόν είναι πολύ στρογγυλοποιημένες και γενικόλογες, εντός κι εκτός εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα κάποιος που δεν είναι μνημένος να μην μπορέσει να καταλάβει ποιος τον ξεκίνησε, ποια τα αίτια και οι αφορμές του, πώς βοηθήθηκαν οι νικητές και τι ακολούθησε στη χώρα μας.

Τι μπορούμε όμως να κάνουμε; Θα μπορούσαμε να περιμένουμε να αλλάξει μαλαά η αστική τάξη και η εκπαίδευσή της ή να έρθει μια «άλλη» εκπαίδευση. Επειδή όμως θαύματα δεν γίνονται, μπορούμε από τη μεριά του λαϊκού και κομμουνιστικού κινήματος να διαβάσουμε της ιστορία «αλλιώς». Να θυμόμαστε γεγονότα και πρόσωπα, να αναλύουμε ιστορικές περιόδους από την πλευρά του λαϊκού παράγοντα, να αναζητούμε τα αληθινά γεγονότα, τις αιτιώδεις σχέσεις που οδήγησαν σε όσα έζησε ο λαός μας, αλλά και σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Και όλα αυτά όχι από κάποια εμμονή με το παρελθόν, ούτε επειδή επιλέξαμε να γίνουμε ξαφνικά επαγγελματίες ιστορικοί. Η Ιστορία, όπως είχε γράψει και ο σ. Βασίλης Σαμαράς, διδάσκει για τα σωστά βήματα των κομμουνιστών, αποτρέπει από τα λάθη τους και εμπνέει για τους αγώνες της εποχής μας. Να γιατί χρειαζόμαστε την Ιστορία.

K.M.

(71.100.000). Ο αριθμός σίγουρα έχει αυξηθεί από το 2017.

Η σύνδεση είναι αναπόφευκτο να γίνει: περισσότερα όπλα σημαίνουν περισσότερους θανάτους. Στις ΗΠΑ περισσότερα παιδιά πεθαίνουν από όπλα παρά από τροχαία ατυχήματα. Οι θάνατοι παιδιών από πυροβολισμούς είναι περισσότεροι από τους αντίστοιχους αστυνομικών εν ώρα καθήκοντος ή ενεργών στρατιωτικών!

Παρά τις εκατόμβες των θυμάτων, ακόμα και μετά τις τελευταίες επιθέσεις, κανένα ουσιαστικό μέτρο δεν πάρθηκε. Μπορεί ο Μπάιντεν να έκανε δηλώσεις με συμπόνια και να επισκέφτηκε τους συγγενείς των θυμάτων, αλλά οι νομοθετικές πρωτοβουλίες τρέχουν με ρυθμό χελώνας. Χαρακτηριστικό είναι ότι και ο ίδιος ο Μπάιντεν πρότεινε... να οπλοφορούν οι εκπαιδευτικοί (!!), δικαιώνοντας έτσι τη ρητορική της NRA που διατείνεται ότι: «Ο μόνος τρόπος για να σταματήσεις έναν κακό τύπο με όπλο, είναι ένας καλός τύπος με όπλο».

Βέβαια κανείς δεν εξήγησε γιατί η αστυνομία στο σχολείο Ουβάλντε «αποφάσισε να δράσει» μετά από 40 ολόκληρα λεπτά κι ενώ ο δράστης σκότωνε παιδιά!

Ψάχνοντας κάποιος τη νομοθεσία σχετικά με την οπλοκατοχή, με τρόπο ανακαλύπτει ότι αυτή απλά...δεν υπάρχει: Τον Ιούνιο του 2021, ο κυβερνήτης

του Τέξας υπέγραψε νομοσχέδιο σχετικά με την οπλοφορία χωρίς άδεια, με το οποίο επιτρέπει στους κατοίκους της Πολιτείας να φέρουν όπλα, χωρίς να απαιτείται άδεια ή εκπαίδευση. Τον Απρίλιο του 2022, η Georgia έγινε η 25η πολιτεία στις ΗΠΑ που κατήργησε την ανάγκη για άδεια οπλοφορίας!

Ακόμα και μετά τα τελευταία φωνικά, οι υπερασπιστές της κατοχής

όπλων συνέχισαν δημόσια να την υπερασπίζονται! Πέντε μέρες μετά τη σφαγή στο Ουβάλντε, πραγματοποιήθηκε στην ίδια πολιτεία του Τέξας συνέδριο της NRA, με ομιλητή τον πρώην πρόεδρο Τραμπ! Το ευτράπελο; Στο συνέδριο της NRA (Εθνικής Ένωσης Όπλων) απαγορεύονταν τα όπλα!

Μόλις προχθές το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ κατέρριψε νόμο για τον

περιορισμό των όπλων στη Νέα Υόρκη, που απαιτούσε να αποδεικνύεται η ανάγκη για οπλοφορία στις μεγαλουπόλεις δημοσίως και που ίσχυε από το 1913.

Σίγουρα το πιο ελπιδοφόρο μήνυμα έρχεται από το ένα εκατομμύριο ανθρώπων που βγήκαν στους δρόμους πολλών πόλεων στην αμερικάνικη επικράτεια, για να διαδηλώσουν ενάντια στην πολιτική της κατοχής όπλων!

σχολία

Μπάη

Ο ναός της μητρόπολης των Χανίων σε ανακοίνωσή του κάνει γνωστό ότι απαγορεύεται πλέον το ποδόσφαιρο από τα παιδιά που συνήθιζαν να παίζουν στην πλατεία της Μητρόπολης. Μπορούν να παίζουν στο ολόημερο.

Υλικό

Ως πλεονάζον υλικό, εκ της έλλειψης του οποίου «δεν δημιουργείται κανένα κενό στην άμυνα της χώρας και στον επιχειρησιακό σχεδιασμό των Ενόπλων Δυνάμεων», χαρακτήρισε το στρατιωτικό υλικό που απεστάλη στην Ουκρανία ο υπαρχηγός του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, αντιναύαρχος Ιωάννης Δρυμούσης. Και ως πλεονάζων λαός οι χειριστές του.

Δημογραφικό

«Σε τελική ευθεία προετοιμασίας βρίσκονται και μερικές πρωτοβουλίες άμεσης εφαρμογής, η επέκταση για παράδειγμα των παιδικών σταθμών και των δημοτικών ως τις 6 το απόγευμα, ώστε να περιλαμβάνουν και τη μελέτη των παιδιών, ανακουφίζοντας με αυτόν τον τρόπο τους γονείς στο σπίτι», ανέφερε ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης. Kid pass.

Ευθύνες

Ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών Άντονι Μπλίνκεν υποσχέθηκε να ζητήσει απόδοση ευθυνών για τον θάνατο της παλαιστίνιας δημοσιογράφου Σιρίν Αμπού Άκλεχ. Ήθελαν να έχουν αυτοί την τιμή να το κάνουν.

Στύση

Ηλικιωμένος μίγησε τον Βελόπουλο για αναποτελεσματική κρέμα για τη στύση. Όλα τα υπόλοιπα είναι αληθινά.

Σύνοδος

Πάνω από 10.000 αστυνομικοί και άλλες δυνάμεις ασφαλείας θα εγγραστούν την ασφάλεια της συνόδου του ΝΑΤΟ, μετέδωσαν τα ισπανικά μέσα ενημέρωσης, επικαλούμενα το υπουργείο Εσωτερικών. Η κυβέρνηση θα καλέσει τους κατοίκους της Μαδρίτης να εργάζονται από το σπίτι εάν είναι δυνατόν και να μην κάνουν περιττές μετακινήσεις, ανέφερε το RTVE. Δυνάμεις κατοχής.

Βραβεία

Η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλίας βράβευσε τον Μπέο για την προσφορά του στο ελληνικό και το βολιώτικο ποδόσφαιρο, πριν τον αγώνα της Εθνικής Ελλάδας με την αντίστοιχη της Κύπρου. Την είδηση μετέδωσε ο επίσης βραβευμένος Ευαγγελάτος.

Μηνύματα

Ακυρώθηκαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας πρόστιμα των 3 χιλιάδων ευρώ που είχαν επιβληθεί σε τρεις υποψήφιους βουλευτές της ΝΔ στις εκλογές του 2019, καθώς το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι επιτρέπεται η αποστολή μηνυμάτων και e-mail στους πολίτες κατά την προεκλογική περίοδο. Στις επόμενες η χρέωση θα είναι του παραλήπτη.

Υφεση

Ο Πρόεδρος Τζο Μπάιντεν επανέλαβε ότι η ύφεση στις ΗΠΑ δεν είναι «αναπόφευκτη», μετά από μια συνομιλία με τον πρώην υπουργό Οικονομικών Λόρενς Σάμερς, ο οποίος βλέπει σημαντικές πιθανότητες η χώρα να βρεθεί σε μάχη με τον στασιμοληθωρισμό. Θα την βομβαρδίσει.

Όσοι δεν (μας) ψηφίζουν είναι βολεμένοι

Μεγάλη στενοχώρια κατέβαλε τις δημοσιογραφικές κόρνες και κοάνες του φαιοπράσινου καπιταλισμού, καθώς γίνονταν γνωστά τα αποτελέσματα των γαλλικών εκλογών. Η επίσημη εξήγηση ήταν η μεγάλη αποχή, που είναι μεγάλο πλήγμα για τη δημοκρατία. Κόπτονται, βλέπετε, για τη λαϊκή συμμετοχή. Στον βαθμό, φυσικά, που ευνοεί ή δεν βλέπει τον «δικό» τους υποψήφιο πρόεδρο ή πρωθυπουργό.

Αν σάρωνε ο Μακρόν, αν καταποντιζόταν ο Μελανσόν και με τη Λεπέν να κρατάει τα ποσοστά εκφοβισμού και εκφασισμού που χρειάζονται, τότε ο μεγάλος καημός της αποχής θα απείχε ολοσχερώς από τις αναλύσεις τους. Τότε θα επρόκειτο, απλώς, για μια ακόμη «γορτή της δημοκρατίας», όπου νίκησε η «νηφαλιότητα», ο «ρεαλισμός» και το «υψηλό πολιτικό κριτήριο». Ωστόσο, μιας και δεν συνέβησαν όλα αυτά, ανάψανε τα πληκτρολόγια, τα μικρόφωνα και οι οθόνες, όπου με άνεση καθυβριζόταν το 52%-54% που απείχε από τις γαλλικές εκλογές ως πολιτικά υπανάπτυκτο.

Αναζητώντας τις αιτίες της αποχής, οι «ειδικό αναλυτές» του τίποτα αποφάνθηκαν ότι «είμαστε απλώς οκνηροί, κακομαθημένοι και επιπόλαιοι. Ότι οι Ευρωπαίοι έχουν κουραστεί από τις κατακτήσεις τους, που τις θεωρούν δεδομένες, ότι οι άνθρωποι δεν ψηφίζουν επειδή τους λείπει η δημοκρατική κουλτούρα, η κουλτούρα του πολίτη». Δηλαδή, χορτάσαμε παντεσπάνι, σύμφωνα με τις σύγχρονες Αντουανέτες της αστικής διάνοησης. Κι εδώ μιλάμε για τους «ανεπτυγμένους Γάλλους», οπότε, αν κρίνουμε από τα εδώ αυξημένα ποσοστά της αποχής, έχουμε γίνει ήδη «παρηκμασμένη» εκλογικά Ευρώπη.

Τα ΝΑΤΟσούργελα, όμως, της «Καθημερινής» και του «Liberal» προχώρησαν ένα βήμα παραπέρα. Συνέδεσαν το «δράμα» της γαλλικής εκλογικής αποχής με το δράμα του πολέμου στην Ουκρανία! Όπου, ενώ «στο Κίεβο, άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους γιατί διεκδικούν τη δημοκρατία. Στο Παρίσι, άνθρωποι αρνούνται να χάσουν ακόμη και μία ώρα από τη ζωή τους για να την υπηρετήσουν. Την ίδια ώρα που οι Γάλλοι γυρνούν την πλάτη στη δημοκρατία τους, οι Ουκρανοί «αγωνιστές της δημοκρατίας» (!) την υπερασπίζονται στα χαρακώματα εναντίον ενός δεσποτισμού

ανατολικού τύπου». Μιλάμε για μεγάλη «συναίσθηματική» ζημιά, λόγω μιας εκλογικής ήττας του «εκλεκτού προστάτη». Τι θα γίνει τώρα με την Ουκρανία (και την Τουρκία) αν αναδειχθούν οι «φιλοπουτινικοί»; Τι θα γίνει αν η πρωθυπουργάρα μας, Κυρ. Μητσοτάκης, υποστεί μια αντίστοιχη ήττα; Εδώ, εκτός από την Ουκρανία, κινδυνεύουν ελαφρά να χάσουν και το ψωμί τους (λέμε, τώρα). Να τους πάρουν «μπουκιά» από τις λίστες Πέστα άλλοι τσαρλατάνοι

Καμία κοινωνική δυσανεμία δεν διαβλέπουν, καμία πολιτική πράξη δεν διακρίνουν στην αποχή, καμία πεποίθηση του προφανούς: ότι οι εκλογές δεν άλλαξαν τις κοινωνίες και τις ζωές των ανθρώπων. Κάτι που γίνεται ιδιαίτερα αντιληπτό τις τελευταίες δεκαετίες, με τη δικτατορία των αλληπάλληλων συμφώνων «δημοσιονομικής σταθερότητας, βιωσιμότητας και ανάπτυξης», για τα υπερκέρδη του κεφαλαίου, βεβαίως.

Το να είσαι «απολίτικος», λοιπόν, αποτελεί έγκλημα. Όταν οι εκλογές δεν έχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Αλλιώς, η ενασχόληση με τα κοινά απαγορεύεται δια (ΜΑΤατζίδικου) ροπάλου. Κι όταν τα εκλογικά αποτελέσματα είναι «τελείως απαράδεκτα», δεν διστάζουν να βομβαρδίσουν τους... πολίτες-ψηφοφόρους και να εγκαθιδρύουν χούντες για να «διορθωθεί» η ψήφος.

Καμία σημασία δεν είχαν οι απειλές του Μακρόν ότι θα ξετυλίξει το μεταρρυθμιστικό του πρόγραμμα (τα σύμφωνα εξαθλίωσης, που λέγαμε) ή η μετατροπή της Γαλλίας σε πυρηνικό αντιδραστήρα.

Θαυμάστε... χωροχρονικούς εφιάλτες με αφορμή τις γαλλικές εκλογές στη χώρα του ποτέ: «Το μυαλό μας δεν μπορεί να ταξιδεύει παρά στο ελληνικό 2015, όταν το εγχώριο αντιδραστικό κίνημα είχε φέρει το συνονθύλευμα των εμμονικών αριστερών, των σκληρών παλαιοπασόκων και των ακροδεξιών στην κυβέρνηση, με τα γνωστά καταστροφικά αποτελέσματα...». Δηλαδή; Τέτοια αχαριστία;

Αντί να εξυμνούν (ή, έστω, να παραδέχονται) τον ΣΥΡΙΖΑ, που τους ξελάσπωσε στα δύσκολα μνημονιακά χρόνια με την από κοινού ψήφιση του σκληρού 3ου μνημονίου. Αντί να του ανάβουν «καντήλι», που διέλυσε αριστερές συνειδήσεις, που πάσχιζε να φέρει την «αμερικανοφιλία-

ΝΑΤΟφιλία-ΔΝΤφιλία» στη χώρα, που επέβαλε ματωμένα πλεονάσματα μέχρι το 2062, που σάρωσε με ιδιωτικοποιήσεις το δημόσιο (ΕΥΔΑΠ, ΕΥΔΑΘ, ΔΕΗ, ΔΕΠΑ/ΔΕΣΦΑ, Ενέργεια, Ελληνικό, αεροδρόμια, λιμάνια, τρένα κ.λπ.), που εφαρμόσε φοροεπιδρομή, μαζικούς πλειστηριασμούς, χτύπημα εργασιακών σχέσεων και συνδικαλιστικών ελευθεριών, που τσάκισε μισθούς, συντάξεις, όρια συνταξιοδότησης και εφάπαξ, που αναβάθμισε τη στρατιωτική-πολεμική ικανότητα των ΗΠΑ με την επέκταση των αμερικανικών βάσεων, που τα έδωσε όλα στο κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό. Αντί, λοιπόν, να δείξουν λίγο φιλότιμο, δεν χάνουν ευκαιρία να βρίσκουν ανύπαρκτες αντιθέσεις στην ουσία της πολιτικής μεταξύ Τσίπρα-Μελανσόν εναντίον Μητσοτάκη-Μακρόν. Τώρα έχουμε την ενισχυμένη εποπτεία, τότε την εποπτεία της τρόικας των «θεσμών». Κι αν οι εκλογές, επί της ουσίας, δεν άλλαξαν τίποτα, δυστυχώς, ούτε η αυξημένη αποχή αλλάζει κάτι.

Το ουκρανικό μνημόνιο δικαιολογείται όπως και το «ελληνικό». Είναι το τίμημα της ανεξαρτησίας, της ανάπτυξης, της ευημερίας και του... περιορισμού των σχέσεων εργασίας που θυμίζουν... «Σοβιετία». Άρα, 60 ώρες εβδομαδιαίας εργασίας, δυνατότητα καθυστέρησης μισθών, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, απολύσεις ανά πάσα στιγμή. Προηγήθηκε η απαγόρευση του κομμουνισμού, της ρωσικής μουσικής, των βιβλίων στα ρωσικά. Για λόγους δημοκρατίας και πατριωτισμού, πάντα. Τα συνδικάτα διαμαρτύρονται έντονα, όπως και το 2021, αλλά ο πόλεμος για την «ελευθερία» θέλει... σκλαβιά.

Συνεπώς, κάπου σκοντάφτουν τα διάφορα «τακτοποιημένα, αριστερά, μεταβατικά, φιλολαϊκά» προγράμματα, που διαγράφουν στα... χαρτιά χρέη και εθνικοποίηση όλες τις σημαντικές επιχειρήσεις. Και όχι μόνο τις τράπεζες, όπως προέβλεπε ο προηγούμενος αντιμνημονιακός οίστρος. Πού σκοντάφτουν; Εκεί που σκόνταφταν πάντα. Στην ανυπαρξία ενός καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού με ανθρώπινο πρόσωπο, που «θα πειστεί» κάτω από λαϊκή απαίτηση να αλλάξει χαρακτήρα, να αποδεχτεί την αυτοαναίρεσή του. Για αυτό η συμμετοχή στην ταξική πάλη αποτελεί τον κρίσιμο παράγοντα και όχι τα προγράμματα-ευαγγέλια μιας «κομμουνιστικής» ιεραποστολής.